

Idę ze światłem.

„Symbolika światła dwóch kultur i religii”

Autorzy:

pwd. Piotr Dziewulski, hm. Emilia Kulczyk, phm. Aleksandra Nowak, dh. Katarzyna Płaczkowska, hm. Zdzisław Antoni Sawiński, Anna Justyna Słomka, phm. Teresa Zawadzka; ks. pwd. Adam Żygadło

Redakcja:

hm. Lucyna Czechowska, hm. Emilia Kulczyk i phm. Teresa Zawadzka

Konsultacje:

hm. Jana Świniarska

Korekta:

Martyna Dziugieł, pwd. Joanna Fojt, phm. Małgorzata Kluszczyńska, pwd. Katarzyna Koziół, hm. Emilia Kulczyk, pwd. Aleksandra Radziszewska

Opracowanie graficzne, skład i łamanie:

phm. Wiktoria Drozd

Fotografie:

Copyright © Związek Harcerstwa Polskiego

Idę ze Światłem

„Symbolika światła dwóch kultur i religii”

Wiedzownik

oraz propozycje zbiórek i działań związanych z wychowaniem religijnym,
do wykorzystania w okresie oczekiwania na narodziny Jezusa Chrystusa.

SPIS TREŚCI

Do przeczytania (Teresa Zawadzka, Anna Słomka, Piotr Dziewulski).....	8
Do przemyślenia (Piotr Dziewulski)	14

ZUCHY

Sprawności zuchowe	28
Strażnik BŚP - program zbiórek dla zuchów (Teresa Zawadzka)	28
Kolędy i pastorałki	32
Zuchowy teatr	33
Konspekt zbiórki przed przyjęciem BŚP (ks. Adam Żygadło)	34

HARCERZE/ HARCERZE STARSI

Sprawności	36
Pomysły zadań do wykonania przed odebraniem BŚP (Katarzyna Paczkowska) ..	39
Zbiórka: Idziemy ze światłem (Lucyna Czechowska, Katarzyna Rożek).....	39
Zbiórka: Wigilijna podróż przez Europę (Emilia Kulczyk)	44
Zbiórka biblijna (Lucyna Czechowska)	48
Zbiórka: Wesolej Chanuki! (Aleksandra Nowak).....	56

HARCERZE STARSI/ WĘDROWNICY

Zbiórka: Służba, braterstwo i praca nad sobą (Lucyna Czechowska).....	78
Zbiórka: Idę ze światłem? (Lucyna Czechowska).....	80
SZLACHETNA PACZKA (Dorota Urbanowicz)	82
Propozycje dla wszystkich grup metodycznych (Zdzisław Swiński, Teresa Zawadzka)	84
Przykładowy scenariusz przekazania Betlejemskiego Światła Pokoju podczas mszy świętej. (Teresa Zawadzka)	87
Propozycja wprowadzenia Betlejemskiego Światła Pokoju w czasie mszy świętej roratniej (ks. Adam Żygadło)	92
Do inspiracji	94

Druhno, Druhu!

Na kilka miesięcy przed wspomnieniem przyjścia na świat, w ludzkiej postaci Syna Bożego, przekazujemy w Twoje ręce materiał programowy *Idę ze Światłem*.

Chcemy Wam pokazać różnorodność w przeżywaniu świąt - przy tworzeniu tej propozycji odnieśliśmy się zarówno do tradycji nowoczesnych jak i wczesnochrześcijańskich. Mamy nadzieję, że ten materiał przyczyni się do powstania nowych pomysłów, zadań, scenariuszy na czas drogi Świata.

Propozycja, którą trzymasz w ręku składa się z czterech części. Pierwsza „Do przeczytania”, w której znajdziesz informacje o znaczeniu światła w tradycji judaistycznej i chrześcijańskiej, oraz treści dotyczące tradycji bożonarodzeniowych w Europie. Druga część „Do przemyślenia” to propozycja konkretnych ćwiczeń wspomagających rozwój duchowy przeprowadzających nas przez adwent. W części trzeciej „Do zrobienia” zebrano sprawności związanych z tematyką propozycji, konspekty i pomysły na zbiórki oraz działania projektowe czy też zdobywanie znaku służby, przykładowe teksty na zorganizowanie czuwania przed odebraniem Betlejemskiego Świata Pokoju, a także przykładowe scenariusze mszy świętej z przekazaniem BŚP. W części czwartej „Do zainspirowania” odnajdziesz inspiracje na czas adwentu, w tym: linki, wykaz książek, które warto przeczytać oraz polecane rekolekcje.

Podajcie ciepły płomień Świata z Betlejem naszym przyjaciołom, rodzinom, osobom potrzebującym i „wszystkim ludziom dobrej woli. Przygotujcie siebie i swoje drużyny na nadejście Pana.

**Zespół Wychowania Duchowego i Religijnego GK ZHP
i współpracownicy**

Krótką historią przekazywania Betlejemskiego Światła Pokoju

Betlejemskie Światło Pokoju to coroczna skautowa sztafeta przekazywania ognia z Groty Narodzenia Chrystusa w Betlejem. Ogień ten jest symbolem pokoju, nadziei, braterstwa i miłości.

Akcję zapoczątkowały austriackie media w 1986 roku w Linz, jako część bożonarodzeniowych działań charytatywnych. W kolejnym roku patronat nad akcją objęli skauci austriaccy. Roznosili oni ogień z Betlejem do różnych instytucji – szpitali, sierocińców i urzędów.

Mniej więcej dwa tygodnie przed świętami Bożego Narodzenia Światło przybywa, za pośrednictwem austriackich linii lotniczych, z Betlejem do Wiednia.

Tam odbywa się ekumeniczna uroczystość, podczas której Płomień jest przekazywany mieszkańcom miasta i przedstawicielom organizacji skautowych z wielu krajów europejskich. W sztafecie pokoju Światło z Betlejem przekazywane jest do „wszystkich ludzi dobrej woli”, wysyłając wyraźny sygnał dla pokoju między narodami i dialogu międzyreligijnego.

Związek Harcerstwa Polskiego dołączył jako ogniwo betlejemskiej sztafety w 1991 r. Do „otwarcia granic” światła od skautów słowackich odbieraliśmy na granicy na Łysej Polanie, dzisiaj przekazanie Światła od skautów słowackich odbywa się naprzemiennie – raz po polskiej raz po słowackiej stronie Tatr. Tuż po odebraniu od Słowaków, jeszcze tego samego dnia,

trafia Ono do Krakowa i Częstochowy, skąd rozprzestrzenia się po całej Polsce, aby za pośrednictwem rąk harcerek i harcerzy dotrzeć do wszystkich, którym bliskie jest przestanie.

Od 1996 roku akcji przekazywania Światła towarzyszyły poniższe hasła:

- 1996 – Być światłem dla innych
- 1997 – Pokój z wami
- 1998 – Do światła dobro garnie się
- 1999 – W rok jubileuszowy z Betlejemskim Światłem Pokoju
- 2000 – W Trzecie Tysiąclecie
- 2001 – Wy jesteście światłem świata (Mt 5, 15)
- 2002 – Bądźcie świadkami Bożego Miłosierdzia
- 2003 – “abyście się wzajemnie miłowali, tak jak Ja was umiłowalem” (J 13,34)
- 2004 – Betlejemskie Światło Pokoju – Światłością Świata, Europy, Polski
- 2005 – Jeden Świat - Jedno Światło
- 2006 – Jedno Światło - Jedno Przymierzenie
- 2007 – Stawiajmy wyzwania, świećmy przykładem
- 2008 – Nieśmy płomień braterstwa
- 2009 – Wszyscy rodzimy się do służby
- 2010 – Ku przyszłości
- 2011 – Światło, które prowadzi
- 2012 – Odważ się być dobrym
- 2013 – Wyjdz z cienia – pokaż dobro (por. Mk 4, 21-25)

Więcej informacji o BŚP znajdziesz na stronach:

<http://www.swiatlo.zhp.pl/>

<http://svetlo.skauting.sk/>

<http://www.betlemskesvetlo.cz/>

<http://www.friedenslicht.ch/>

<http://www.friedenslicht.de/friedenslicht>

<http://www.vohon.plast.org.ua/pl/history/>

<https://www.ppoee.at/aktionen/friedenslicht>

Światło w chrześcijaństwie

Chrześcijaństwo utożsamia światło z osobą Jezusa Chrystusa. On sam powiedział o sobie: „Ja jestem światłością świata. Kto idzie za Mną, nie będzie chodził w ciemności, lecz będzie miał światło życia”. W trakcie ofiarowania Jezusa w Świątyni słyszymy słowa, oczekującego Mesjasza starca Symeona: „Moje oczy ujrzały (...) światło na oświecenie pogan”. Dlatego w malarstwie religijnym paląca się świeca jest zawsze symbolem Chrystusa. Tak jest np. w czasie Zwiastowania, kiedy Archanioł Gabriel zastaje Maryję czytającą Torę lub przędącą purpurę przy świetle świecy. Jej światło świadczy o tym, że w momencie wypowiedzenia słów: „Niech mi się stanie według twego słowa” Syn Boży zaistniał w łonie Maryi. W Ewangelii Chrystus wielokrotnie poleca swoim uczniom nieść światło Dobrej Nowiny całemu światu: „Tak niech świeci wasza światłość przed ludźmi” – mówi w Kazaniu na Górze.

Symbolika światła już od czasów pierwszych chrześcijan miała ogromne znaczenie w okresie wielkanocnym. Podczas Liturgii Wielkiej Soboty wnosilo się i nadal wnosi uroczystość do kościoła zapalony Paschał – symbol Zmartwychwstałego Chrystusa. W świątyni jest wtedy zupełnie ciemno. Wierni po kolei zapalają swoje świece od Paschału i ciemności stopniowo rozpraszają się. Jest to symbol zwycięstwa nad nocą grzechu i ciemności. Podobne znaczenie ma świeca, zapalana od Paschału w czasie chrztu dziecka, a także wieczna lampka paląca się przed tabernakulum (jest to zwyczaj praktykowany od tysiąca lat, pierwsza taka lampka zapłonęła w XI wieku).

W Średniowieczu światło, było ogromnie ważne. W średniowiecznych budowlach (oświetlanych świecami) światło wnikało do wnętrza wyłącznie lub głównie przez okna. Podczas budowy ogromnych średniowiecznych katedr stopniowo powiększono okna, aby jak najlepiej oświetlić ogromne wnętrza. Dlatego też stopniowo budowano coraz większe okna, ozdabiane wspianymi witrażami. Światło utożsamiano z Chrystusem, szyby okien z Maryją – niepokalane poczęcie Jezusa porównywano do przejścia promienia przez szkło, ponieważ promień przenika, lecz nie niszczy. Malarstwo średniowieczne chciało pokazać Boga przebywającego w niebiańskiej światłości i stąd właśnie wzięty się aureole – złote świetliste nimby, wieńczące głowy Osób Boskich, Maryi, aniołów i świętych.

Symbolika światła jest nadal obecna w naszym życiu, zwłaszcza podczas najważniejszych świąt. Bardzo stary zwyczaj stawiania lampek i zniczy na grobach zmarłych był kiedyś wspólny i dla pogan i dla chrześcijan. Dla pogan oznaczał po prostu pamięć o zmarłym, natomiast dla chrześcijan był i jest symbolem wiary, zgodnie z którą zmarły odszedł do innego życia, a także wiecznego światła, które tam ogląda. Współczesne lampiony roratnie, światełka na choinkach czy świece palące się na naszych wigilijnych stołach – wszystkie te światła, dzięki którym Święta Bożego Narodzenia są tak ciepłe i piękne, mają przywołać na myśl nowonarodzonego Chrystusa – prawdziwą Światłość Świata.

Światło w tradycji judaistycznej

W tradycji judaistycznej najważniejszym świętem związanym ze światłem jest Chanuka, zwana zresztą „Świętem światła”. Obchodzi się je corocznie 25-go dnia miesiąca Kislew.

Miesiąc Kislew w kalendarzu gregoriańskim odpowiada miesiącom listopad - grudzień.

Polecamy: <http://www.hebcal.com/converter/>

Żydzi upamiętniają w ten sposób cud, który wydarzył się w 165 roku p.n.e. Wtedy to armia, dowodzona przez Judę Machabeusza, wyzwoliła Jerozolimę spod panowania króla syryjskiego Antiocha IV Epifanesa. Zbezczeszczoną świątynię jerozolimską wyświęcono na nowo. Znalaziono tam tylko jedno naczynie z czystą oliwą, niezbędną do podtrzymywania wiecznego ognia w menorach.

MENORA

to siedmioramienny świecznik, który stał przed Arką Przymierza w namiocie pełniącym rolę świątyni, a później w świątyni jerozolimskiej. Według tradycji żydowskiej, menora symbolizuje płonący krzew, który ujrzał Mojżesz (Wj 3,1 nn.). Sześć ramion symbolizuje świat widzialny stworzony w sześć dni, siódmy, jest symbolem świętej Obecności Boga. W większości synagog znajdują się repliki menory, a sam jej kształt stał się godłem współczesnego państwa Izrael. W przekładach Biblii używane jest słowo „świecznik”.

Porównaj: Wj 25,31-40; Hbr 9,1-5.

Pomimo to zapalono świeczniki i wtedy zdarzył się cud. Zdawało się, że oliwy wystarczy zaledwie na jeden dzień, tymczasem światło płonęło przez osiem dni - akurat tyle czasu, aby Żydzi zdołali wytłoczyć świeżą oliwę.

Dla upamiętnienia tego wydarzenia, każdego wieczoru przez kolejne dni, w specjalnym chanukowym świeczniku zapala się o jedną świeczkę więcej. W sumie

świeczek jest osiem, a do ich zapalania służy specjalna dziewiąta świeca, zwana „szames”. Za każdym razem wypowiedane są słowa: „Są to święte światła, nie możemy korzystać z nich, tylko wpatrywać się w niei składać dzięki Imieniu za cuda i pomoc”.

Chanuka to pora rodzinnych i przyjacielskich spotkań, ludzie odwiedzają się nawzajem i biesiadują, ciesząc się i śpiewając. Najbardziej wyczekują tych świąt dzieci, bowiem każdego kolejnego wieczoru dostają prezenty i nikt nie zmusza ich do nauki.

CHANUKIJA

świecznik chanukowy ma dziewięć ramion/świec, ponieważ osiem reprezentuje osiem dni święta, a dziewiąte spełnia ważną rolę pomocniczą i nazywa się szamasz/ szames (sługa). Jednak jest to rola pomocnicza - światło szamaszu nie jest uważane za „oficjalne” światło menory.

W Starym Testamencie światłość to atrybut Boski. Psalm 104 mówi: „Panie, jesteś okryty światłem jak płaszczem”. Dla Żydów duchowy charakter światła przejawiał się tym, że stanowiło ono podstawę możliwości widzenia i poznawania. Księga Mądrości określa mądrość Bożą jako „odblask wieczystej światłości”. Bóg Jahwe w swojej dobroci i miłosierdziu objawiał się poprzez światłość. Do światła porównywano także nakazy Prawa (Prz 6, 23): „Bo lampą jest nakaz Pana, a światłem Jego Prawo”. Dla człowieka Starożytności pozostawać w światłości znaczyło tyle, co cieszyć się szczęściem i dobrobytem. Księga Przysłów mówi: „Wesoło błyszczą światła sprawiedliwych, a lampa niewiernych przygasa”.

Również samo Słowo Boże bywało przyrównywane do światła: „Twoje Słowo jest lampą dla moich kroków i światłem na mojej ścieżce” – mówi Psalm 119. Siedmioramienny świecznik, którego Żydzi zaczęli używać na pustyni, z czasem stał się symbolem Judaizmu i jest nim do dzisiaj.

Słowniczek adwentowy

Adwent wiąże się z symbolami takimi jak: roraty, wieniec adwentowy, lampion czy kalendarz. Co one oznaczają? Jaki mają cel? Słowniczek adwentowy ma za zadanie pomóc Wam lepiej zrozumieć znaczenie tych symboli i sens przygotowań do Bożego Narodzenia.

Adwent - początek nowego roku liturgicznego, okres w kalendarzu liturgicznym w głównych kościołach chrześcijańskich, który trwa od 23 do 28 dni i obejmuje cztery niedziele przed 25 grudnia. Jest to czas przygotowań do świąt Bożego Narodzenia.

Teksty liturgiczne czasu Adwentu prezentują bohaterów biblijnych, przez których Bóg zapowiadał przyjscie Mesjasza: Maryję, Jana Chrzciciela, Izajasza. Adwent to czas radosnego przygotowywania się do spotkania z Jezusem przez pokutę.

Choinka – ustrojone świerki, jodły bądź sosny. Symbol życia, odradzania się i trwania. Najstarsze informacje o ubieraniu drzewek bożonarodzeniowych pochodzą z XVI wieku z Alzacji (Francja). Wieszano na nich papierowe ozdoby, jabłka, orzechy, grzyby, później także słodczyce. Mocno zakorzeniona tradycja wśród luteranów, która do polskiego Kościoła Katolickiego przeszła w XIX wieku.

Gwiazda Betlejemaska – kometa, która według przekazu ewangelicznego doprowadziła Mędrców ze Wschodu do Jerozolimy, a następnie do Betlejem. Johannes Kepler w XVII wieku uznał to zjawisko za koniunkcję trzech planet – Saturna, Jowisza i Marsa. Gwiazda Betlejemaska umieszczana jest na czubku choinki lub na dachu szopki bożonarodzeniowej.

Kalendarz adwentowy – kalendarz służący do odliczania dni od pierwszego dnia trwania Adwentu do Wigilii Bożego Narodzenia (niekiedy do dnia Bożego Narodzenia). Zwyczaj ten zapoczątkowali niemieccy protestanci w XIX wieku by zachęcić dzieci do zachowania postu przez cały Adwent. Najczęściej w kalendarzu znajdują się 24 skrytki, w których ukryte są słodczyce.

Kolęda – pieśń bożonarodzeniowa, która wywodzi się z ludowych pieśni noworocznych. Najstynniejsza kolęda to: Cicha Noc (Austria, 1818), Przybieżeli do Betlejem (Polska, XVII w.), Kolęda z Coventry (Anglia, XVI w.), Lulajże, Jezuniu (Polska, XVII w.).

Kolędowanie – zwyczaj, mający korzenie w starożytnym Świącie Godów, polega na obchodzeniu domostw z życzeniami świątecznymi i noworocznymi. Kolędnicy nosili szopkę, gwiazdę betlejemską oraz maski, którymi dla żartów straszono widzów. Przebierano się za pasterzy, Trzech Króli, Józefa oraz Maryję. Podczas odwiedzin odśpiewywano z domownikami kilka kolęd lub pasterałów.

Lampion adwentowy – rodzaj lampki ze świecą w środku, zamknięty ścianami z witrażami (główne motywy: gwiazda betlejemaska, żłobek, Maryja). Z lampionami przychodzi się na msze święte zwane roratami, oświetlając kościół podczas pierwszej części mszy świętej (tj. liturgii słowa). Lampion jest symbolem kobiet roztropnych z przypowieści o Pannach Głupich i Mądrych, które oczekiwały na przyjscie Oblubieńca – Jezusa (por. Mt 25, 1-13).

Mikołajki – dzień wspomnienia w kalendarzu gregoriańskim biskupa z Miry Mikołaja (6 grudnia). W Polsce zwyczaj obchodzenia tego dnia Mikołajek pochodzi z XVIII wieku. Dzieci otrzymywały wtedy jabłka, orzechy i drewniane krzyżyki. Od XIX wieku dzieci znajdowały upominki w butach lub pod poduszką. W Niemczech św. Mikołaj zwany jest Weihnachtsmann (Świąteczny Gość) a w Rosji Dziadkiem Mrozem. Starszy mężczyzna z siwą brodą, który według legend i podań w czasie świąt Bożego Narodzenia rozwozi dzieciom prezenty.

Opłatek – płatek chlebowy, praśny wypiekany z białej mąki i wody bez dodatku drożdży i soli. Zwyczaj dzielenia się opłatkiem przywędrował na polskie tereny w XVIII w. Opłatek wigilijny jest symbolem przebaczenia, znakiem przyjaźni i miłości.

Pasterka – w Kościele Katolickim odprawiana o północy z 24 na 25 grudnia. Pasterka upamiętnia oczekiwanie zmierzających do Betlejem.

Pastorałka – pieśń o tematyce bożonarodzeniowej, która została poszerzona o elementy ludowe, np. jako dialog pasterzy betlejemskich.

Potrawy wigilijne – tradycyjne dania, które można znaleźć na wigilijnym stole. Tradycyjnie potraw jest dwanaście, m.in.: pierogi z kapustą, kapusta z grochem, kompot z suszu, kapusta z grzybami, kasza z suszonymi grzybami, kluski z makiem, cukrem i miodem, makiełki, kutia.

Roraty – w Kościele Katolickim pierwsza msza odprawiana w okresie Adwentu przed wschodem Słońca. Jest to msza ku czci Najświętszej Maryi Panny. Nazwa mszy pochodzi z pieśni, którą dawniej zaczynało liturgię „Rorate ceali desuper” (z łac. „spuście roś niebios”).

Szopka bożonarodzeniowa – żłobek, makieta przedstawiająca miejsce narodzin Jezusa; stajnia lub grotka oraz figury postaci z ewangelicznego opisu (Józef, Maryja, Pasterze, Anioł). Pierwszą szopkę z żywymi zwierzętami przygotował w Greccio (Włochy) św. Franciszek z Asyżu w XIII wieku.

Świeca roratnia (roratka) – w Kościele Katolickim symbol Najświętszej Marii Panny, która niesie ludziom swojego syna, Jezusa, tj. długo oczekiwane i obiecane przez Boga Światło. W kościołach umieszczana w prezbiterium obok ołtarza głównego albo ołtarza poświęconego Matce Bożej. Na świecy umieszczona jest niebieska lub biała (czasem niebiesko-biała) kokarda, symbolizująca niepokalane poczęcie Maryi.

Święty Mikołaj – Mikołaj z Miry, znany również jako Mikołaj z Bari lub Święty Mikołaj Cudotwórca (ur. ok. 270 w Patras w Azji Mniejszej, zm. ok. 345 lub 352). Święty Kościoła Katolickiego i Prawosławnego, gdzie tytułowany jest mianem św. Mikołaja Cudotwórcy. Od młodości wyróżniał się pobożnością oraz wrażliwością na niedolę bliźnich. *Święty Mikołaj otrzymał w spadku po rodzicach znaczny majątek, którym chętnie dzielił się z ubogimi. Miał ułatwić zamążpójście trzem córkom zubożatego szlachcica, podrzucając im skrycie pieniądze. Jego atrybutami w ikonografii są m. in.: anioł, anioł z mitrą, chleb, pastorał, księga, kotwica, sakiewka z pieniędzmi.*

Trzej Królowie – właściwie Mędrcy ze Wschodu. Magowie, którzy przywędrowali do Jerozolimy za niezwykłym zjawiskiem astronomicznym zwanym Gwiazdą Betlejemską. Następnie podążyli do Betlejem by tam przywitać nowonarodzonego Jezusa i złożyć mu dary: złoto, kadzidło i mirrę. Tradycyjnie w Kościele Katolickim oraz Prawosławnym przyjęto nazywać się trzech Mędrców o imionach: Kacper, Melchior i Baltazar.

Symbol C+M+B - Christus Mansionem Benedicat - Niech Chrystus błogosławi temu mieszkaniu. Mędrcy ze Wschodu, którzy przybyli do Betlejem, złożyli Jezusowi w darze złoto, kadzidło i mirrę. Złoto oznaczało godność Jezusa jako Króla, kadzidło – Najwyższego Kapłana, mirra zaś – używana do namaszczenia ciał zmarłych – była zapowiedzią pogrzebu Chrystusa. W czasie mszy świętej 6 stycznia błogosławimy kredę, aby nią oznaczyć drzwi naszych domów na znak, że przyjęliśmy Wcielonego Syna Bożego. Błogosławimy również kadzidło, aby jego wonią napętnić nasze mieszkanie na znak, że wszystko pragniemy czynić na chwałę Boga.

Weihnachtsmarkt (jarmark adwentowy, bożonarodzeniowy) – doroczny targ, zapoczątkowany już w XIV wieku w krajach niemieckich, później również w Szwajcarii i Austrii. Jarmark odbywał się na wolnej przestrzeni (najczęściej na placu miejskim), gdzie rozstawiano stragany z ozdobami świątecznymi, z rękodzielcami i wyrobami kulinarnymi. Nie brakowało występów artystycznych, muzyki i odgrywanych szopek bożonarodzeniowych. Najbardziej znane jarmarki adwentowe znajdują się w Salzburgu (Szwajcaria) i w Norymberdze (Niemcy).

Wieniec adwentowy – wieniec w formie okręgu z gałęzi choinki, na którym umieszczone są 4 świece, symbol 4 niedziel Adwentu. Co niedzielę zapala się następną świecę, oznaczającą kolejno: pokój, wiarę, miłość i nadzieję. Wieniec jest symbolem ludu, oczekującego na odkupiciela

Wieniec adwentowy

Historia:

Zwyczaj umieszczania w domu zielonego wieńca z czterema świecami zrodził się w Niemczech w 1839 roku. Do Polski wieniec przywędrował w latach dwudziestych XX wieku. Pomysł wieńca zrodził się w głowie ewangelickiego teologa i działacza społecznego z Hamburga, pastora Johana Hinricha Wichera, który szukał odpowiedniego wystroju sali, wprowadzającego nastrój sprzyjający modlitwie. Sporządził szczególny wieniec o średnicy 2 metrów, na obrzeżu którego umieścił 24 małe świece. Każda miała być zapalana w kolejny zwyczajny dzień Adwentu. Z czasem zamiast 24 świec umieszczano tylko cztery, oznaczające cztery niedziele Adwentu. Zwyczaj sporządzania wieńca adwentowego (niem. Adventkranz) rozprzestrzenił się bardzo szybko w całym Niemczech, również w części katolickiej, a wkrótce potem na całym świecie.

Z czego składa się wieniec?

Wieniec adwentowy w kształcie koła wykonuje się z gałązek szlachetnych drzew iglastych takich jak: świerk srebrzysty, jodła pospolita, daglezwia zielona lub sosna zwyczajna. Do dekoracji można użyć szyszek, jesiennych liści, owoców głogu lub jarzębiny itp. Pośród wieńcowych gałązek umieszcza się cztery świece, symbolizujące cztery niedziele adwentu. Trzy świece powinny być koloru fioletowego a jedna, symbolizująca trzecią niedzielę adwentu, różowa, co odpowiada barwom liturgicznym tego okresu. Wieniec mogą też zdobić wstążki różnych kolorów np. w pierwszą niedzielę wstążki czerwone, w drugą żółte, w trzecią srebrne, w czwartą złote. Każdą z poszczególnych świec zapala się w kolejną niedzielę adwentu.

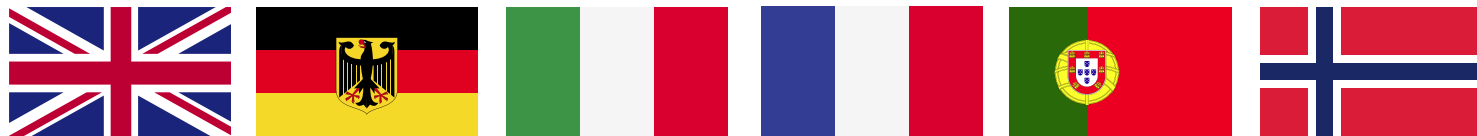
Zapalanie świec - zapalanie świec to stawianie sobie pytania: „czy jestem gotowy?”. Pierwszą świecę zapala się w I niedzielę adwentu - symbolizuje ona przebaczenie grzechu nieposłuszeństwa Adamowi i Ewie przez Boga. Drugą zapala się w II niedzielę adwentu - symbolizuje ona wiarę patriarchów Narodu Wybranego w dar Ziemi Obiecanej. Trzecią świecę zapala się w III niedzielę adwentu - symbolizuje ona radość króla Dawida, świętującego przymierze z Bogiem. W czwartą niedzielę adwentu zapala się ostatnią ze świec - symbol nauczania proroków zapowiadających przyjście Mesjasza i Jego Królestwa pokoju i sprawiedliwości.

Symbolika wieńca:

Kolisty kształt - oznacza, że Bóg jest wieczny, nie ma początku ani końca.

Gałązki drzew iglastych - wiecznie zielone, oznaczają życie wieczne jakie daje Chrystus wszystkim w niego wierzącym.

Zapalanie świeczek - symbol światłości jaką nazwał się sam Jezus: „Jam jest światłość świata, kto idzie za mną, nie chodzi w ciemnościach, ale będzie miał światłość żywota” (J. 8,12). Wieniec jest także symbolem rodziny oczekującej i przygotowującej się na godne spotkanie z Jezusem w Betlejem jak i w dniu jego powtórnego przyjścia na ziemię.

Tradycje adwentowe i bożonarodzeniowe w Europie**Anglia**

- Nie obchodzi się Wigilii;
- Pierwszy posiłek Bożonarodzeniowy spożywa się 25 grudnia;
- Na stołach można znaleźć nadziewanego indyka oraz deser christmas pudding;
- Prezenty przynosi św. Mikołaj i zostawia je w skarpetkach powieszonych nad kominkiem pierwszego dnia Świąt;
- Anglicy kochają przysyłać sobie kartki świąteczne, które pojawiły się w XIX wieku. W 1846 roku Jon Horsley zaprojektował pierwszą kartkę świąteczną z napisem „Merry Christmas and a Happy New Year!”.

Niemcy

- W domach pojawiają się wieńce adwentowe;
- W dużych miastach odbywają się jarmarki świąteczne, a mieszkańcy ogrzewają się grzonym winem;
- Najpopularniejszą potrawą jest pieczona gęś oraz wyroby mięsne;
- Prezenty przynosi Weihnachtsmann (Świąteczny Gość) lub dzieciątko Jezus.

Włochy

- W wigilię przygotowuje się uroczystą kolację, podczas której jedzone są typowe włoskie ciasta penettone i pandoro, a także nugat, migdały i orzechy laskowe;
- W każdym domu najważniejszym świątecznym elementem jest szopka;
- Szopki bożonarodzeniowe budowane są w kościołach, mieszkaniach, na placach czy nawet na klatkach schodowych (najbardziej znane we Włoszech są szopki z mchu i kory spotykane głównie w Neapolu).

Francja

- Popularne są szopki, a także ozdoby z ostrokrzewu i jemioty;
- Tradycyjna bożonarodzeniowa kolacja odbywa się przed lub po mszy (Pasterce);
- Le Réveillon (świąteczna kolacja), składa się z różnych dań w zależności od regionu Francji:
 - w Alzacji zwykle serwuje się gęś,
 - w Bretanii podaje się gryczane naleśniki polane kwaśną śmietaną,
 - w Burgundii popularny jest indyk i kasztany,
 - w Paryżu na wigilijnych stołach znajdziemy ostrygi.

Portugalia

- W wigilię Bożego Narodzenia rodziny zbierają się w domach wokół choinki i oczekują nadejścia północy;
- Pasterka w dialekcie portugalskim oznacza Mszę Koguta – według legendy, która mówi, że jedyny raz, kiedy kogut zapał o północy, to było właśnie w noc narodzin Jezusa;
- Tradycyjną potrawą wigilijną jest w Portugalii dorsz.

Norwegia

- Kolacja wigilijna rozpoczyna się już o godzinie 17:00 biciem dzwonów w kościołach;
- Wśród świątecznych potraw znajdują się: solone i suszone żeberka jagnięce, sztokfisz (są to suszone ryby najczęściej z rodziny dorszowatych), na deser natomiast popularne ciasto migdałowe w kształcie pierścienia;
- Po wieczerzy rodziny gromadzą się wokół udekorowanej choinki i śpiewają kolędy,
- Prezenty rozdają dzieciom gnomy.

Bibliografia:

Csőrgő Anikó, *Dekoracje na adwent i Boże Narodzenie*, Warszawski Dom Handlowy, Warszawa 1993
 Diane Lynch, *Świętujmy! 12 opowiadań na Adwent i Boże Narodzenie*, Święty Paweł, Częstochowa 2012
 Christine Willers, *Narodziło nam się Dziecię*, Jedność, Kielce 2001
 Walenty Szymański, *Modlitwy i pieśni – Adwent i Boże Narodzenie*, Remix 1995
 Gennaro Matino, *Pan Nadchodzi! Teologia I Liturgia Słowa Adwentu I Bożego Narodzenia*, Jedność 2009

Praca nad sobą, ćwiczenia wspomagające rozwój duchowy

Jak ma wyglądać czas spędzony nad ćwiczeniami wspomagającymi rozwój duchowy?

Usiądź wygodnie, ale też z szacunkiem. Niech będzie to moment skupienia i modlitwy – czas spotkania z Bogiem. Czytaj wolno i w skupieniu. Gdy jakieś zdanie z ćwiczeń wydaje Ci się ważne (bo Ciebie dotyka lub mówi o twoim życiu), zatrzymaj się na nim 2-3 minuty. Możesz też rozważać daną treść dłużej. Gdy poczujesz, że słowo już przestało Cię „karmić”, kontynuuj czytanie. W ten sposób analizuj podany fragment Pisma Świętego i pomoce do jego rozważania.

Kroki w ćwiczeniach:

- Najpierw przez chwilę uświadom sobie, że chcesz spotkać się z Bogiem. Zobacz wyjątkowość tego czasu.
- Czytaj z uwagą fragmenty Pisma Świętego i posłuż się pytaniami do rozważania.
- Na koniec ćwiczeń należy krótko podziękować Bogu za spotkanie.
- W czasie trwania adwentu załóż coś w rodzaju pamiętnika. Z każdego rozważania zapisz to, co Cię najbardziej poruszyło, co wydaje się Tobie ważne. W tym pamiętniku rozwiąż zadania podane po ćwiczeniach na dany tydzień.

I TYDZIEŃ ADWENTU

Maryja i nasze codzienne „fiat”

(Łk 1,26-38, Biblia Tysiąclecia, wyd. IV)

W szóstym miesiącu posłał Bóg anioła Gabriela do miasta w Galilei, zwanego Nazaret, do Dziewicy poślubionej mężowi, imieniem Józef, z rodu Dawida; a Dziewicy było na imię Maryja. Anioł wszedł do Niej i rzekł: Bądź pozdrowiona, pełna łaski, Pan z Tobą, <błogosławiona jesteś między niewiastami>. Ona zmieszała się na te słowa i rozważała, co miałyby znaczyć to pozdrowienie. Lecz anioł rzekł do Niej: Nie bój się, Maryjo, znalazłaś bowiem łaskę u Boga. Oto poczniesz i porodzisz Syna, któremu nadasz imię Jezus. Będzie On wielki i będzie nazwany Synem Najwyższego, a Pan Bóg da Mu tron Jego praojca, Dawida. Będzie panował nad domem Jakuba na wieki, a Jego panowaniu nie będzie końca. Na to Maryja rzekła do anioła: Jakże się to stanie, skoro nie znam męża? Anioł Jej odpowiedział: Duch Święty zstąpi na Ciebie i moc Najwyższego ostoni Cię. Dlatego też Święte, które się narodzi, będzie nazwane Synem Bożym. A oto również krewna Twoja, Elżbieta, poczęła w swej starości syna i jest już w szóstym miesiącu ta, która uchodzi za niepiłodną. Dla Boga bowiem nie ma nic niemożliwego. Na to rzekła Maryja: Oto Ja służebnica Pańska, niech Mi się stanie według twego słowa! Wtedy odszedł od Niej anioł.

Obraz do rozważań:

Wyobraź sobie pomieszczenie, w którym stoi łóżko, szafka, a na niej dzban wody. Okna zakryte materiałem, a gdzieś na małym stoliku świeci się nikłym płomieniem lampa oliwna. Na łóżku siedzi kobieta, Maryja. Jak jest ubrana? Jaki ma wyraz twarzy? Nagle izbę ogarnia światłość. Pojawia się Anioł Boga, pozdrawia Maryję „Shalom Lakh Miriam!” (Z aramejskiego „Zdrowaś Maryjo!”, czyli „Pokój Tobie, Maryjo!”). Jak na to pozdrowienie reaguje Maryja, co czuje? Wstuchaj się w dialog Anioła z Maryją. Przypomnij sobie jak w harcerstwie zaproponowano Ci jakąś funkcję (przybocznego, drużynowego, działanie w zespole instruktorskim) czy propozycję przewodzenia jakimś odpowiedzialnym przedsięwzięciem (organizacja biwaku, obozu, akcji zarobkowej). Jakie czułeś wtedy emocje? Czy było to dla ciebie wyróżnienie?

On wybiera miejsce i czas

- To jest ten czas! Zobacz, że Bóg sam wybiera miejsce i czas kiedy chce działać. Advent to czas radosnego przygotowania się do świat Bożego Narodzenia – On nam ten czas daje. Wykorzystaj go! Pomyśl czego pragniesz od Boga? Co chcesz od własnego życia? Chcesz tylko brać?
- Bóg nie tylko daje, ale i powołuje do tego, by dawać innym. Kiedy ostatnio komuś pomogłeś bezinteresownie? Kiedy chciałeś coś od kogoś? Czy jest tego po równo?
- Pan wzywa Maryję do tego, by urodziła całej ludzkości Mesjasza. Jak Ona tą wolę przyjmuje? Czy Ty też z pokorą przyjmujesz wolę Boga? W jakich sytuacjach buntujesz się przed nią? Boisz się, że Bóg zbyt głęboko wejdzie do Twojego życia – za dużo zmieni? Zaufaj Mu jak Maryja!

Powiedz swoje „fiat”

- Bóg wkraczając w nasze życie buduje coś zupełnie nowego, zupełnie innego niż to co daje nam świat. Maryja wypowiadając „fiat” zgodziła się na wyjście poza schemat, przyjęła PEŁNIĘ woli Boga.
- Czy On Cię powołuje? Do wspólnoty, do działania na rzecz biednych, do wychowywania? Harcerstwo też może być Twoim powołaniem! Wykorzystuj cały „pokarm” jaki daje nam ruch harcerski. Ale nie zapominaj o innych! Przekazuj ten „pokarm” dalej. Buduj swoje życie na Prawie i Przysiężeniu Harcerskim, które jest zbudowane na wartościach chrześcijańskich.
- Słowami „Mam szczerą wolę całym życiem pełnić służbę Bogu i Polsce” otwieramy się nie tylko na działalność patriotyczną, ale i działalność wspierającą naszą duchowość. Na podjęcie pracy nad swoją osobą i poszukiwanie podstawowych wartości duchowych: dobro, prawda, wolność. Czy poszukujesz tych wartości? Jak wygląda Twój rozwój duchowy?

Teraz zanotuj swoją refleksję

Zadanie tygodnia:

Poniżej przedstawiony został fragment pamiętnika bł. ks. phm. Stefana Wincentego Frelichowskiego, patrona polskich harcerzy. Przeczytaj go i pomyśl jak możesz dalej rozwijać swoją duchowość w ruchu harcerskim i jak ją przekazywać innym.

Luty 15, niedziela 1931 r.

Okres matury zbliża się coraz prędzej, coraz szybciej. Lecą dni, godziny, a ja co robię? Prawda, uczę się, i przygotowuję do niej. Chcę ją zdać, i zdać ją muszę. Ale co potem? Co potem mam począć, czym mam zostać? Moje wewnętrzne przekonania, życzenia krewnych, a zdaje się, że i pragnienia rodziców, wszystko to skłania mnie do tego, abym został księdzem. I ja sam to czuję we mnie i w tym zawodzie czuję moje szczęście. Ja chcę być przewodnikiem ludu naszego. Chcę mu objawić prawdy Boskie i uczyć go miłości Bożej. Ale, o powołaniu na księdza ja czuję tak wysokie wyobrażenie, że gdy nie będę czuł, że odpowiadam warunkom, to z bólem sera, ale odstąpię. Lecz w tym ja widzę mój jedyny cel życia. W tym widzę siebie w późniejszych latach i czuje w sercu moim zapał i chęć świętą zostać sługą Chrystusa jak najniższy.

II TYDZIEŃ ADWENTU

Miłość Ojca

(Łk 15,11-32)

Powiedział też: Pewien człowiek miał dwóch synów. Młodszy z nich rzekł do ojca: Ojcze, daj mi część majątku, która na mnie przypada. Podzielił więc majątek między nich. Niedługo potem młodszy syn, zabrawszy wszystko, odjechał w dalekie strony i tam roztrwonił swój majątek, żyjąc rozrzutnie. A gdy wszystko wydał, nastąpił ciężki głód w owej krainie i on sam zaczął cierpieć niedostatek. Poszedł i przystał do jednego z obywateli owej krainy, a ten posłał go na swoje pola żeby pasł świnię. Pragnął on napełnić swój żołądek strąkami, którymi żywiły się świnię, lecz nikt mu ich nie dawał. Wtedy zastanowił się i rzekł: Iluż to najemników mojego ojca ma pod dostatkiem chleba, a ja tu z głodu ginę. Zbiorę się i pójdę do mego ojca, i powiem mu: Ojcze, zgrzeszyłem przeciw Bogu i względem ciebie; już nie jestem godzien nazywać się twoim synem: uczyni mnie choćby jednym z najemników. Wybrał się więc i poszedł do swojego ojca. A gdy był jeszcze daleko, ujrzał go jego ojciec i wzruszył się głęboko; wybiegł naprzeciw niego, rzucił mu się na szyję i ucałował go. A syn rzekł do niego: Ojcze, zgrzeszyłem przeciw Bogu i względem ciebie, już nie jestem godzien nazywać się twoim synem. Lecz ojciec rzekł do swoich sług: Przynieście szybko najlepszą szatę i ubierzcie go; dajcie mu też pierścienią na rękę i sandały na nogi. Przyprawdźcie utuczone cielę i zabijcie: będziemy ucztować i bawić się, ponieważ ten mój syn był umarły, a znów ożył; zaginął, a odnalazł się. I zaczęli się bawić. Tymczasem starszy jego syn przebywał na polu. Gdy wracał i był blisko domu, usłyszał muzykę i tańce. Przywołał jednego ze sług i pytał go, co to ma znaczyć. Ten mu rzekł: Twój brat powrócił, a ojciec twój kazał zabić utuczone cielę, ponieważ odzyskał go zdrowego. Na to rozgniewał się i nie chciał wejść; wtedy ojciec jego wyszedł i tłumaczył mu. Lecz on odpowiedział ojcu: Oto tyle lat ci służę i nigdy nie przekroczyłem twojego rozkazu; ale mnie nie dałeś nigdy koźlęcia, żebym się zabawił z przyjaciółmi. Skoro jednak wrócił ten syn twój, który roztrwonił twój majątek z nierządnicami, kazałeś zabić dla niego utuczone cielę. Lecz on mu odpowiedział: Moje dziecko, ty zawsze jesteś przy mnie i wszystko moje do ciebie należy. A trzeba się weselić i cieszyć z tego, że ten brat twój był umarły, a znów ożył, zaginął a odnalazł się.

Obraz do rozważań:

Wyobraź sobie wielki dom, ojca, który pilnuje pracy i dwóch synów. Zobacz młodszego, który idzie do ojca i prosi, by oddał mu „jego własność”. Ojciec daje to o co prosi go syn, a ten odchodzi z domu. Zwróć uwagę na to jak wygląda w chwili odejścia z domu - jak jest ubrany, jakie widać u niego emocje, wyraz twarzy. Następnie skup się na momencie, gdy wraca - cały brudny, wychudzony, smutny. Jak zachowuje się ojciec? Co mówi? Zobacz wielką miłość ojca.

Syn

- Przeczytaj historię młodszego syna jeszcze raz i spróbuj odnieść ją do własnego życia. Czy powiedziałeś kiedyś Ojcu „Chcę iść własną drogą bez Twojej pomocy i wtrącania się” albo „Chcę sam wybierać bo wiem lepiej”? Może uznawałeś Boga, ale chciałeś żyć własnymi prawami? Czy samodzielność w tym przypadku nie oznacza życia bez Boga?
- Jak zachował się syn? Zażądał od Ojca swoją część majątku, którą zapisuje się w testamencie, potraktował go jakby już nie żył. Jak na to zareagował Ojciec?
- Jak wyglądał upadek młodszego syna? Czego doświadczył?

Ojciec

- Postaw się w roli ojca: wychowujesz syna, znasz go od urodzenia, a gdy wraca do domu cieszysz się. Nie zachowujesz urazy, tylko z miłości przebaczasz. Jak ugościł ojciec syna?
- Zobacz, że ojciec daje synowi wszystko co najlepsze: szaty, pierścień, ucztę.
- Tak samo Ojciec w Niebie daje Tobie Synowi - Dziedzicowi wszystko co ma, chce Ci pomóc, być z Tobą.
- Zauważ zdziwienie syna, gdy ojciec wystawia mu ucztę. Ojciec czekał na niego, co dnia wyglądał za nim...
- Boża Miłość czeka na Ciebie! Czy Ty ją chcesz przyjąć?
- A czy Ty jesteś w stanie przebaczać innym? Zapomnieć im krzywdy na wzgląd miłości Boga? Komu możesz przebaczyć?

Starszy syn

- Syn ten przebywa z Ojcem cały czas, jest mu lojalny. Zwróć uwagę na to co mówi po powrocie swojego młodszego brata: Oto tyle lat ci służę i nigdy nie przekroczyłem twojego rozkazu; ale mnie nie dałeś nigdy koźlęcia, żebym się zabawił z przyjaciółmi. W jaki sposób wypowiada te słowa? Ojciec odpowiada starszemu synowi: Moje dziecko, ty zawsze jesteś przy mnie i wszystko moje do ciebie należy. Czy zauważamy te dary i ucztę, którymi nas obdarza Ojciec? A Eucharystia? Czy z niej korzystamy jak należy? Przeżywamy ją z czcią i wielką radością?
- Uświadom sobie, że Ojciec jest cały Twój. Codziennie wystawia Ci ucztę królewską. Czy starszy syn potrzebuje nawrócenia? Co prawda jest posłuszny ojcu, ale nie ufa mu w pełni. Żyje przy nim, ale nie ucztuje – nie korzysta z jego darów.

Teraz zanotuj swoją refleksję

Zadanie tygodnia:

Wpisz w tabelę imiona ludzi, którzy Cię w jakiś sposób skrzywdzili, zranili. W kolejnej kolumnie wymień te rany (1-3 do każdej osoby np. kradzież, kłamstwo, obelgi, zdrada itp.), a w trzeciej kolumnie wypisz imiona ludzi, których skrzywdziłeś tymi samymi czynkami. Czy jesteś w stanie im to wybaczyć? A wszystkich tych, których skrzywdziłeś przeprosić?

Np.:

Kto Cię skrzywdził?	Jak?	A Ty kogo skrzywdziłeś?
Patrycja	Kłamliwe plotki	Artur
	Złośliwość	Nauczycielka geografii
Aneta	Kradzież	Pani Krysia ze sklepu
	Zostawienie mnie z problemem	Druhá drużyna
Tata	Brak akceptacji, wsparcia	Zuzia z zastępu

III TYDZIEŃ ADWENTU

Chleb, który daje On

(Mt 14,13-21)

Gdy Jezus to usłyszał, oddalił się stamtąd w łodzi na miejsce pustynne, osobno. Lecz tłumy zwiedziały się o tym i z miast poszły za Nim pieszo. Gdy wysiadł, ujrzał wielki tłum. Zlitował się nad nimi i uzdrowił ich chorych. A gdy nastał wieczór, przystąpili do Niego uczniowie i rzekli: Miejsce to jest puste i pora już spóźniona. Każ więc rozejść się tłumom: niech idą do wsi i zakupią sobie żywności! Lecz Jezus im odpowiedział: Nie potrzebują odchodzić; wy dajcie im jeść! Odpowiedzieli Mu: Nie mamy tu nic prócz pięciu chlebów i dwóch ryb. On rzekł: Przynieście Mi je tutaj! Kazał tłumom usiąść na trawie, następnie wzięwszy pięć chlebów i dwie ryby, spojrzął w niebo, odmówił błogosławieństwo i połamawszy chleby dał je uczniom, uczniowie zaś tłumom. Jedli wszyscy do sytości, i zebrano z tego, co pozostało, dwanaście pełnych koszy ułomków. Tych zaś, którzy jedli, było około pięciu tysięcy mężczyzn, nie licząc kobiet i dzieci.

Obraz do rozważań:

Spróbuj wyobrazić sobie wielki tłum ludzi idący za Jezusem. Pomyśl, dlaczego idą za nim? O czym mógł mówić? Zauważ troskę apostołów o ponad 20-sto tysięczny tłum. Jak wygląda rozmowa Jezusa z apostołami? Wyobraź sobie rozmnożenie chleba i ryb. Jak ten cud przeżywają ludzie?

Ludzie

- Zauważ bezradność Apostołów. Trafnie spostrzegli problem i zwracają się do Mistrza: Nie mamy tu nic prócz pięciu chlebów i dwóch ryb. Odnieś to do swojego własnego życia – przypomnij sobie sytuację kiedy myślałeś „Ja nie mam nic, prócz...”, kiedy dostrzegałeś taki brak?
- Jezus mówi do Apostołów: Wy dajcie im jeść!; jest to zadanie niewykonalne dla nich, a jednak takie im daje. Przypomnij sobie sytuacje, gdy stawałeś przed zadaniem i nie widziałeś rozwiązania. Kiedy myślisz, że coś jest niewykonalne? Jaką miarą ważysz te zadania? Apostołowie widzieli cuda Jezusa; uzdrowienia, wskreszenia, a mimo to, rozdanie jedzenia, którego nie ma stało się dla nich problemem. Czy Ty widząc działanie Boga dalej się wahasz? Czego się uczysz widząc działanie Pana w swoim życiu? Czy czerpiesz z dobra, które daje?

Bóg

- Jak Jezus wypowiada słowa: Wy dajcie im jeść!; Czy mówi te słowa z wielkim spokojem i pewnością? Jeszcze raz spróbuj usłyszeć ton głosu Pana. Skontrastuj postawę Jezusa z apostołami.
- Jakie Ty masz problemy w życiu? Co najbardziej Ci przeszkadza, co byś chciał zmienić? A teraz spójrz na te problemy jeszcze raz, ale spokojnymi i pewnymi oczami Jezusa. Doświadczaj, że z Bogiem możesz wszystko.
- Nie bój się oddać Panu w modlitwie wszystkich swoich problemów. Przyjrzyj się tym najtrudniejszym, może widzisz ich korzenie? Nie myśl tak jak uczniowie. Zaufaj Jezusowi.
- Pamiętaj, że najważniejszym problemem chrześcijanina jest ZBAWIENIE. Porozmawiaj o tym z Jezusem. Zauważ, że On już czeka, by dać Ci życie wieczne. Co z tym chcesz zrobić?

Ludzkie, ale z natchnienia Ducha Świętego

- Zauważ, że Jezus mówi: Przynieście Mi je tutaj!; On chce byśmy wzięli wszystko to co mamy i poszli za Nim. Te „tylko” to to, co Bóg chce wykorzystać dla dobra naszego i innych. Jakie w sobie widzisz cechy, które mogłyby posłużyć Panu?
- Czy Ty oddajesz wszystko co masz, co posiadasz? Jakie są to rzeczy? A może coś oddajesz w części? Jeśli tak, to co? A może boisz się coś oddać? Jeśli tak, to co i dlaczego? Aby Jezus mógł uczynić pełny cud rozmnożenia potrzebuje wszystkie - Nie mamy tu nic prócz pięciu chlebów i dwóch ryb. On rzekł: Przynieście Mi je tutaj!
- Na koniec zobacz, że wszyscy się najedli. Mamy tu do czynienia z działaniem Ducha Bożego. Gdy oddajesz Jemu wszystko nie czujesz się „biedny”, ale nasycony i w pełni obdarowany. Proś o dary Ducha Świętego!

**Bądź uwielbiony, Boże Duchu Święty,
i przyjdź do nas w darze Mądrości, Rozumu, Rady,
Męstwa, Umiejętności, Pobożności, Bojaźni Bożej.**

Teraz zanotuj swoją refleksję

IV TYDZIEŃ ADWENTU

Zielone świątki w Adwencie?

(Dz 2,1-13)

Kiedy nadszedł wreszcie dzień Pięćdziesiątnicy, znajdowali się wszyscy razem na tym samym miejscu. Nagle dał się słyszeć z nieba szum, jakby uderzenie gwałtownego wiatru, i napełnił cały dom, w którym przebywali. Ukazały się im też języki jakby z ognia, które się rozdzieliły, i na każdym z nich spoczął jeden. I wszyscy zostali napełnieni Duchem Świętym, i zaczęli mówić obcymi językami, tak jak im Duch pozwalał mówić. Przebywali wtedy w Jerozolimie pobożni Żydzi ze wszystkich narodów pod słońcem. Kiedy więc powstał ów szum, zbiegli się tłumnie i zdumiali, bo każdy słyszał, jak przemawiali w jego własnym języku. Czyż ci wszyscy, którzy przemawiają, nie są Galilejczykami? - mówili pełni zdumienia i podziwu. Jakżeż więc każdy z nas słyszy swój własny język ojczysty? - Partowie i Medowie, i Elamici, i mieszkańcy Mezopotamii, Judei oraz Kapadocji, Pontu i Azji, Frygii oraz Pamfilii, Egiptu i tych części Libii, które leżą blisko Cyreny, i przybysze z Rzymu, Żydzi oraz prozelici, Kreteńczycy i Arabowie - słyszymy ich głoszących w naszych językach wielkie dzieła Boże. Zdumiewali się wszyscy i nie wiedzieli, co myśleć: Co ma znaczyć? - mówili jeden do drugiego. Upili się młodym winem - drwili inni.

Obraz do rozważań:

Spróbuj wyobrazić sobie duże pomieszczenie, gdzie panuje cisza i wielkie skupienie Apostołów i wszystkich innych osób, które chodziły za Jezusem. Jak wygląda ich skupienie? Nagle czują powiew wiatru, a nad ich głowami unoszą się języki ognia. Są napełniani mocą Ducha Świętego. Jakie emocje im towarzyszą? Cieszą się, płaczą? Wychodzą i mówią o zmartwychwstałym Panie.

Ja w Kościele

- Kościół to Twoja wspólnota, czy jesteś w niej obecny? Czy działasz w jakimś ruchu? Czy wychodzisz z inicjatywą modlitwy z rodziną w domu? Jeśli nie, to czemu? Może musisz wyjść poza schemat i szukać... A jeśli tak, to jakie odkrywasz owoce tej modlitwy?

Wszystko z Duchem Świętym

- Apostołowie pod natchnieniem Ducha mówią językami. Uważasz, że fikcja? Coś co mało miejsce jedynie w I wieku? A jakby ktoś powiedział Ci, że i Ty możesz modlić się językami, uwierzysz mu? Zaufaj Duchowi, otwórz się na jego działanie i zacznij "gaworzyć"! Poczujesz wtedy jak Duch modli się w Tobie z wielką radością. Proś Go o ten Dar, a następnie otwórz usta i wydaj dźwięk – On Cię już dalej poprowadzi!
- Pamiętasz historię Abrahama, któremu Bóg kazał złożyć w ofierze własnego syna? Czy Abraham przeciwstawił się Bogu? Nie. Poszedł za jego Głosem. Był gotowy. Bóg nie wymaga od Ciebie próby wiary, ale ta próba jest dla Ciebie, by wzmocnić ją jeszcze bardziej. Mów językami! Prorokuj w Imię Jezusa.

Teraz zanotuj swoją refleksję

Zadanie tygodnia:

Przeznacz od 30 do 60 minut czasu na samotny spacer, bycie w ciszy w swoim pokoju lub wyprawę do kościoła. Idź do miejsca, gdzie jest mało ludzi: park, las, pola. Przez ten czas całkowicie się wycisz (wyłącz telefon!), nie myśl o dniu codziennym, szkole, uczelni, pracy itp. Zaufaj Panu i proś, by kierował Twoimi myślami. Proś, by mówił do Ciebie. Słuchaj... Potrzeba Ci ciszy w sercu, aby usłyszeć Jego Głos. Gdy w wsłuchiowaniu Głosu Boga będą Cię męczyły natarczywe myśli, nie broń się przed nimi – po prostu przeznacz jeszcze więcej czasu na spacer.

Spraw Panie, by wszystkie moje myśli, pragnienia, decyzje i czyny były skierowane ku większej Twojej służbie i chwale. Otwórz mnie na Swój Głos i działanie Ducha Świętego.

Ćwiczenia końcowe

Twoje imię (Mk 3,13-19)

Potem wyszedł na górę i przywołał do siebie tych, których sam chciał, a oni przyszli do Niego. I ustanowił Dwunastu, aby Mu towarzyszyli, by mógł wysyłać ich na głoszenie nauki, i by mieli władzę wypędzać złe duchy. Ustanowił więc Dwunastu: Szymona, któremu nadał imię Piotr; dalej Jakuba, syna Zebedeusza, i Jana, brata Jakuba, którym nadał przydomek Boanerges, to znaczy synowie gromu; dalej Andrzeja, Filipa, Bartłomieja, Mateusza, Tomasza, Jakuba, syna Alfeusza, Tadeusza, Szymona Gorliwego i Judasza Iskariotę, który właśnie Go wydał.

Obraz do rozważen:

Zobacz Jezusa siedzącego na wzgórzu, u jego podnóża wielki tłum. Postuchaj o czym mówią, jaka trwa atmosfera w oczekiwaniu przed wyborem uczniów Chrystusa? Nagle Jezus wstaje i po kolei wzywa do siebie różne osoby. Jak te osoby się zachowują? Idą pewnym krokiem czy może niedowierzają? Jak czują się inni, którzy oczekują, aż zostanie wybrane ich imię. Zwróć uwagę w jaki sposób Pan wymawia te imiona.

Powołanie

- Jezus siedział na wzniesieniu, czyli był w miejscu odosobnienia – rozmyślał, by przywołać uczniów do siebie. Dla Ciebie takim wzniesieniem niech będzie miejsce, w którym rozważasz ten tekst. Pan będzie działał w sposób zaskakujący.
- Zwróć uwagę, że Jezus nie przywołuje całego tłumu, ale tylko tych, których chce. Spróbuj poczuć, że jesteś chciany przez Boga. Jezus przyszedł. Podziękuj mu za to.

Dlaczego i do czego?

- Czy Jezus przywołuje uczniów dla towarzystwa, by nie był sam?
- To był czas bycia z Bogiem. Podczas trwania adwentu dużo z Nim rozmawiałeś. Dużo Jezusowi opowiedziałeś o sobie, a On Tobie. Pomyśl jakie rozmowy były tymi najważniejszymi? Gdzie poczułeś, że to On zabiera od Ciebie ciężary wspomnień i trudów dnia codziennego? Może dzięki rozmowie z Nim Twoje relacje z kimś uległy poprawie – w domu, pracy, w szkole? Jakie owoce (mądrość, modlitwa, radość, zaufanie Bogu, wspólnota) otrzymałeś podczas tego adwentu? Jak chcesz je dalej rozwijać?
- Pan wybrał Cię również po to, byś głosił Ewangelię. Jak chcesz to robić? Pamiętaj, że ewangelizowanie musisz zacząć od samego siebie, a następnie w swoim najbliższym środowisku – rodzina, rówieśnicy, miejsce pracy.

Ja?

- Zauważ, że każdą osobę, którą Jezus wzywa, przywołuje osobiście, używając jego imienia lub przydomku. Jezus zna Twoje imię i wie o Tobie wszystko. Postuchaj, jak wypowiada Twoje imię. Jakie emocje rodzą się w Twoim sercu? Co czujesz? Czy chcesz iść za Głosem Jezusa? Czy chcesz by Jezus był Twoim Panem i Przyjacielem?
- Jak Ciebie nazywają, jakie nosisz przydomki? Jak inni Cię oceniają? Zgadzasz się z tymi ocenami? Jak zrobić, by ta ocena się poprawiła, była jeszcze lepsza? A Ty sam jak siebie nazywasz? Jak sam siebie oceniasz? Jakim przydomkiem Pan Cię wzywa (wysłuchaj się w głos Pana)? Zaufasz Jezusowi? Wejdiesz na wzgórze, na którym stoi On i jego wybrani uczniowie? Jeśli tak - wypowiedź poniższe słowa, jeśli masz wątpliwości – nie śpiesz się, poczekaj, niech będzie to Twój Osobisty Wybór.

Panie Jezu Chryste!

Ciebie wybieram jako mojego Pana

i za Apostołem Piotrem powtarzam:

Ty jesteś Chrystus, Boga Syn Zbawiciel!

Tobie oddaję moją przeszłość, dzień dzisiejszy i przyszłość
oraz całą moją wieczność.

Ty jesteś moją Prawdą!

Ty jesteś moją Drogą!

Moim Życiem i moją Miłością!

Teraz i na wieki. Amen

ZHP

TEKSTY, KTÓRE POMOGĄ TOBIE WEJŚĆ JESZCZE GŁĘBIEJ, JESZCZE WYŻEJ, JESZCZE DALEJ...

Chciałbym być piosnką, by wypowiedzieć sobą
To, co myślę, odczuwam, w co wierzę.
Chciałbym być wiatrem, by zamieniać się w huragan.
Chciałbym być ogniem, by palić swoje łańcuchy.
Chciałbym być ziemią, by kierować swoimi krokami.
Chciałbym być wodą. Tak wodą
Wodą czystą, nową, zimną i oddalić sen.

Modłę się.

Oddaję wszystko, co mam.
Oddaję Temu, który mi to podarował.

Wyciągam moje małe ramiona
I zamknięty w kartonowym pudełku
Powierzam Mu ciało, duszę, serce,
Ponieważ są z Jego miłości.

Na paczuszcze piszę małą uwagę.

Uwagę o dużych i lśniących literach duszy,
Będącą przestaniem dla mojego Pana.

„Wielki Panie, nie daj mi i nic.
Bądź piosnką, bądź wiatrem,
Bądź ogniem, ziemią i wodą dla mnie,
Dla ciebie, który teraz to czytasz,
Który stajesz się towarzyszem mojej wiary...”

Esteban Sanchez, Hiszpania

Kiedy śpię, modłę się. Moja dusza powraca do miejsc
Mego dzieciństwa – najczystszej okolicy mojego życia
Znów tarzam się w trawie z moim psem
Zajadam się miodem, a on ścieka mi po twarzy
Brakuje mi dwóch zębów na przodzie i przyjemnie jest
Dotykać językiem szpary, gdzie wyrosną stałe zęby.
Modłę się, abym po przebudzeniu zdołała zachować
Nieco tej niewinności, która w dorosłym życiu
Ochroni mnie przed złem.
Moja dusza modli się w ciszy,
Podczas gdy ciało wciąż drzemie.

Keri Welham, Austria

Jestem tu, ukryta w moich dzinsach,
Z zaciśniętymi pięściami
I z rozdartym sercem.

Nie proszę Cię o nic więcej –
Spójrz tylko w moje oczy.

Valentina Pantano, Włochy

Nie modłę się za chorych,
Uchodźców czy biedaków.
Nigdy tego nie czynię –
Przynajmniej słowami.
Nie klękam przed ołtarzem
Któregoś z kościołów
Ani przy łóżku przed snem.

Po prostu chodzę ulicami
I uśmiecham się do nieznajomych.

Daniela D'Argenio, Włochy

Jezu, moja prośba jest następująca:
Chciałbym, aby mamusia i tatuś znów byli razem
I aby dali mi braciszka.
Dziękuję.

Andrea Patuzzi, Włochy

Modlitwa
To nie święty obrazek.
Modlitwa to ateista
Płaczący
Nad cierpieniem
Przyjaciela.

Desirere Franco, Włochy

Na zawsze zapamiętam ten dzień,
 Kiedy pierwszy raz modliłem się całym sobą,
 Głosem pochodzącym z mego wnętrza
 Miałem 15 lat, byłem w szkole średniej,
 Robiłem rozrachunki ze swoimi słabościami
 I nienawidziłem prawdy o sobie
 Wyciągnięty na łożku, po ciężkim dniu
 Uświadamiania sobie własnych ułomności,
 Nie potrafiłem powstrzymać fal smutku,
 Które mnie przytłaczały
 Wyszeptałem tylko jedną modlitwę.
 „Ratunku”.

Thomas Finch, USA

W mojej najpiękniejszej modlitwie
 Proszę, abym każdego ranka,
 Każdego wieczora i w każdej chwili
 Mogła być z moim bratem.

Z moim bratem, o którym
 Inni mówią: „down”

Cristina Del Sal, Włochy

jestem bo jesteś
 na tym stoi wiara
 nadzieja miłość spisane pacierze
 wielki Tomasz z Akwinu i Teresa mała
 wszyscy co na świętych rosną po kryjomu
 lampka skrupulatka skoro Boga strzeże
 ła po pierwszej miłości jak perła bez wieprza
 życia ludzi i zwierząt za krótka choroba
 śmierć co przeprowadza przez grób jak przez kamień
 bo gdy sensu już nie ma to sens się zaczyna
 jestem bo Jesteś. Wierzy się najprościej

Wiary przemądrzałej szuka się u diabła

ks. Jan Twardowski

Błogostawię Cię, Panie,
 Za łzy niewierzącego i schorowanego taty,
 W którym ujrzałam Twoje oblicze.

Wiem, że to nie oczy płakały, lecz serce.
 Jeśli ono płacze to znaczy,
 Że dokonuje się w nim cud.
 Gdy napętnia się radością –
 To znaczy, że cud się dokonał.

Kiedy patrzyłam na łzy taty, wiedziałam,
 Że każda z nich jest świętem,
 Jest szaleństwem Twojej miłości,
 Pokorą rozumu i Twoją pieśnią,
 Który Jesteś utajony w sakramencie też.

Jeśli miejscem nawrócenia taty jest łożko szpitalne,
 Błogostawię Cię, Panie, bo nadszedł już ten czas.

Katarzyna Rajewska, Polska

W nieczutej, ale niespokojnej dumie
 Usnęli mędrcy – wiem, odgłos ich budzi,
 Że Bóg widomie objawił się w tłumie
 I o wieczności przemawia do ludzi:
 „Zabić go!” rzekli, „Spokojność nam miesza;
 Lecz zabić we dnie? Obroni go rzesza”.

Więc mędrcy w nocy lampy zapalali
 I na swych księgach ostrzyli rozумы
 Zimne i twarde, jak miecze ze stali;
 I wzięwszy z sobą uczniów ślepych tłumy,
 Szli łowić Boga – a zdrada na przedzie
 Prostą ich drogą, ale zgubną wiedzie.

„Tyś to?” Krzyknęli na Maryi syna.
 „Jam” odpowiedział i mędrcy pobladli:
 „Ty jesteś?” – Jam jest”. – Służalców drużyna
 Uciekła w trwodze, mędrcy na twarz padli;
 Lecz widząc, że Bóg straszy, a nie karze,
 Wstali przelekli, więc srożsi zbrodniarze.

I tajemnicze szaty z Boga zwlekli,
 I szyderstwami ciało jego siekli,
 I rozumami serce mu przebodli;
 A Bóg ich kocha i za nich się modli!
 Aż gdy do grobu duma go złożyła,
 Wyszedł z ich duszy, ciemnej jak mogiła.

Spełnili mędrcy na Boga pogrzebie
 Kielich swej pychy. – Natura w rozruchu
 Drżała o Boga. – Lecz pokój był w niebie:
 Bóg żyje, tylko umarł w mędrców duchu.

Adam Mickiewicz

Bóg jest w ciele
A człowiek w kamieniu

Bóg już jest miłością
Człowiek myślał dopiero

Jaki jest jeszcze dziecinny
Nawet włosy nie zdążyły mu urosnąć
W szerokiej twarzy szeroko otwarte oczy
Już wypatrują zdobyczy
Twardy jak kamień pójdzie w świat
Aż na dno
Bez wzruszenia
Choć Bóg przytula twarz do jego policzka
Zapatrzony w przyszłość swojego
Stworzenia
Pragnie je oswoić
Zanim wypadnie Mu z dłoni
Jak kamień

ks. Stanisław Pasierb

Gdy wyobraźnia nasza się ulęknie
I się porusza nad nami przestrzenie.

Światło człowiecze zachowaj w nas, Panie.

Gdy nas opuści samoistna wola
I nawet słowo wyda się daremne.

Światło człowiecze zachowaj w nas, Panie.

Gdy mądrość nasza nie wyda owoców
I się zachwieje wiekuste drzewo.

Światło człowiecze zachowaj w nas, Panie.

Gdy brak nadziei zatrzyma nas w drodze
I się schylimy po polne kamienie.

Światło człowiecze zachowaj w nas, Panie.

Zbigniew Jerzyna

Wiara jest wtedy, kiedy ktoś zobaczy
Listek na wodzie albo kroplę rosy
I wie, że one są – bo są konieczne.
Choćby się oczy zamknęło, marzyło,
Na świecie będzie tylko to, co było,
A liść uniosą dalej wody rzeczne.

Wiara jest także, jeżeli ktoś zrani
Nogę kamieniem i wie, że kamienie
Są po to, żeby nogi nam ranity.
Patrzcie, jak drzewo rzuca długie cienie,
I nasz, i kwiatów cień pada na ziemię:
Co nie ma cienia, istnieć nie ma siły.

Czesław Miłosz

Wschodzisz i zachodzisz podobny światłu
Dziecięciem w żółbeczku nadobnym,
Chłopięciem żydowskim z warsztatu,
Obliczem, które kusiciel oglądał na puszczy,
Wieńcem z cienia wzniesionym nad szyderczą tłuszcą...
Zachodzisz i wschodzisz jak księżyc...
A ja – ginę i znów powstaję, kiedy ty zwyciężasz.

Kazimiera Iłłakowiczówna

Mój Bóg to przepaść! Mój Bóg to bezedno,
Kędy, błyskawic wichurami smagań,
Tańczy, w tęcz wirze, słońc i gwiazd huragan,
Gdzie wszystko jednym jest i wszystkim jedno!

O, jakże spojrzę duszą nędzną, biedną,
Ja, co dzień wszystkich win brzemieniem zmagam,
Godzien li kary, potępień i nagan,
W tę światłość nagą, nadludzką, wszechwiedną?

Wieczność ma, w ziarno skupiona, jak chwila,
Ponad otchłanią w grozie się pochyła
I nagle, głowy porwana zawrotem,

Spada z okrzykiem prostopadłym lotem!...
O, straszna stodycz! O, rozkoszna trwoga
Tego runięcia, jak grom, w uścisk Boga!...

Leopold Staff

Nie poznamy
Nigdy do końca
Nigdy na pewno

Wydaje się
Ale już nie

Serce pałało
Ale ochłódło

Czy to On
Milczy
Czy to Ty
Znika

Zawsze jest tylko chleb
Ręce i gest

Twarz coraz inna
Coraz nowa twarz

Ma się ku wieczorowi
A dzień się nachyla
Pora spoczynku
Woda wino chleb

Czemuście nie spytali wprost
Nie pochwycili Go za nogi
Rąk nie trzymali
Cienia nie przywiązali do łąwy

Stoimy tak uczniowie
Którzy nie doszli do Emaus
A ręce ciężą
Od zdumienia

Czy to On
Był
Na pewno
Gdzie

Ślady zamiotła noc
Czym prędzej
Nieśmy innym
Pewność niepewności

Anna Kamieńska

Staję przed Tobą, Boże cichy –
I coś Ci powiem?
Jak świece zdmuchnięte przez wicher pogasty słowa...
I tylko się serca kaganek szybko rozżarza
Adorujący w niemym trwaniu
Jak przed ołtarzem.
Nie krzyczy ani woła w męce,
Ani się żali
I nie wytryska śpiewem podzięką,
- hymnem pochwalnym.
I nie przeprasza za dawne winy,
Nie prosi o nic.
Jak wieczna lampka nocną godziną
Milczy – jest – płonie

Siostra Nulla

Pan Bóg uśmiechnął się i wtedy powstała ziemia,
Podobna do jabłka złotego i do zwierciadła przemian.
Po niej powoli się sączą zwierząt dojrzałe krople
Wstępując z wód w powietrza – drgające srebrem – stopnie.
A śpiew najcichszego z ptaków zamienia się w miękki obłok
I wtedy powstają chmury do ziemi i kładą włosy na wodę.
Więc knieje do mórz przychodzą i kładą włosy na wodę
I wtedy powstają chmury do ziemi i gwiazd podobne.
Więc knieje do mórz przychodzą i kładą włosy na wodę
I wtedy fale się barwią na kolor dojrzałej jagody.
Światło przenika do ziemi, a ziemia blask przygarnia;
Bory wrastają w powietrze, powietrze od lasów – czarne.
I niewidzialne, w przestrzeni, wiruje ziemi odbicie.
Wtedy są wszystkie kolory, każdy od nich różny,
Które są wszystkie te same pod szklaną kopułą próżni.
I zafrasował się Bóg, że sam swych dzieł nie ogarnie,
Więc cisza złożyła się w fałdy, a światło stało się czarne
I z ciężkich kowadeł gór rosły łodygi ogniste,
A gromy w wysiłku kuły zmarszczone w groźnym namyśle,
Aż się wykrzesał z kuźni pod niebo od huku białe
Z chmur i ziemi ulany – człowiek ciemny i mały.
Teraz uśmiechnął się Bóg i we śnie oniemiał,
I do dziś błądzi wśród grozy człowiek ciemny jak ziemia.

Krzysztof Kamil Baczyński

Widziałem Go

Spał na ławce
Z głową złożoną
Na plastikowej torbie

Płaszcz na nim był purpurowy
Podobny do starej wycieraczki

Na głowie miał czapkę uszatkę
Na dłoniach fioletowe rękawiczki
Z których wychodził palec
Wskazujący i ten drugi
(zapomniałem jak się nazywa)

Zobaczyłem go w parku

Między nagim drzewkiem
Przywiązany do palika
Błaszaną puszką po piwie
I podpaską zawieszoną

Na krzaku dzikiej róży
Ubrany w trzy swetry
Czarny biały i zielony
(a wszystkie straciły kolor)
Spał spokojnie jak dziecko

Poczułem w sercu swoim
(nie pomyślałem lecz poczułem)
Że to jest Namieśnik
Jezusa na ziemi

A może Syn Człowieczy

Chciałem go dotknąć
I zapytać
Czy ty jesteś Piotr?

Ale ogarnęło mnie
Wielkie onieśmienie
I oniemiałem

Twarz miał zanurzoną

W kłakach rudej brody
Chciałem go obudzić
I spytać raz jeszcze
Co to jest prawda

Pochyliłem się nad nim
I poczułem zepsuty oddech
Z jamy
Ustnej

A jednak coś mi mówiło
Że to Syn Człowieczy

Otworzył oczy
I spojrzął na mnie

Zrozumiałem że wie wszystko

Odchodziłem pomieszany
Oddalałem się
Uciekałem

W domu umyłem ręce

Tadeusz Różewicz

Zamyślił się Bóg
A że akurat trzymał w dłoni nicość
Z niej ugniatał kuleczki
Kiedy się ocknął
Ustyszał jak Pitagoras
Wywodzi uczniom kształt ziemi
Z geometrycznie boskiej doskonałości kuli
... się Bóg
I to był ten drugi dzień stworzenia
Kiedy ciemność zajaśniała światłem

ks. Wacław Oszejca

Przychodzą na mnie godziny zwątpienia,
gdy tracę wiarę w Twoją dobroć, Panie,
w Twe miłosierdzie, w Twoje miłowanie,
w wolę zbawienia,
a nawet w Twoją istność i władanie.

Naówczas pragnę, abys w błyskawicach
na niebo wstąpił i w płomieniach cały,
Pan pełen mocy i Bóg pełen chwały,
choćby w źrenicach
Twoich złowróżbne dla mnie skry gorzały:

choćbyś mnie strącić miał karzącą ręką
z powierzchni ziemi gdzieś w czarne bezdenne
na beznadziejne wieczyste cierpienie;
albowiem męką
najokropniejszą z wszystkich jest wątpienie.

Gdy Ty mi konasz, dusza we mnie kona,
noc się ogromna, wieczna rozpościera;
myślom się otchłań i przepaść otwiera,
nieprzenikniona - -
i dusza kona, i serce umiera.

Zjaw się, o! zjaw się na wysokim niebie
na wozie wichrów, na ognia rydwanie,
zjaw się, jak słońca blask na oceanie,
daj ludziom Siebie!
Zjaw się na niebie, o Boże... O Panie!...

Kazimierz Przerwa-Tetmajer

Panie Boże.
 Myślmy o Tobie,
 Kiedy jest nam źle
 I kiedy jesteśmy
 Szczęśliwi,
 Tak, jak teraz,
 Kiedy „nasza pani”
 „naumiata” nas pisać
 Nasze imiona.

Vanessa, Palma and Giacomo, 6 lat, Włochy

Uwolnij mnie od moich lęków,
 Niepokojów, zdenerwowania,
 Od trwogi, która mnie przytłacza,
 I wycisz moją duszę.

Diana Patricia Gamba, Kolumbia

Pokochać człowieka by stać się samotnym
 Być przy najbliższym
 By znaleźć się dalej
 To nic
 Tak trzeba
 Bo taka jest droga
 Właśnie to szczęście
 Otworzą się oczy
 Miłości ludzkiej stacyjka uboga
 Kochać człowieka by zdążyć do Boga

ks. Jan Twardowski

Ja mam swoją religię.
 Chodzę często do kościoła zakupów,
 Gdzie składam w ofierze moją kartę kredytową
 W zamian za wspaniałe przedmioty,
 Które pomagają mi na drodze życia.
 A kiedy zaden przedmiot nie może
 Rozładować mojego napięcia,
 Wówczas szukam boga w sobie.

Ten, kto mówi, że nie modli się do żadnego boga,
 Czy że nie wyznaje żadnej religii, jest kłamcą.
 Zapytajcie go, jaka jest jego ulubiona drużyna sportowa,
 A odkryjecie jego boga.

Kate Lockart, Wielka Brytania

SPRAWNOŚCI ZUCHOWE

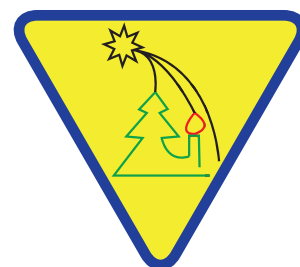
Kołędnik

1. Znam pięć kołęd, umiem je zaśpiewać..
2. Wiem, co symbolizują kołеды.
3. Brałem udział w jasełkach.
4. Potrafię powiedzieć, jakie postacie są prezentowane przez kołędników i dlaczego. Sam lub z pomocą rodzica przygotowałem sobie strój kołędnika.
5. Zaprezentowałem mój strój i kołędę na zbiórce wigilijnej.
6. W okresie świątecznym wraz z kolegami chodziłem i kołędowałem niosąc radość ludziom w mojej okolicy.
7. Wiem jak dawniej wyglądało kołędowanie na terenach, na których teraz mieszkam. Dowiedziałem się, jakie panowały wtedy obrzędy i zwyczaje świąteczne.
8. Nauczyłem inne zuchy przynajmniej jednej kołеды.
9. Mam swój śpiewnik lub nagrania z kołędami.

Strażniczka/ strażnik Betlejemskiego Światła Pokoju

1. Znam kilka kołęd i pieśni adwentowych.
2. Spełniłem w adwencie kilka dobrych uczynków i podjąłem osobiste postanowienie.
3. Wspólnie z kolegami wykonałem szopkę.
4. Wziąłem udział w przedstawieniu jasełek lub kołędowaniu.
5. Wykonałem lampion dla Światła Betlejemskiego.
6. Pełniłem straż przy Świetle Betlejemskim, wziąłem udział w jego przekazywaniu.
7. Wykonałem kartkę ze świątecznymi życzeniami, podarowałem ją lub wysłałem do innej osoby.
8. Zaniósłem Światło Betlejemskie swojej rodzinie i zadbałem, by płonęło na wigilijnym stole.

STRAŻNIK BŚP - PROGRAM ZBIÓREK DLA ZUCHÓW

Zbiórka 1

Temat: Poznajemy polskie zwyczaje świąteczne - szopka

1. **Obrzędowe rozpoczęcie zbiórki.**
2. **Gawęda:** Drużynowy opowiada zuchom, że zwyczaje pojawiające się w okresie Świąt Bożego Narodzenia są bardzo różne. Innych potraw wigilijnych można spróbować w górach, a trochę innych np. na Kaszubach czy Podlasiu. Szopka wygląda inaczej w Krakowie, a inaczej w Szczecinie czy na Śląsku. Zaprasza zuchy do podróży po różnych regionach kraju w celu poznania świątecznych zwyczajów.
3. **Piosenki i pląsy:** Nauka kołеды – „Do szopy”.
4. **Majsterka:** Wykonujemy szopkę z makaronu (dla starszych zuchów) lub wg załącznika z repozytorium szablonów BSP 2012: <http://goo.gl/7dCMjw>
5. **Zuchowy teatr:** teatr samorodny – zuchy w szóstkach odgrywają krótkie jasełka (zuchy losują role i punkty wydarzeń, a później po kolei odgrywają scenki, które złożą się w całość).
6. **Krąg rady:** Podsumowanie zbiórki. Drużynowy wraz z zuchami omawia zwyczaje budowania szopek w poznanych regionach, porównuje je ze zwyczajami lokalnymi. Każdy zuch kończy zdanie: Najbardziej podoba mi się szopka z...
7. **Zadanie międzyzbiórkowe:** Do następnej zbiórki spełnię minimum trzy dobre uczynki.
8. **Obrzędowe zakończenie zbiórki.**

Zbiórka 2

Temat: Lampion

1. **Obrzędowe rozpoczęcie zbiórki.**
2. **Gawęda:** wg opowiadania Bruno Ferrero „Światło”
3. **Gry i zabawy:** w poszukiwaniu światła
4. **Drużynowy prezentuje symbole światła**, np.: świeczki, zapałki, lampiony, żarówki, latarki. Zuchy muszą się odwrócić i zamknąć oczy. W tym czasie drużynowy gasi światło w harcówce i umieszcza w różnych miejscach harcówki pokazane wcześniej przedmioty. Zuchy otwierają oczy i w ciszy mają dojść do źródła światła.
5. **Piosenki i piosenki:**
Nauka piosenki „Światło z Betlejem”.
6. **Wniesienie BŚP:** Na zbiórkę przychodzi gość z zapalonym lampionem, jest to druh/druhna, którzy biorą udział w betlejemskiej sztafecie. Gość opowiada krótką historię o BŚP. Betlejemskie Światło Pokoju to sztafeta przekazywania ognia z Groty Narodzenia Chrystusa w Betlejem. Ogień ten jest symbolem pokoju, nadziei, braterstwa i miłości. Akcję zapoczątkowały austriackie media w 1986 roku w Linz, jako część bożonarodzeniowych działań charytatywnych. Obecnie na około tydzień przed świętami Bożego Narodzenia Światło przybywa, za pośrednictwem austriackich linii lotniczych, z Betlejem do Wiednia, gdzie odbywa się uroczystość, podczas której Płomień jest przekazywany mieszkańcom miasta i przedstawicielom organizacji skautowych z wielu krajów europejskich. W sztafecie pokoju światło z Betlejem przekazywane jest do „wszystkich ludzi dobrej woli” wysyłając wyraźny sygnał dla pokoju między narodami i dialogu międzyreligijnego. Związek Harcerstwa Polskiego dołączył jako ogniwo betlejemskiej sztafety w 1991 r. Tradycyjnie odbieramy światło od skautów słowackich i tego samego dnia trafia ono do Krakowa i Częstochowy, skąd rozprzestrzenia się po całej Polsce, aby za pomocą rąk zuchów, harcerek i harcerzy dotrzeć do wszystkich, którym bliskie jest przesłanie pokoju.
7. **Majsterka:** Wykonujemy lampion wg wskazówek naszego gościa, w którym będzie można przekazać BŚP (lampion można wykonać ze słoika, sznurka (tasiemki) albo wg innego pomysłu.
8. **Krąg rady:** Podsumowanie zbiórki. Drużynowy wraz z zuchami wymyśla miejsca, do których warto jest zanieść BŚP. Zuchy zapalają świece w swoich lampionach od płomienia z latarenki BŚP i zanoszą światło do swojego domu.
9. **Zadanie międzyzbiórkowe:** Przygotować adresy korespondencyjne do rodziców, dziadków, chrzestnych.
10. **Obrzędowe zakończenie zbiórki.**

Światło - Bruno Ferrero

„Czy widzieliście w kościele jakieś światło?” – zapytała dzieci katechetka.
 „Lampy”. Świece”. „Czerwone światełko w tabernakulum”. „Słońce w oknie”.
 Dzieci zamilkły. „
 A czy było tam jeszcze inne światło?”, zapytała ponownie katechetka.
 Pewne dziecko podniosło rękę do góry i powiedział: „Ludzkie oczy”.
 Dlaczego tak często zapominamy o świetle, które znajduje się w naszym wnętrzu?
 Dlaczego pozwalamy, aby w nas zgasło?

Zbiórka 3

Temat: Życzenia przy wigilijnym stole

1. **Obrzędowe rozpoczęcie zbiórki.:** Na zbiórce obecne jest BŚP przyniesione w poprzednim tygodniu
2. **Gawęda:** drużynowy o dwunastu potrawach na wigilijnym stole i ich znaczeniu w polskiej tradycji.
3. **Piosenki i piosenki:** Nauka kolędy – „Świeć gwiazdeczko” zespołu Arka Noego
4. **Majsterka:** wykonujemy kartki pocztowe dla naszych najbliższych. Korzystamy z wytłaczarek, dziurkaczy kreatywnych, stempli i wszystkiego tego co mamy pod ręką (taśmy, karteczki samoprzylepne, pastele olejne...). Jedna osoba z kadry zbiera wszystkie zrobione kartki pocztowe i wysyła zaraz po zbiórce, by zdążyły dojść przed świętami.
5. **Przy wigilijnym stole:** Uczymy się składać serwetki na wigilijny stół. Nakrywamy do wigilijnego stołu. Odbywa się skromna kolacja wigilijna, łamanie opłatkiem, składanie życzeń, kosztowanie potraw wigilijnych itp. BŚP stoi na miejscu niespodziewanego gościa, pod obrusem jest sianko.
6. **Krąg rady:** Podsumowanie zbiórki. Drużynowy wraz z zuchami omawia zwyczaje wigilijne, które zna z domu rodzinnego. Każdy zuch kończy zdanie: Najważniejsze w Boże Narodzenie jest...
7. **Obrzędowe zakończenie zbiórki.**

Zbiórka 4

Temat: Czterech królów

Na zbiórkę przychodzą trzej królowie (np. wędrownicy przebrani za królów)

1. **Obrzędowe rozpoczęcie zbiórki.**
2. **Gawęda:** drużynowy opowiada zuchom, o czterech królach, którzy wyruszyli do Betlejem za gwiazdą. Jeden z nich postanowił skrócić sobie drogę i odszedł od karawany Kacpra, Melchiora i Baltazara, którzy odwiedzili nas dziś na zbiórce. Trzej królowie przyszli z różnych stron, ze swoich rodzin z dalekiego kraju. Każdy z nich wziął coś najcenniejszego ze swojego kraju. Jeden złoto, drugi kadzidło i trzeci mirrę. My zbieraliśmy dobre uczynki, coś co było dla nas bardzo cenne.
3. **Piosenki i pląsy:** Wspólne śpiewanie kolędy – „Świeć gwiazdeczko” zespołu Arka Noego
4. **Majsterka:** droga za gwiazdą za światłem. Na mapie świata mędrcy zaznaczają swoją drogę z dalekich krajów, opowiadają jak one wyglądają. Każdy zuch maluje na kwadratowej kartce papieru jeden z punktów charakterystycznych tej drogi do Betlejem. Następnie наносimy na mapę nasze obrazki (zamiast nanosić na mapie obrazki, możemy zrobić mapę miejsc w naszej gminie czy mieście, do których zanieśliśmy światło – od urzędów po nasze wigilijne stoły).
5. **Gawęda:** cd. gawędy o 4 królach. Król czwarty wędrował 33 lata, gdyż nie chciał podążać za światłem i spotkał się z Jezusem dopiero w trakcie jego ukrzyżowania. Po spotkaniu z Jezusem trzej królowie wrócili do swoich krajów, napełnieni światłem Chrystusa. Nie stanęli w miejscu ruszyli w drogę, opowiadali wszędzie o Dobrej Nowinie, pokazywali swoimi czynami dzielność, prawdę, ustanawiali pokój, wywiązywali się ze swoich obowiązków; tak jak my – zuchy zdobywając Znaczek Zucha i gwiazdki, a potem będąc harcerzami.
6. **Majsterka:** robimy sobie korony z kartonu i folii, ozdabiamy je i wkładamy na głowy.
7. **Krąg rady:** Rozmawiamy o tym, że korony mają nam przypominać o świetle jakim jest Jezus. Postanawiamy wziąć udział w Pochodzie Trzech Króli w dniu Objawienia Pańskiego, lub w Orszaku organizowanym na terenie naszego miasta, gminy.
8. **Przyznanie sprawności.**
9. **Obrzędowe zakończenie zbiórki.**

KOLEJY I PASTORAŁKI

Do szopy hej pasterze

wg: „Śpiewnik liturgiczny” TN KUL, Lublin 1991
tekst i melodia: J. A. Gwoździowski, 1938

Do szopy, hej, pasterze,
Do szopy, bo tam cud.
Syn Boży w żłobie leży,
By zbawić ludzki ród.

Śpiewajcie, aniołowie,
Pasterze, grajcie Mu!
Kłaniajcie się Królowie,
Nie budźcie Go ze snu.

Padnijmy na kolana,
To Dziecię, to nasz Bóg.
Witajmy swego Pana,
Wdzięczności złożmy dług.

Śpiewajcie...

O Boże niepojęty,
Kto pojmie miłość Twą?
Na sianie wśród bydłoty
Masz tron i służbę swą.

Śpiewajcie...

On Ojcu równy w Bóstwie,
Opuszcza niebo swe,
A rodzi się w ubóstwie
I cierpi wszystko złe.

Śpiewajcie...

<http://goo.gl/EBoSif>

Światło z Betlejem

Słowa i muzyka: ZM-NIKT, phm. Zdzisław Małolepszy

Światło z Betlejem nową światu da nadzieję!
Pokoju płomyk niech ogrzewa nas!

Jak miła ta nowina,
Maryja porodziła Syna!
W stajence tak ubogiej...
Syna, co jest naszym Bogiem!

Na Łysej Polanie
Dzisiaj cud się stanie -
Przeczysta Dziecina
Dzieło swe zaczyna:

Słowo ciałem się stało!
I z nami zamieszkało.
Dziwiliśmy się sami,
Że w namiocie z harcerzami...

Bratnie słowo sobie dajem,
Że pomagać będziem wzajem
Druh druhowi, druhnie druh
Hasło znaj: Czuj duch!

Chwała na wysokości Bogu
A na ziemi pokój ludziom dobrej woli!

<http://goo.gl/0amYZC>

Świeć gwiazdeczko

Arka Noego

Zaprowadź mnie prosto do Betlejem,
Zaprowadź mnie, gdzie Bóg narodził się
Zaprowadź mnie nie mogę spóźnić się
Nie mogę spóźnić się!

Świeć gwiazdeczko, mała świeć!
Do Jezusa prowadź mnie
Świeć gwiazdeczko, mała świeć!
Do Jezusa prowadź mnie

Narodził się, Bóg zstąpił na Ziemię,
Narodził się, by uratować mnie
Narodził się i nie zostawił mnie
I nie zostawił mnie!

Czekają tam, Józef i Maryja,
śpiewają nam, śpiewają Gloria
To gloria, święta historia
Święta historia

ZUCHOWY TEATR

Role: Narrator, Kolędnik I, Kolędnik II, Maryja, Józef, Pasterz I, Pasterz II, Anioł, Kacper, Melchior, Baltazar, Gospodarz

Scena I Narrator, kolędnicy, gospodarz

Przyjście kolędników do gospodarza (początek opowieści kolędników)

Scena II

Pasterze i Anioł

(Anioł budzi pasterzy, a ci wędrują za gwiazdą na wschodzie)

Scena III

Maryja, Józef, pasterze

Ktoś puka do stajenki

Scena IV

Maryja, Józef, Kolędnicy, Trzej Królowie

Scena V Finał –wszystkie zuchy wchodzą na scenę

Do szopy...

Bibliografia:

Gawęda o czterech królach na podstawie Henry van Dyke „Przewodnik Katolicki” 1957 nr 1 s. 4-5

<http://goo.gl/ljvkfd>

Nieśmy Światło Pokoju. Propozycje programowe dla gromad i drużyn na Betlejemskie Światło Pokoju 2010, Zespół Wychowania Duchowego i Religijnego Chorągwi Łódzkiej ZHP

Gawęda: <http://goo.gl/JTsYtF>

KONSPEKT ZBIÓRKI PRZED PRZYJĘCIEM BŚP

CELE:

- zuch zna ideę Betlejemskiego Światła Pokoju,
- zuch wie, jaką drogę przebywa BŚP z Betlejem do Polski, do jego miejsca zamieszkania,
- zuch rozumie, że przyjęcie BŚP niesie ze sobą konieczność podjęcia działania, dzielenia,
- zuch potrafi wykonać lampion i dzielić się światłem z innymi.

MATERIAŁY:

- Świeczka dla każdego zucha (taka, by zuch mógł trzymać ją w ręce i przekazywać płomień, nie podgrzewać);
- mapa Europy (wraz z kawałkiem Azji - Betlejem) przyklejona do styropianu bądź korkowej tablicy;
- kartki z nazwami państw i miejscowości: Betlejem, Wiedeń, Austria, Słowacja, Polska, Zakopane (Głodówka, Łysa Polana), Kraków, Częstochowa, Warszawa, własna miejscowość, Niemcy, Litwa, Dania, Ukraina;
- duży arkusz papieru;
- klej lub taśma dwustronnie klejąca;
- włóczka w dwóch kolorach;
- szpilki;
- pusta butelka po wodzie mineralnej o pojemności przynajmniej 1,5l (dla każdego zucha);
- piasek lub ozdobne małe kamyczki;
- podgrzewacze;
- drucik lub sznurek;
- nożyczki, pisaki, kredki, materiały do dekoracji;
- brystol;
- szablon świecy z płomieniem.

Kontynuacją zbiórki może być udział gromady w Hufcowym przekazaniu BŚP lub hufcowej wigilii.

Przebieg zbiórki:

1. **Obrzędowe rozpoczęcie zbiórki**
2. **Gawęda** – wprowadzenie
3. Mówimy o idei BŚP – siła braterstwa, jedności. Płomień z Betlejem, zapalony w miejscu narodzenia Jezusa, który kocha każdego człowieka bez względu na pochodzenie, rasę, status społeczny i życiowy, ma łączyć wszystkich skautów i skautki świata, jest wyrazem jedności wszystkich ludzi dobrej woli. Płomień świecy, który przekazujemy, dzieli się bezinteresownie – sam nic nie traci, a oddaje siebie drugiemu.
4. **Każdy zuch trzyma w ręku niezapaloną świeczkę.** Drużynowy(a) zapala swoją świeczkę i tłumaczy zuchom, że teraz poznamy jak przekazuje się płomień. Prosi, by zuchy zwróciły uwagę na to, że przekazując płomień drugiemu sami nie tracimy, a dzieląc się z innymi sprawiamy, że jest więcej światła wokoło. Tę część zbiórki można przeprowadzić w ciemności. Należy zachować szczególną ostrożność, by zuchy nie poparzyły się ogniem, gorącym woskiem, oraz by nie doprowadzić do pożaru.
5. **Piosenki i piosy** - zakończeniem tego etapu jest wspólne śpiewanie piosenki Światło z Betlejem
6. **Gry i ćwiczenia** - Droga Światła
Gdy już wiemy jak przekazuje się światło, poznamy teraz trasę, jaką płomyk BŚP pokonuje z Betlejem do naszej miejscowości i dalej.
7. **Na mapie Europy** (przyczepionej do styropianu lub korkowej tablicy) zaznaczamy szpilką Betlejem i pozostałe miejscowości (dobrze, jeśli zuchy same odnajdują je na mapie). Następnie, za pomocą włóczki jednego koloru, zaznaczamy trasę BŚP z Betlejem do Polski i do naszej miejscowości (wiążemy włóczkę o główki szpilek). Innym kolorem zaznaczamy trasę jaką przebywa światło z Polski do Niemiec, Danii, Ukrainy, Litwy oraz z naszej miejscowości do sąsiednich.
8. **Poznamą trasę BŚP** (dla utrwalenia wiadomości) zuchy układają z wcześniej przygotowanych kartek z nazwami państw i miejscowości. Następnie przyklejają ją do dużego arkusza papieru, tworząc swoistą drogę światła.
9. **Majsterka** - Światło wzywa do działania
10. **Przyjęcie światła niesie ze sobą konieczność dzielenia się nim.** Nie można go zatrzymać dla siebie, bo wtedy idea BŚP zostanie przerwana. Aby móc przekazywać je innym potrzebny nam będzie... **Ekologiczny lampion BŚP** – do wykonania lampionu wykorzystamy pustą butelkę po wodzie mineralnej (poj. min. 1,5l). W dolnej połowie butelki, ok. 2 cm od dna, wycinamy otwór, przez który włożymy do środka podgrzewacz. Dno butelki należy wysypać piaskiem (bądź drobnymi ozdobnymi kamyczkami, które można kupić w kwaciarniach) tak, by zrobić w nim miejsce na podgrzewacz. W szyjce butelki robimy dwa otwory, przez które przeplatamy drucik lub sznurek. W ten sposób zrobimy rączkę do niesienia lampionu. Lampion można ozdobić malowidłami.
11. **BŚP wzywa nas także do tego by samemu być światłem.** Pomocą będzie **Betlejemski dobry czyn.** Od szablonu wycinamy z brystolu model świecy z płomieniem, na którym wypisujemy dobry czyn, który zrealizujemy w ciągu 3 najbliższych dni. Zamiast wypisania można zrobić rysunek, który będzie ilustrował zaplanowane działanie.
12. **Krąg rady** – podsumowanie zbiórki, jeszcze raz przypomnienie drogi BŚP i idei, a także rozwiązanie bieżących spraw zuchów.
13. **Obrzędowe zakończenie zbiórki** – proponowany krąg z niezapaloną świecą w środku, która jest symbolem czekania na BŚP.

SPRAWNOŚCI

Betlejemskie Światło Pokoju*

1. Poznał/a Dobrą Nowinę związaną z narodzinami Jezusa oraz przesłanie Betlejemskiego Światła Pokoju. Wie, jaką drogą dociera ono do Polski.
2. Poznał/a tradycje bożonarodzeniowe oraz uczestniczył/a w wigilii harcerskiej.
3. Pomógł/pomogła w zorganizowaniu w swoim domu świąt Bożego Narodzenia.
4. Uczestniczył/a w uroczystości przekazania Betlejemskiego Światła Pokoju (np. W hufcu, w instytucjach miejskich, w szkole, na harcerskiej mszy).

Opiekunka Betlejemskiego Światła Pokoju **

Opiekun Betlejemskiego Światła Pokoju**

1. Zapoznał/a drużynę z przesłaniem Betlejemskiego Światła Pokoju.
2. Samodzielnie lub z zastępem odwiedził/a samotnego człowieka, mieszkającego w sąsiedztwie, przekazując mu Światło.
3. Przyniósł/przyniosła Betlejemskie Światło Pokoju do swego domu i zapoznał/a rodzinę z jego ideą. Wystał/a kartki z życzeniami bożonarodzeniowymi rodzinie lub przyjaciołom.
4. Zorganizował/a wspólnie z zastępem wigilię dla zaprzyjaźnionego środowiska harcerskiego, przekazując mu Światło.

Strażniczka Betlejemskiego Światła Pokoju ***

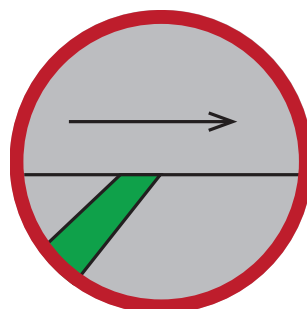
Strażnik Betlejemskiego Światła Pokoju***

1. Wspólnie z drużyną co rok organizuje zbiórkę, na której zapoznaje zaprzyjaźnioną drużynę z przesłaniem i tradycjami Betlejemskiego Światła Pokoju.
2. Zorganizował/a udział drużyny w przekazaniu Betlejemskiego Światła Pokoju do kościołów, urzędów instytucji, placówek opiekuńczych i mieszkańcom.
3. Wspólnie z drużyną pomógł/pomogła w zorganizowaniu wigilii dla osób samotnych, przekazując im Betlejemskie Światło Pokoju.
4. W porozumieniu z rodziną lub drużyną zaprosił/a do domu lub na zbiórkę wigilijną w okresie świąt Bożego Narodzenia samotną osobę z sąsiedztwa, przekazując jej Betlejemskie Światło Pokoju.

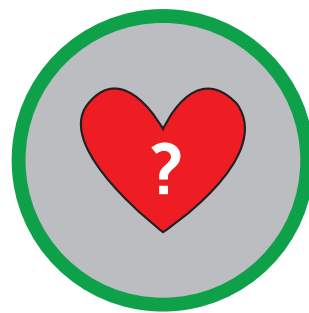
Przewodnik duchowy ***

1. Brał/a udział jako przedstawiciel drużyny lub hufca w służbach (medycznej, porządkowej itp.) w swojej parafii lub diecezji. Zaangażował/a do tego chętnych harcerzy ze swojego środowiska.
2. Zadbał/a, by wszyscy przygotowali się do tych wydarzeń od strony duchowej (sakrament pokuty, czynny udział w nabożeństwach, przyjęcie komunii św.).
3. Przeczytał/a „Dzieje Apostolskie”. W formie gawędy przedstawił/a drużynie losy jednego z apostołów, np. podróży misyjnych św. Pawła.
4. Wspólnie z chętnymi osobami z drużyny nawiązał/a kontakt z duszpasterzami w swojej parafii, zaoferował/a pomoc i współpracę (np. organizowanie spotkań modlitewnych, wieczorów skupienia, służby liturgicznej, znalezienie kapelana dla hufca).
5. Zadbał/a o zorganizowanie rekolekcji dla harcerzy ze swojego środowiska.

Poszukująca wartości/poszukujący wartości **

1. Umie opowiedzieć, czym jest rozwój duchowy i religijny, potrafi wyjaśnić różnicę między pojęciami „duchowość” i „religijność”.
2. Prowadzi dzienniczek, w którym dokumentuje swoje przemyślenia i doświadczenia duchowe.
3. Nauczył/a się wybierać wartościową lekturę, filmy, spektakle teatralne i opowie o swoich przeżyciach z tym związanych.
4. Wie, jak nazywa się pięć głównych religii świata. Potrafi wyjaśnić, dlaczego jest na świecie tak wiele tradycji religijnych i duchowych.
5. Zorganizował/a dla zastępu lub drużyny zbiórkę, w czasie której harcerze mogli porozmawiać o swoim światopoglądzie i nauczyć się tolerowania różnic w tym względzie.

Poszukujący autorytetu ***

1. Zapoznał/a się z biografią osoby, znanej z etycznego postępowania, której życiowe dokonania inspirują do podążania tą samą drogą, np. sławne osobistości, święci, mędrcy, autorytety moralne.
2. Zapoznał/a się z filozofią życia, poglądami tej osoby oraz z metodami pracy nad sobą, które stosowała ona w swoim życiu.
3. Opracował/a na tej podstawie plan osobistego rozwoju duchowego i zastosował/a ten program w swoim życiu.
4. Zorganizował/a kominek, na którym w sposób ciekawy przedstawił/a biografię tej osoby harcerzom swojej drużyny.
5. Przeczytał/a jedną lekturę z zakresu duchowości, np. Andrzeja Glassa Podstawy duchowości instruktora harcerskiego, dzienniki Św. Tereski od Dzieciątka Jezus, pisma Jana Pawła II, opowiadania Bruno Ferrero, Pamiętnik bł. S. W. Frelichowskiego.

Szara lilijka *

Przez 24 godziny oderwał/a się od zwykłych spraw codziennych, nie kontaktował/a się, nie rozmawiał/a z nikim (polecana samotna wycieczka na cały dzień do lasu, w góry itd.).

W tym czasie przemyślał/a Prawo Harcerskie i swój dotychczasowy do niego stosunek, oceniła/ił samego siebie i swoją wolę wypełniania Prawa Harcerskiego całym życiem (w każdej chwili, w każdym miejscu, każdym swoim czynem, zawsze). Zastanowił/a się też nad swoimi wadami, które przeszkadzają być dobrym harcerzem/harcerką, i pomyślał/a nad sposobem, jak skuteczniej z nimi walczyć.

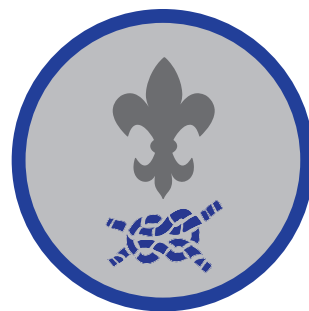
Sprawność harcerze przyznają sobie sami, zgodnie z poczuciem uczciwości, jeżeli szczerze potwierdzą w swoim sumieniu, że chcą żyć zgodnie z zasadami harcerskimi, zawartymi w Przyrzeczeniu i Prawie Harcerskim. Obrzędowe przyznanie sprawności można połączyć z odnowieniem Przyrzeczenia.

Sprawność tę zdobywać trzeba co rok od nowa. Po upływie terminu jej „ważności” wymagana jest powtórna próba lub przystąpienie do zdobywania sprawności „Mężny” lub „Chwat”.

Mężny **

Przez 7 dni od przystąpienia do próby (po otrzymaniu od opiekuna, drużynowego listu otwierającego próbę) w tajemnicy przed innymi, podjął/ podjęła walkę z wadą, słabością, kompleksem, który w szczególny sposób komplikuje jemu/jej współżycie z innymi ludźmi, np. kłótniowość, zarozumiałość, nietolerancja, nieśmiałość, spóźnianie się, nierzetelność.

Sprawność przyznaje drużyna po wysłuchaniu relacji z przebiegu próby, jej ocenie i wniosku harcerki/harcerza o przyznanie sprawności.

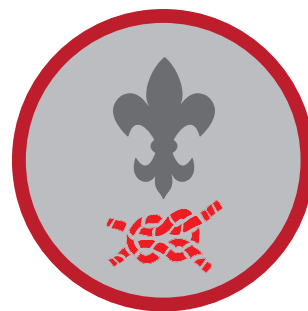

Chwat ***

Słowo „chwat” jest złożone z pierwszych liter następujących cech charakteru:

- C – cnota (postępowanie zgodne z zasadami moralnymi);
- H – hart (wytrwałość wobec przeciwności losu);
- W – wola (siła woli, umiejętność konsekwentnego dążenia do celu);
- A – altruizm (poświęcanie swoich talentów na rzecz innych);
- T – tężyzna (ćwiczenie sprawnego i wytrzymałego ciała i ducha).

Aby zdobyć tę sprawność, harcerka/harcercz zastanowić się musi, która z wymienionych cech jest jej/jego wadą. Następnie opracowuje zadania (dla każdej litery po jednym), które pomóc mogą w walce z tą słabością. Powinny to być zadania realizowane specjalnie na potrzeby tej sprawności, nie powtarzające się np. przy zdobywaniu stopnia.

Kiedy już harcerka/harcercz wymyśli zadania, wybiera opiekuna próby (przyjaciela, kogoś zaufanego). Informuje go, że podejmuje próbę „chwata” i zapoznaje z wybranymi zadaniami. Bardzo ważne jest, by wybrać na opiekuna osobę, która będzie umiała wspierać i motywować podopiecznego w walce ze swą słabością. Czas realizacji próby zależy od realizującej ją osoby (ale nie dłużej niż pół roku!). Kiedy osiągnie cel swoich zmagani, występuje do rady drużyny o przyznanie sprawności. Wykonanie zadań potwierdza opiekun.

POMYSŁY ZADAŃ DO WYKONANIA PRZED ODEBRANIEM BŚP

- Nakręcenie filmu trwającego ok. 2 minuty – przed Mszą nastąpi projekcja tych filmów;
- Przygotowanie modlitwy wiernych;
- Przygotowanie szopki;
- Ułożenie życzeń/przestań do innych harcerzy i zuchów, coś, co chcielibyśmy im powiedzieć na Święta. Wypowiedzi te powinny zostać nagrane. Zmontowane zostaną opublikowane podczas Wigilii harcerskiej;
- Przygotowanie i nakręcenie „niekonwencjonalnego” wykonania piosenki BŚP (np. z użyciem wykonanych przez siebie instrumentów);
- Przygotowanie przez każdego zucha i harcerza „kartki” w kształcie swojej dłoni i napisanie na niej swoich życzeń na Święta, z tych łapek zrobiony zostanie wielki plakat;
- Przygotowanie ozdób choinkowych do wymiany ze Słowakami (np. bombki, zawieszki na choinkę w kształcie lilijki itp.);
- Organizacja spotkania wigilijnego w domu dziecka, szpitalu;
- Zaangażowanie się w akcje charytatywne (np. Szlachetna Paczka, zbiórka prezentów dla domów dziecka);
- Organizacja jarmarku świątecznego z np. własnoręcznie zrobionymi ozdobami choinkowymi;
- Przygotowanie jasełek i przeprowadzenie ich dla rodziców, domu starców czy domu dziecka;
- Majsterka betlejemska,
- Akcja wysyłania pocztą kartek świątecznych z życzeniami dla znajomych, rodziny;
- Roznoszenie kartek z życzeniami przyjaciółom gromady, drużyny;
- Wykonanie świątecznych dekoracji, udekorowanie wybranych miejsc (np. oddziału dziecięcego w szpitalu, gabinetu burmistrza itd.);
- Pieczenie i dekorowanie świątecznych wypieków;
- Współpraca ze scholą kościelną i wspólne kolędowanie podczas mszy świętej;
- Malowanie okien farbami witrażowymi o tematyce świątecznej.

ZADANIA DLA ZASTĘPÓW I ZBIÓRKA DRUŻYNY

ZBIÓRKA: IDZIEMY ZE ŚWIATŁEM

Nie dla wszystkich Wigilia to czas radosny i rodzinny. Wokół nas wiele jest osób samotnych (szczególnie starszych), którym w tym czasie jest jeszcze ciężiej niż na co dzień. Jako harcerze powinniśmy być na takie osoby wrażliwi i podzielić się z nimi ciepłem Betlejemskiego Światła Pokoju.

CELE:

- Stwarzanie warunków do społecznego, duchowego i emocjonalnego rozwoju człowieka
- Upowszechnianie i umacnianie w społeczeństwie przywiązania do wartości jaką jest przyjaźń
- Stwarzanie warunków do nawiązywania i utrwalania silnych więzi międzyludzkich ponad podziałami rasowymi, narodowościowymi i wyznaniowymi

ZAMIERZENIA – HARCERZ/ HARCERZ STARSZY:

- przygotuje się do świadomego przeżywania świąt Bożego Narodzenia;
- uświadomi sobie, że wokół niego żyje wiele osób, którym może pomóc swoją obecnością, a nie koniecznie materialnie;
- wzmocni w sobie poczucie więzi międzypokoleniowej.

Wymaganie z instrumentu metodycznego (które można poprzez to zamierzenie zrealizować):

STOPNIE:

Aktywnie realizuję obowiązki wynikające z mojej wiary. (próba na odkrywcę/ pionierkę)

Czynnie uczestniczę w formach rozwoju duchowego, np. kuźnica, dyskusja, rekolekcje, pielgrzymka. (próba na samarytanę/ćwika)

SPRAWNOŚCI:

- Poznał przesłanie Betlejemskiego Światła Pokoju. Wie, jakimi drogami dociera ono do Polski. (Strażnik Betlejemskiego Światła Pokoju *)
- Uczestniczył w swoim środowisku w uroczystości przekazania Betlejemskiego Światła Pokoju (np. w hufcu, w szkole, w parafii). (Strażnik Betlejemskiego Światła Pokoju *)
- Samodzielnie lub z zastępem odwiedzi samotnego człowieka mieszkającego w sąsiedztwie, przekazując płomień Betlejemskiego Światła Pokoju. (Opiekun Betlejemskiego Światła Pokoju**)

MATERIAŁY:

- Betlejemskie Światło Pokoju płonące w lampionie lub zniczu, przebrania dla aktorów (dla aniołka i diabełka, kołédnik powinien być w mundurze), śpiewniki (wykonane przez jeden z zastępów), opłatek, świeczki
- Każdy z zastępów otrzymuje osobne, bardzo ważne zadanie do wykonania, w przygotowaniu do wspólnej zbiórki wigilijnej:
 - **Zastęp 1** - przygotowuje śpiewnik z kolędami. Zadanie polega na wspólnym wybraniu kolęd, przećwiczeniu ich w zastępie, wydruku śpiewników i przyozdobieniu ich. W sumie przynajmniej 8 sztuk (do wspólnego korzystania).
 - **Zastęp 2** - przygotowuje krótką scenkę wigilijną. Ponieważ do odegrania pojedynczej scenki wystarczą tylko 3 osoby, zastęp dzieli się na mniejsze grupki aktorów (3-4), tak aby każda była w stanie pokazać przedstawienie osobno.
 - **Zastęp 3** (najlepiej najstarszy)- ma za zadanie przeprowadzić zwiad i odnaleźć na swoim osiedlu (tam, gdzie pracuje drużyna) osoby samotne (przede wszystkim starsze), które chciałby zaprosić harcerzy do siebie i pośpiewać razem kolędy. Wybranych osób powinno być nie więcej niż 2-3 (jeśli jest ich więcej można zaproponować, aby zgromadziły się w jednym z mieszkań, jeśli są to sąsiedzi nie powinno być z tym problemu).

Przebieg zbiórki:

Po dotarciu wszystkich członków drużyny, zebrani witają się obrzędowo. Następnie drużyna zostaje podzielona na patrole, składające się z aktorów (3 osoby), autorów śpiewnika (2-3 osoby) i zwiadowców (2-3), tak uformowane patrole (3-4) idą do umówionych osób ze światłem. W każdym z mieszkań odbywa się podobny scenariusz:

1. Przywitanie z gospodarzami,
2. Przekazanie im Świata,
3. Odegranie scenki wigilijnej,
4. Odśpiewanie kilku kolęd (z przyniesionych ze sobą śpiewników),
5. Przełamanie się opłatkiem i dobre życzenia na święta i Nowy Rok.
6. Patrolowi powinni dbać, aby nie zająć gospodarzom pół godziny (nie więcej niż godzinę).

W miarę powracania patroli zebrani wspólnie śpiewają kolędy i przygotowują harcówkę na przyście pozostałych. Przez cały czas na honorowym miejscu pali się Betlejemski Ogień.

Po powrocie do harcówki wszystkich patroli drużyna siada w kręgu, a każda osoba może się podzielić swoimi przeżyciami związanymi z wykonanym zadaniem. Drużynowy pyta ich, jak się czuli u swoich gospodarzy, co sprawiło im radość, czy było coś co ich zasmuciło.

Podsumowując wysiłki swoich harcerzy drużynowy nawiązuje do idei Betlejemskiego Świata Pokoju oraz jego drogi, a następnie zaprasza ich do przełamania się opłatkiem.

Członkowie drużyny indywidualnie składają sobie świąteczne życzenia.

Na zakończenie uczestnicy zbiórki obrzędowo się żegnają.

WOREK Z TWORZYWEM

Scenka wigilijna

Osoby występujące: Anioł, Kolędnik, Diabeł

Wszyscy troje wpadają do sali ze śpiewem na ustach i uśmiechami na twarzach (tylko Diabeł trochę się krzywi), a instruktorzy oczywiście niezmiernie się dziwią.

Kolędnik – Czuwaj! Niesiemy wam radosną nowinę!

Diabeł (macha ręką) – E tam, oni już na pewno wiedzą.

K – W małej wiosce Betlejem, na wschodzie, tam, gdzie błyszcząca pierwsza gwiazda, narodziło się dziecko!

D – A co w tym takiego niezwykłego?

Anioł (grozi Diabłu palcem) – Już ty dobrze wiesz, co!

D – No właśnie, co niby? Ma trzy ręce? Albo pięć nóg?

A – Nie, Diabełku. To dziecko ma zbawić świat! Uwolni ludzi od ich grzechów!

D – (prycha)

K – Szliśmy długo, żeby wam o tym opowiedzieć, aż spod samej szopki.

A – Bo musicie wiedzieć, że Ten, który przyszedł na świat z samego nieba, leży teraz w szopie! I straszliwie marznie.

D – Sam chciał, to niech teraz wie, co znaczy być człowiekiem.

A – Diabeł, ty nic nie rozumiesz. Dzieciątko przyszło na świat po to, żeby kiedyś stać się dorosłym Nauczycielem, którego słuchać będą całe tłumy...

D (przerzywa) – I którego wydadzą na śmierć całe tłumy.

A – ... i po to, żeby potem zmartwychwstać i pociągnąć za sobą do wiecznego szczęścia mnóstwo dobrych ludzi, takich, co zawsze podźwigają czyjeś smutki, i takich, co opiekują się mniejszymi, i jeszcze takich, co czekają z gorącym sercem, aż ktoś wróci do domu i tych, co się na nic nie skarżą.

K – Dobra nowina przyszła do nas niespodziewanie. Mieliliśmy w sobie tyle radości, że musieliśmy się nią z wami podzielić. A na was spoczywa teraz ten szczęśliwy obowiązek obdzielenia nią swoich bliskich. Teraz wy musicie rozgłaszać ją dalej!

A – Tylko nic nie mówcie Herodowi. On chce zabić Króla większego od siebie.

D – Dzieciątko wcale nie jest większe. Ma, zdaje się, kilkadziesiąt centymetrów, waży trochę ponad dwa kilko i nie potrafi powiedzieć ani słowa. Król radości, co cały czas płacze!

A – Diabeł, a od kiedy to wielkość serca mierzy się jego powierzchnią?

D – (wytyka język i robi głupie miny)

K – Czy możemy na was liczyć?

Instruktorzy – Taaaaaak.

K – Czy na pewno będziecie opowiadać innym ludziom, a szczególnie harcerzom, o wielkim szczęściu, które nas spotkało?

Instruktorzy: - Taaaaak.

A – A czy wiecie, że harcerze co roku przekazują sobie światło pokoju, które wędruje prosto z Betlejem?

K – Tak, słyszeliśmy o tym. W tym roku kierują się hasłem „Odważ się być dobrym”!

A – Świetnie w takim razie czynimy dobro idąc w świat i niosąc tą dobrą nowinę!

A – (na stronie) Tylko nic nie mówcie Herodowi!

K – W takim razie musimy już iść. I wy zanieście dobre wieści do domu, obdzielcie nią wszystkich, jak chlebem! Ciescie się, śpiewajcie i pamiętajcie o świetle pokoju. Czuwajcie!

D (z groźną miną) – Ciescie się, dopóki was jeszcze smutki nie dopadły.

Śpiewają, wychodzą.

ZBIÓRKA: WIGILIJNA PODRÓŻ PRZEZ EUROPE

CELE

- Uczestnicy zapoznają się z charakterystycznymi obrzędami świątecznymi różnych narodów Europy.

Zbiórka wigilijna przyjmuje formę „podróży”.

Odwiedzane przez was kraje są przykładowe. Możesz wybrać inne państwa i inne zwyczaje świąteczne – jeśli w twojej drużynie są harcerze urodzeni po za Polską, warto nawiązać do tradycji tych krajów.

Kanwą zbiórki stanowi gawęda. Wprowadza ona w klimat poszczególnych krajów oraz zadań jakie będą wykonywać zastępy i harcerze samodzielnie podczas zbiórki.

Aby przekazać dodatkową wiedzę dot. Rozmieszczenia państw w Europie, można powiesić mapę Europy i wspólnie zaznaczać jakie państwa odwiedziliście. Obok nazwy państwa można też umieścić jakiś świąteczny symbol związany z danym krajem (np. Wielka Brytania – karta pocztowa, Niemcy – wieniec adwentowy).

Przebieg zbiórki:

1. **Obrzędowe rozpoczęcie** – zgodne z obrzędowością drużyny. Jeśli jest to zbiórka wigilijna odbywająca się w okresie wędrówki światła po Polsce, koniecznie musi się znaleźć ono na tej zbiórce – można więc je w tym miejscu wnieść uroczyście lub postawić na honorowym miejscu. Podczas gawędy, przy „zmianie kraju” można odpalać od BŚP kolejną świecę.
2. **Gawęda cz. 1** - o różnorodności zwyczajów okresu Świąt Bożego Narodzenia. Inaczej obchodzi się Wigilię w Niemczech, a inaczej np. w Hiszpanii. Na tej zbiórce odbędziecie podróż po europejskich krajach w celu poznania świątecznych zwyczajów. Krajów, których tradycyjne zwyczaje poznacie jest kilka. Możecie sami określić w jakiej kolejności będziecie je poznawać.
3. Na początek zaproponujcie wybranie się do **Austrii** (najlepiej przyczepić na ścianie lub postawić na stoliku flagę austriacką). – informacje o kraju poniżej. Tu podkreślamy zwyczaj śpiewania kolęd jako istotnego elementu wieczerzy wigilijnej.
4. **Zadanie dla zastępów:** przygotować się do wspólnego śpiewu kolędy „Cicha noc”, - można spróbować zaśpiewać ją w różnych językach, dać zastępom teksty w tylu językach ile jest zastępów i dla wszystkich wersję polską.
5. Wspólne śpiewanie kolędy.
6. **Gawęda cz. 2: Wielka Brytania** Warto zaprezentować różnorodne karty świąteczne, z różnych lat – możecie porozmawiać o tym jak zmieniała się kartka świąteczna oraz o tym, czy w dobie Internetu i smsów ktoś jeszcze wysyła kartki, czy taki zwyczaj w ich domach jeszcze istnieje.
7. **Zadanie** – wykonanie kart świątecznych – możecie je wykonać dla osób, którym będziecie przekazywać BŚP, może dla dyrekcji szkoły i nauczycieli pracujących w szkole przy której działacie, a może dla rodziców, innych drużyn w szczepie, Naczelnika i przewodniczącego ZHP.
8. **Gawęda cz. 3: Włochy** – tu podkreślamy rolę teatru i odgrywanych scen, związanych z narodzeniem Pana – tzw. jasełek.
9. **Zadanie:** każdy uczestnik zbiórki losuje kartkę, znajdują się na niej dwa teksty – jeden jego i wcześniejszy – by wiedział po kim występuje – oraz opis bohatera, w którego się wciela... Warto znaleźć tekst współczesnych jasełek, odnoszących się do codziennego życia i przyjmowania w domu Jezusa. Harcerze bez odbywania próby odczytują kolejne fragmenty siedząc w kręgu – próbując wcielić się w rolę (sposobem mówienia, intonacją itp.). Ważne by harcerze słuchali się wzajemnie. Na zakończenie należy chwilę porozmawiać o krótkiej odczytanej scenie.
10. **Gawęda cz. 4: Prawosławne Boże Narodzenie – Rosja.** Tradycja łamania się chlebem. Porównanie z naszym łamaniem się opłatkiem.
11. **Zadanie dla zastępów** – przygotowanie stołu wigilijnego – jedni nakrywają stół, inni przygotowują proste potrawy rozstawiają je na stole, najbardziej rozśpiewany zastęp może przygotować kolędy – przygotowanie kolęd może też stanowić zadanie międzyzbiórkowe dla zastępów.
12. **Kolacja wigilijna**, łamanie opłatkiem, składanie życzeń, wspólne śpiewanie kolęd i spożywanie potraw.
13. **Pożegnalny Krag.**

WOREK Z TWORZYWEM

Europejskie zwyczaje świąteczne

Austria:

Tradycyjnym austriackim wigilijnym daniem jest karp lub pieczona kaczką. Podaje się też kasztany lub prażone migdały. Ważnym elementem obchodów Wigilii jest wspólne śpiewanie kolęd przez wszystkich Austriaków. To właśnie ten kraj jest ojczyzną jednej z najpiękniejszych kolęd „Cicha Noc”.

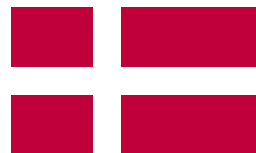
Grecja:

Święta w Grecji trwają aż 12 dni. Grecy nie wierzą w Świętego Mikołaja, natomiast istnieje tam zwyczaj hojnego obdarowywania się prezentami. Na dzień przed Bożym Narodzeniem dzieci chodzą od domu do domu i śpiewają kolędy. Ich pieśni mają błogosławić odwiedzonym domostwom. Grają przy tym na glinianych bębenkach i blaszanych trójkątach a nagradzani są słodyczami i suszonymi owocami. Najważniejszą świąteczną grecką potrawą jest okrągły chleb z symbolem krzyża umieszczonym na górze. Rybacy często zamiast krzyża umieszczają tam znak ryby. Choinki są rzadko ozdabiane, za to wszystkie greckie rodziny wystawiają świąteczne przystrojony model żaglowca.

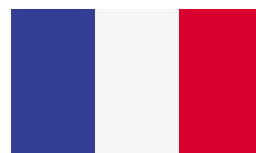
Hiszpania:

Głównym świątecznym daniem jest tu ryba. Piecze się również specjalne ciasta z bakaliami (keks), w którym zapieka się drobne upominki i podarki. Choć celebrowane jest tutaj Wigilię, to jednak najważniejsze znaczenie ma święto Trzech Króli. Wtedy właśnie hiszpańskie dzieci otrzymują prezenty – na pamiątkę darów przyniesionych dzieciątku. Oprócz choinki występuje tu zwyczaj wystawiania szopek – bardzo popularny. Innym hiszpańskim zwyczajem jest tzw. urna losu. Ludzie gromadzą się przy niej i wrzucają do środka karteczki ze swoimi imionami. Później następuje losowanie. Zwyczaj mówi, że wylosowana osoba ma się stać naszym przyjacielem na nadchodzący rok.

Dania:

Święta Bożonarodzeniowe w Dani mają całkowicie świecki charakter. Duńska choinka przyozdobiona jest w mnóstwo małych chorągiewek. Kolacja nie jest naszpikowana obrzędami i zwyczajami. Najważniejszym elementem spotkania jest obdarowywanie się prezentami i konsumpcja wigilijnego deseru – ryżu z polewą i owocami. Szczęśliwiec znajduje w jednej miseczce migdał, oznacza to, że może otrzymać jeszcze jeden prezent.

Francja:

Święta tutaj obchodzi się w wyjątkowo kameralnym i rodzinnym gronie. Choinkę zdobi się tylko na jeden dzień. Po kolacji dzieci zostawiają swoje buty przy kominku wierząc, że Święty Mikołaj tam właśnie zostawi dla nich prezenty. Na zewnątrz domu ustawia się zapalone świece – na wypadek, gdyby w pobliżu przechodziła Matka Boska. Potrawy świąteczne są zróżnicowane ze względu na region - w Paryżu np. słynne są ostrygi. Istnieje tutaj także zwyczaj wypiekania trzynastu chlebów, które symbolizują apostołów i Chrystusa.

Irlandia:

Przygotowania do świąt rozpoczynają się już na początku grudnia – strojeniem witryn sklepowych i wzajemnym obdarowywaniem się podarkami. Do świątecznego stołu zasiada się popołudniu. Znajdą się na nim. m.in.: wędzony łosoś z chlebem sodowym, ryby, indyk z sosem borówkowym, krakersy. Po kolacji zapala się świece, które płoną całą noc. Zapalone świeczniki należy wystawić w oknach domu. W tym szczególnym dniu Irlandczycy pozostawiają otwarte drzwi – na znak przychylności niespodziewanym gościom. Dla nich są również naszykowane trzy wolne miejsca przy stole.

Niemcy:

Święta w Niemczech trwają 3 dni. To właśnie tutaj, już w XVI wieku, powstał zwyczaj ozdabiania choinek. Używano do tego jabłek i papierowych ozdób. Na trzy tygodnie przed świętami w niemieckich domach wieszają się specjalny kalendarz. W niewielkich kieszonkach każdego dnia (aż do Wigilii) dzieci znajdują czekoladki lub inne słodycze. Najbardziej charakterystycznym elementem niemieckiej świątecznej obrzędowości jest ciasto z bakaliami, które swym kształtem ma przypominać zawinięte w becik dzieciątko. Innym zwyczajem jest tradycja organizowania szopki wraz ze specjalną kotłuską. Zadaniem wiernym jest utulenie do snu śpiące tam niemowlę – poprzez bujanie kotłuski i śpiewanie kolęd.

Wielka Brytania:

Brytyjczycy nie jedzą wigilijnej kolacji, a obiad, i to zawsze w bardzo ścisłym rodzinnym gronie. Dzieci znajdują prezenty w pończochach wywieszonych za drzwiami. Praktykowane tam pocałunki pod jemiota mają przynosić szczęście i spełnienie marzeń. Jednak najstynniejszym zwyczajem, który z Wielkiej Brytanii rozpowszechnił się na cały świat jest zwyczaj wysyłania kart świątecznych. Pierwszą świąteczną pocztówkę zaprojektował angielski grafik John Horsley 160 lat temu.

Więcej o zwyczajach świątecznych w różnych krajach UE znajdziesz na <http://goo.gl/rTpQrb>

Rosja:

W Rosji święta Bożego Narodzenia obchodzi się dopiero 7 stycznia. Cała rodzina zasiada do kolacji wigilijnej, gdzie je się dania postne. Według tradycji dań na wigilijnym stole powinno być 12 – tyle, ilu było apostołów. W tę szczególną wigilijną noc Rosjanie w swych domach zapalają świece a na ulicach miast rozpalają ogniska, które mają rozgrzać Boże Dziecię w tej mroźnej noc. Prezenty dzieci otrzymują w nocy z 31 grudnia na 1 stycznia, a przynosi je Dziedek Mróz i jego wnuczka Śnieżynka.

Włochy:

W dniu Wigilii we Włoszech obowiązuje ścisły post – ludzie nie mogą jeść mięsa a jedynie ryby. Włosi twierdzą, że prezenty dzieciom roznosi Święty Mikołaj a towarzyszy mu czarownica .. Najstynniejszym włoskim zwyczajem świątecznym, który powstał 900 lat temu, jest wystawianie bożonarodzeniowych przedstawień – tzw. jasełek.

Włoska legenda o czarownicy Befanie:

Befana była czarownicą, która roznosiła dzieciom prezenty. Jednej nocy w jej chacie zatrzymało się Trzech króli, którzy podążali do Betlejem. Befana udzieliła im porady jak dotrzeć na miejsce. Trzej królowie zachęcali Befanę, żeby wyruszyła z nimi odwiedzić narodzone dzieciątko. Odmówiła z powodu nadmiaru zajęć. Nie posłuchała również pasterza, który zachęcał ją do oddania hołdu małemu Jezusowi. W nocy zobaczyła na ciemnogrzmotowym niebie olśniewające światło – tak jasne, że jeszcze nigdy takiego nie widziała. Skruszona czym prędzej pozbierała zabawki swego dziecka i wyruszyła oddać pokłon narodzonemu niemowlęciu. Niegrzecznym dzieciom chciała rozdawać węgielki z ogniska pasterza. Niestety, mimo skruchy, nie znalazła ani Trzech króli, ani dzieciątka. Od tamtego czasu Befana co roku wyrusza na poszukiwanie narodzonego dzieciątka i grzecznym dzieciom rozdaje prezenty, a niegrzecznym węgielki.

KOLEDA

Cicha noc

*śl. niem. Joseph Mohr, śl. pol. Piotr Maszyński,
mel. Franz X. Gruber*

Cicha noc, święta noc!
Pokój niesie ludziom wszem,
a u żłóbka Matka Święta
czuwa sama uśmiechnięta
nad Dzieciątką snem. (2 x)

Cicha noc, święta noc!
Pastuszkowie od swych trzód
biegną wielce zadziwieni
za anielskich głosem pieni,
gdzie się spełnił cud. (2 x)

Cicha noc, święta noc!
Narodzony Boży Syn!
Pan wielkiego majestatu
niesie dziś całemu światu
odpuszczenie win. (2 x)

ZADANIA DLA ZASTĘPÓW I ZBIÓRKA DRUŻYNY

ZBIÓRKA BIBLIJNA

Według św. Hieronima „nieznajomość Pisma jest nieznajomością Chrystusa”, warto więc raz na jakiś czas sprawdzić, jak dobrze znamy ewangeliczne przypowieści oraz co z mądrości w nich ukrytej realizujemy w naszym życiu.

CELE:

- Stwarzanie warunków do intelektualnego, społecznego i duchowego, rozwoju człowieka

Zamierzenia – harcerz/ harcerz starszy:

- przygotuje się do świadomego przeżywania świąt Bożego Narodzenia;
- utrwali sobie do czego wzywa nas Jezus w swoich przypowieściach;
- zyska okazję, aby ocenić swoje życie wedle ewangelicznych przypowieści.

Stopnie:

- **Aktywnie realizuję obowiązki wynikające z mojej wiary.** (próba na odkrywcę/ pionierkę)

Sprawności:

- Przeczytał/a „Dzieje Apostolskie”. W formie gawędy przedstawił/a drużynie losy jednego z apostołów, np. podróży misyjnych św. Pawła. (Przewodnik duchowy ***)

Zadanie dla zastępów:

Każdy z 3 zastępów otrzymuje zadanie do wykonania na wspólną zbiórkę drużyny. Drużynowy przydziela każdemu zastępowi 2 przypowieści, które mają na zbiórce dobrze poznać, a następnie zilustrować np. obrazkami wykonanymi kredkami, farbami, figurkami z plasteliny, z papieru itp. – wybór formy zależy od zastępu, ale dzieła powinny mieć formę finalną nie angażującą człowieka (czyli nie scenki czy pantomima). Do każdej z przypowieści może powstać więcej niż jedno dzieło. Osoby chętne mogą przy okazji zdobywać sprawność „Plastyka”.

Przebieg zbiórki:

1. Uczestnicy zbiórki drużyny witają się obrzędowo.
2. Osoba zdobywająca trzygwiazdkową sprawność Przewodnika duchowego opowiada gawędę o losach św. Pawła nazywanego Apostołem pogan, dzięki któremu Dobra Nowina trafiła także i do nas.
3. Drużyna wychodzi na zewnątrz. Zastępy zbierają się na jednym końcu boiska, zaś na drugim zastępowi zostawiają koperty (tor pomiędzy nimi musi być czysty – tzn. bezpieczny dla biegaczy). Każda koperta zawiera 6 dobrze złożonych karteczek z nazwami przypowieści (ten sam zestaw, jaki drużynowy rozdzielił w zadaniach na poszczególne zastępy). Po kolei członkowie zastępów mają za zadanie dobiec do koperty, wziąć 1 kartkę, wrócić do zastępu i pokazać im bez użycia słów, o jaką przypowieść chodzi. Kiedy pierwsze hasło zostanie odgadnięte - podobną misję wykonuje kolejna osoba z zastępu i tak aż do momentu odgadnięcia wszystkich. Zastęp, który najszybciej odgadnie wszystkie hasła zostaje zwycięzcą.
4. Zastępowi rozstawiają w różnych miejscach harcówki prace, które powstały na zbiórkach ich zastępów. Przy każdej z nich umieszczają karteczkę z tajnym symbolem. Następnie wszyscy uczestnicy zbiórki biorą udział w wernisażu – przechadzają się po harcówce, oceniając dzieła, dyskutując o ich wymowie i oceniając estetykę. Każdy harcerz na własnej kartce zapisuje każdy symbol oraz 1. przypowieść, z której pochodzi 2. Ilość punktów, jakie przyznaje dziełu za jego wykonanie. Harcerze oceniają tylko prace wykonane przez 2 pozostałe zastępy (poza własnym), do dyspozycji mają 1,2 lub 3 punkty estetyki.
5. Po wypełnieniu blankietów harcerze się podpisują i oddają drużynowemu, który podlicza wyniki, w dwóch kategoriach:
 1. **Harcerz, który rozpoznał najwięcej przypowieści**
 2. **Harcerz, który zyskał najwięcej punktów za estetykę swojej pracy.**
6. Podczas podliczania punktów harcerze wspólnie śpiewają piosenki np. „Kaganek”, „Na ścianie masz...” itp. – trzeba pamiętać by wybrane piosenki nie zniszczyły klimatu i niosły za sobą wartości.
7. Drużynowy ogłasza wyniki konkursu plastycznego oraz ze znajomości przypowieści.

8. Trzy osoby, które uzyskały najwięcej punktów w tym drugim, zaproszone są do finału. Zadaniem finałowym jest wytłumaczenie wybranej przypowieści własnymi słowami (nie streszczenie, ale interpretacja). Przy okazji drużynowy zagaduje wszystkich uczestników zbiórki, prosząc ich o podawanie przykładów z ich życia, kiedy postępowali zgodnie z ukrytą w przypowieściach mądrością. Oczywiście sam także dzieli się swoimi przeżyciami.
9. Wyłonienie zwycięzcy odbywa się poprzez tajne głosowanie np. wszyscy zamykają oczy, a jury, czyli cała widownia układa swoje rogiatywki/suwaki od chust przed osobą, której chcą oddać swój głos.
10. Uczestnicy zbiórki obrzędowo się żegnają.

WOREK Z TWORZYWEM

Załącznik 1 – Teksty przypowieści

Przypowieść o siewcy

Znowu zaczął nauczać nad jeziorem i bardzo wielki tłum ludzi zebrał się przy Nim. Dlatego wszedł do łodzi i usiadł w niej [pozostając] na jeziorze, a cały lud stał na brzegu jeziora. Uczył ich wiele w przypowieściach i mówił im w swojej nauce:

«Słuchajcie: Oto siewca wyszedł siał. A gdy siał, jedno padło na drogę; i przyleciały ptaki, i wydziobały je. Inne padło na miejsce skaliste, gdzie nie miało wiele ziemi, i wnet wzeszło, bo nie było głęboko w glebie. Lecz po wschodzie słońca przypaliło się i nie mając korzenia, uschło. Inne znów padło między ciemie, a ciemie wybujały i zagłuszyły je, tak że nie wydało owocu. Inne w końcu padły na ziemię żyzną, wzeszły, wyrosły i wydały plon: trzydziestokrotny, sześćdziesięciokrotny i stokrotny». I dodał: «Kto ma uszy do słuchania, niechaj słucha!».

Przypowieść o ziarnku gorczycy i o zaczynie

Inną przypowieść im przedłożył: «Królestwo niebieskie podobne jest do ziarnka gorczycy, które ktoś wziął i posiał na swej roli. Jest ono najmniejsze ze wszystkich nasion, lecz gdy wyrosnie, jest większe od innych jarzyn i staje się drzewem, tak że ptaki przylatują z powietrza i gnieźdzą się na jego gałęziach». Powiedział im inną przypowieść: «Królestwo niebieskie podobne jest do zaczynu, który pewna kobieta wzięła i włożyła w trzy miary mąki, aż się wszystko zakwasilo». To wszystko mówił Jezus tłumom w przypowieściach, a bez przypowieści nic im nie mówił. Tak miało się spełnić słowo Proroka: Otworzę usta w przypowieściach, wypowiem rzeczy ukryte od założenia świata.

Przypowieść o robotnikach w winnicy

Albowiem królestwo niebieskie podobne jest do gospodarza, który wyszedł wczesnym rankiem, aby nająć robotników do swej winnicy. Umówił się z robotnikami o denara za dzień i posłał ich do winnicy. Gdy wyszedł około godziny trzeciej, zobaczył innych, stojących na rynku beczynnie, i rzekł do nich: „Idźcie i wy do mojej winnicy, a co będzie słuszne, dam wam”. Oni poszli. Wyszedszy ponownie około godziny szóstej i dziewiątej, tak samo uczynił. Gdy wyszedł około godziny jedenastej, spotkał innych stojących i zapytał ich: „Czemu tu stoicie cały dzień beczynnie?” Odpowiedzieli mu: „Bo nas nikt nie najął”. Rzekł im: „Idźcie i wy do winnicy!” A gdy nadszedł wieczór, rzekł właściciel winnicy do swego rządcy: „Zwołaj robotników i wypłać im należność, poczynawszy od ostatnich aż do pierwszych!” Przyszli najęci około jedenastej godziny i otrzymali po denarze. Gdy więc przyszli pierwsi, myśleli, że więcej dostaną; lecz i oni otrzymali po denarze. Wziąwszy go, szemrali przeciw gospodarzowi, mówiąc: „Ci ostatni jedną godzinę pracowali, a zrównałeś ich z nami, którzyśmy znosili ciężar dnia i spiekoty”. Na to odrzekł jednemu z nich: „Przyjacielu, nie czynię ci krzywdy; czy nie o denara umówiłeś się ze mną? Weź, co twoje i odejź! Chcę też i temu ostatniemu dać tak samo jak tobie. Czy mi nie wolno uczynić ze swoim, co chcę? Czy na to złym okiem patrzysz, że ja jestem dobry?” Tak ostatni będą pierwszymi, a pierwsi ostatnimi».

Przypowieść o lampie

Mówił im dalej: «Czy po to wnosi się światło, by je postawić pod korcem lub pod łóżkiem? Czy nie po to, aby je postawić na świeczniku? Nie ma bowiem nic ukrytego, co by nie miało wyjść na jaw. Kto ma uszy do słuchania, niechaj słucha!».

Przypowieść o talentach

Podobnie też [jest] jak z pewnym człowiekiem, który mając się udać w podróż, przywołał swoje sługi i przekazał im swój majątek. Jednemu dał pięć talentów, drugiemu dwa, trzeciemu jeden, każdemu według jego zdolności, i odjechał. Zaraz ten, który otrzymał pięć talentów, poszedł, puścił je w obrót i zyskał drugie pięć. Tak samo i ten, który dwa otrzymał; on również zyskał drugie dwa. Ten zaś, który otrzymał jeden, poszedł i rozkopawszy ziemię, ukrył pieniądze swego pana. Po dłuższym czasie powrócił pan owych sług i zaczął rozliczać się z nimi. Wówczas przyszedł ten, który otrzymał pięć talentów. Przyniósł drugie pięć i rzekł: „Panie, przekazałeś mi pięć talentów, oto drugie pięć talentów zyskałem”. Rzekł mu pan: „Dobrze, sługo dobry i wierny! Byłeś wierny w rzeczach niewielu, nad wieloma cię postawię: wejdź do radości twego pana!” Przyszedł również i ten, który otrzymał dwa talenty, mówiąc: „Panie, przekazałeś mi dwa talenty, oto drugie dwa talenty zyskałem”. Rzekł mu pan: „Dobrze, sługo dobry i wierny! Byłeś wierny w rzeczach niewielu, nad wieloma cię postawię: wejdź do radości twego pana!” Przyszedł i ten, który otrzymał jeden talent, i rzekł: „Panie, wiedziałem, żeś jest człowiek twardy: chcesz żąć tam, gdzie nie posiałeś, i zbierać tam, gdzieś nie rozsypałeś. Bojąc się więc, poszedłem i ukryłem twój talent w ziemi. Oto masz swoją własność!” Odrzekł mu pan jego: „Sługo zły i gnuśny! Wiedziatesz, że chcę żąć tam, gdzie nie posiałem, i zbierać tam, gdzieś nie rozsypałem. Powinieneś więc być oddać moje pieniądze bankierom, a ja po powrocie byłbym z zyskiem odebrał swoją własność. Dlatego odbierzcie mu ten talent, a dajcie temu, który ma dziesięć talentów. 29 Każdemu bowiem, kto ma, będzie dodane, tak że nadmiar mieć będzie. Temu zaś, kto nie ma, zabiorą nawet to, co ma. A sługę nieużytecznego wyrzucicie na zewnątrz - w ciemności! Tam będzie płacz i zgrzytanie zębów”.

Przypowieść o skarbie i perle

Królestwo niebieskie podobne jest do skarbu ukrytego w roli. Znalazł go pewien człowiek i ukrył ponownie. Uradowany poszedł, sprzedał wszystko, co miał, i kupił tę rolę. Dalej, podobne jest królestwo niebieskie do kupca, poszukującego pięknych pereł. Gdy znalazł jedną drogocenną perłę, poszedł, sprzedał wszystko, co miał, i kupił ją.

Załącznik 2 – Nazwy przypowieści

PRZYPOWIEŚĆ O SIEWCY	PRZYPOWIEŚĆ O TALENTACH
PRZYPOWIEŚĆ O LAMPIE	PRZYPOWIEŚĆ O SIEWCY
PRZYPOWIEŚĆ O ZIARNKU GORCZYCY I O ZACZYNIĘ	PRZYPOWIEŚĆ O LAMPIE
PRZYPOWIEŚĆ O ROBOTNIKACH W WINNICY	PRZYPOWIEŚĆ O SKARBIE I PERLE
PRZYPOWIEŚĆ O TALENTACH	PRZYPOWIEŚĆ O ROBOTNIKACH W WINNICY
PRZYPOWIEŚĆ O ZIARNKU GORCZYCY I O ZACZYNIĘ	PRZYPOWIEŚĆ O SKARBIE I PERLE

ZBIÓRKA: WESOŁEJ CHANUKI!

Konspekt zbiórki mówiącej o tradycjach żydowskiego święta Chanuka.

Zbiórka związana z żydowskim świętem Chanuka, przypadającym w okresie wigilijnym.

CELE:

- Stwarzanie warunków do duchowego i emocjonalnego rozwoju człowieka,
- Upowszechnianie i umacnianie w społeczeństwie przywiązania do wartości równouprawnienia i tolerancji,
- Stwarzanie warunków do nawiązywania i utrwalania silnych więzi międzyludzkich ponad podziałami rasowymi, narodowościowymi i wyznaniowymi.

Zamierzenia – harcerz będzie:

- Znać tradycje i zwyczaje związane ze świętem Chanuka,
- Rozumieć pochodzenie święta Chanuka,
- Wiedzieć więcej o religii judaistycznej.

Materiały:

- 32 papierowe foremki do babeczek,
- 32 świeczki,
- 4 deski drewniane,
- 4 porcje kleju typu wokol,
- 4 mapy,
- 4 wydruki rysunku,
- drejdel lub kostka do gry z symbolami z drejbla,
- cukierki lub draże do gry w drejdel,
- plansza np. z brystolu z hasłami,
- piosenka napisana po hebrajsku,
- plansza np. z brystolu z narysowanymi 8 świeczkami,
- płomień świeczek,
- szpilki,
- wydrukowane załączniki,
- 20 placków ziemniaczanych – nagroda.

Każdego roku przychodzi taki czas, kiedy dni stają się chłodniejsze, słońce później wstaje i wcześniej zachodzi, „tylko zimno i pada, tylko zimno i pada” – jak śpiewał Kazik w jednej ze swoich piosenek. Co gorsza, w perspektywie mamy tylko pogorszenie się tego stanu, więcej chłodu, długie wieczory, deszcze i mrozy. Innymi słowy – strzeżmy się, idzie zima.

Zima, czyli najzimniejsza pora roku, najbardziej straszy w listopadzie i grudniu. Wtedy zebrane są już wszystkie plony z pól, lasy przestają być pełne runa i zwierzyny. Pozostaje nam tylko czekać na lato, które nadejdzie za długie i ciemne miesiące i liczyć, że uda nam się przetrwać próbę zimy dzięki zapasom, jakie zgromadziliśmy. Właściwie dziś się tak nie boimy, bo mamy supermarkety pełne produktów z całego świata i domy z ogrzewaniem podłogowym w łazience. Jednak, nawet mimo pótek uginających się od ananasów, zima pozostaje trochę tajemnicza, smutna i straszna. Na pewno ciemna z coraz krótszym dniem.

Mając w perspektywie trudy zimy, ludzie potrzebowali jakiegoś wydarzenia, które rozświetli te ponure dni. Czegoś, czego przypomnienie będzie wносить ciepło do ich domów, przynosić optymizm, dawać nadzieję i rozwiewać cienie. Zaryzykujmy stwierdzenie, że jest to ogólnoludzka potrzeba, niezależna od miejsca na świecie, w jakim się znajdujemy. Między innymi, z powodu tej potrzeby, dla chrześcijan tak piękne i ważne są przypadające w okresie przesilenia zimowego Święta Bożego Narodzenia. Dzięki nim to, że idą mrozy i ciemności, nie jest już takie straszne – w końcu narodził się Chrystus i przyniósł nam najlepszą nowinę, nic nie jest w stanie zmniejszyć ludzkiej radości z tego powodu, nawet najstraszniejsza zima. Starsi Bracia w wierze, Żydzi

świętują wtedy Chanukę. Czym jest Chanuka dla Żydów, że jest w stanie przepędzić strach przed najgroźniejszą porą roku? To najweselsze w roku święto, noszące też nazwę Święta Świąteł. Upamiętnia ono cudowne zdarzenie w trakcie powstania Machabeuszów w II w. p. n. e. Wybuchło ono przeciwko rządzącej wtedy Izraelem dynastii Seleucydów, która chciała narzucić Żydom kult bogów greckich. Wygrane powstanie oznaczało nie tylko wygraną dla Judaizmu, ale obronę wszystkich późniejszych religii monoteistycznych, takich jak np. Chrześcijaństwo czy Islam. Gdyby powstanie nie wybuchło i nie zwyciężyło - Judaizm najprawdopodobniej przestałby istnieć, Żydzi poddani zostaliby hellenizacji tak, jak inne ludy, z powierzchni Ziemi zniknęłyby jedyne ośrodki monoteizmu etycznego i – mamy podstawy przypuszczać – losy całego świata potoczyłyby się inaczej. Na upamiętnienie tego cudu zapala się w ciągu 8 dni trwania Chanuki specjalne lampki – jest ich osiem i należy odpalać je po kolei każdego dnia święta. Świecznik powinien być ustawiany tak (np. na parapacie okna), aby był widziany przez przechodniów. W ten sposób Żydzi „głoszą światu” chanukowy cud.

Aby zapoznać swoje środowisko ze zwyczajami chanukowymi, możesz przeprowadzić zbiórkę według zaproponowanego konspektu. Oczywiście, każdy z elementów możesz wykorzystać oddzielnie, jako fragment Twojej własnej zbiórki. Inną propozycją na chanukową zbiórkę jest wspólne przygotowanie placków ziemniaczanych, będących jedną z tradycyjnych chanukowych potraw.

Możecie też odwiedzić pobliską synagogę, jeśli umówicie się wcześniej, ktoś na pewno oprowadzi Was po świątyni i opowie o niej. Spróbujcie sami znaleźć inne informacje dotyczące chanukowego święta, wiele inspiracji można znaleźć na angielskich serwisach, np. <http://www.chabad.org/> oraz <http://the614thcs.com>

Wesołej Chanuki i łagodnej zimy!

Przebieg zbiórki:

1. Prowadzący zbiórkę wita uczestników i przedstawia im temat zbiórki – święto Chanuka. Mówi, że zadaniem uczestników będzie wykonanie chanukowego, ośmioramiennego świecznika, a materiały niezbędne do jego wykonania zdobędą wykonując zadania na przygotowanych 8 punktach.
2. Zastępy otrzymują od prowadzącego drewnianą deseczkę i klej typu wikol. Na każdym z punktów rozlokowanych w budynku lub na zewnątrz otrzymają po jednej świeczce oraz podstawce do niej. Świeczki i podstawki należy umieścić na deseczce wg. sposobu podanego w załączniku.

1. Punkt

Aby zdobyć świeczkę i podstawkę, zastęp musi wygrać z punktowym w grę z drejdlm

2. Punkt

Harcerze: zadaniem zastępu jest wskazanie na przygotowanej mapie miejsca, w którym znajduje się synagoga (na mapie powinna znajdować się legenda).

Harcerze Starsi: zastęp dostaje mapę największego miasta w okolicy, w którym znajdowała się synagoga i musi wskazać jej miejsce (na mapie nie ma symbolu synagogi, zastęp musi wykazać się własną wiedzą),

3. Punkt

Zastęp siada lub staje w rzędzie, jedna osoba za drugą. Ostatnia osoba rysuje na plecach osoby przed nią symbol wskazany przez prowadzącego (gwiazda Dawida, kontur drejdlu, 9-ramienny świecznik itp.), ta na plecach następnej osoby itd. Pierwsza osoba w rzędzie musi powiedzieć, jaki symbol został podany.

4. Punkt

Zastęp musi odnaleźć wskazane elementy na rysunku pokazanym przez prowadzącego.

5. Punkt

Na planszy położonej na ziemi/zawieszona na ścianie lub drzewie wypisane są losowo następujące hasła: **placki ziemniaczane, powstanie, zima, światło, cymes, pascha, Noe, styczeń**. Zadaniem zastępu jest trafić, np. szyszką albo piłką w hasła związane z Chanuką (pogrubione). Zastęp ma 2 próby, po 4 rzuty w każdej.

6. Punkt

Zadaniem zastępu jest 2 zapałkami zapalić 8 świeczek. Zastęp ma 3 próby.

7. Punkt

Na wiszącej na ścianie lub drzewie planszy narysowanych jest 8 świeczek. Prowadzący zawiązuje jednej osobie z zastępu oczy i podaje jej wycięty z papieru płomień świecy. Zadaniem reszty zastępu jest tak pokierować tą osobą, aby umieściła płomień na 1 ze świec. Aby zadanie zostało wykonane, zastęp musi w ten sposób „zapalić” 4 świece.

8. Punkt

Zadaniem zastępu jest jak najwierniej przepisać słowa jednej z chanukowych piosenek zapisane w języku hebrajskim.

Zastępy tworzą świeczniki za pomocą zdobytych materiałów. Następnie świeczki są zapalane i ustawiane w oknach harcówki lub w bezpiecznym miejscu na otwartym terenie, jeśli zbiórka ma miejsce na dworze.

Drużynowy podsumowuje grę – zastęp, który stworzył najładniejszy świecznik wygrywa (w razie niemożliwości wyboru najładniejszego świecznika decyduje czas pracy). W nagrodę zastęp dostaje porcję placków ziemniaczanych, tradycyjnej potrawy jedzonej w czasie Chanuki. Oczywiście, warto aby była to na tyle duża porcja, aby mogli się podzielić z całą drużyną.

WOREK Z TWORZYWEM

Załącznik 1 - Chanukija

Spróbuj znaleźć 11 różnic między obrazkami.

Załącznik 2 - Chanukowa malowanka

Krok 1: Będziesz potrzebować:

- kartki papieru
- farb plakatowych
- wody i mydła do umycia rąk.

Krok 2: Niech każdy zuch wybierze swój ulubiony kolor farby i wymaluje nim swoje dłonie.

Krok 3: Każdy zuch przykłada dłoń do kartki i odciska je, tak aby powstał kolorowy stempel.

Uwaga! Nie odciskamy kciuków – należy w taki sposób przyłożyć ręce, aby na kartce zostało tylko 9 palców.

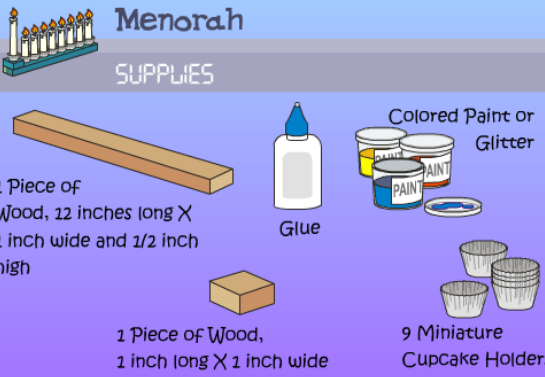
Krok 4: Następnie jedne z palców maczamy w żółtej i czerwonej farbie i odciskamy na palcach płomyki. W ten sposób powstała nam oryginalna Chanukowa malowanka.

Załącznik 3 - Świecznik chanukowy

Menorah

SUPPLIES

1 Piece of Wood, 12 inches long X 1 inch wide and 1/2 inch high

1 Piece of Wood, 1 inch long X 1 inch wide and 1/2 inch high

Glue

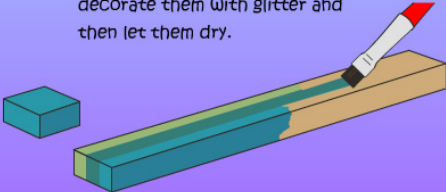
Colored Paint or Glitter

9 Miniature Cupcake Holders

Menorah

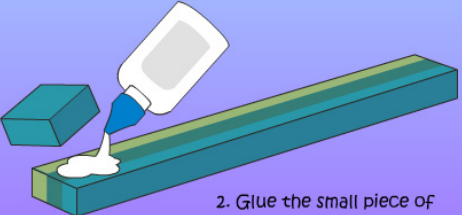
INSTRUCTIONS

1. Paint both pieces of wood or decorate them with glitter and then let them dry.

Menorah

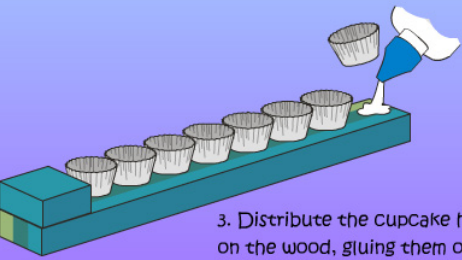
INSTRUCTIONS

2. Glue the small piece of wood on the left corner of the big piece of wood.

Menorah

INSTRUCTIONS

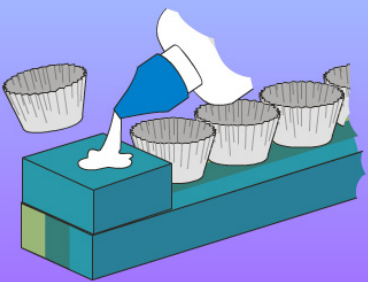

3. Distribute the cupcake holders on the wood, gluing them one next to the other.

Menorah

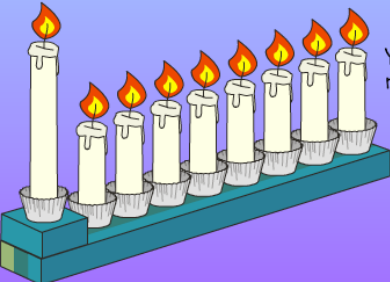
INSTRUCTIONS

4. Glue the last one on the small piece of wood and then let it dry.

Menorah

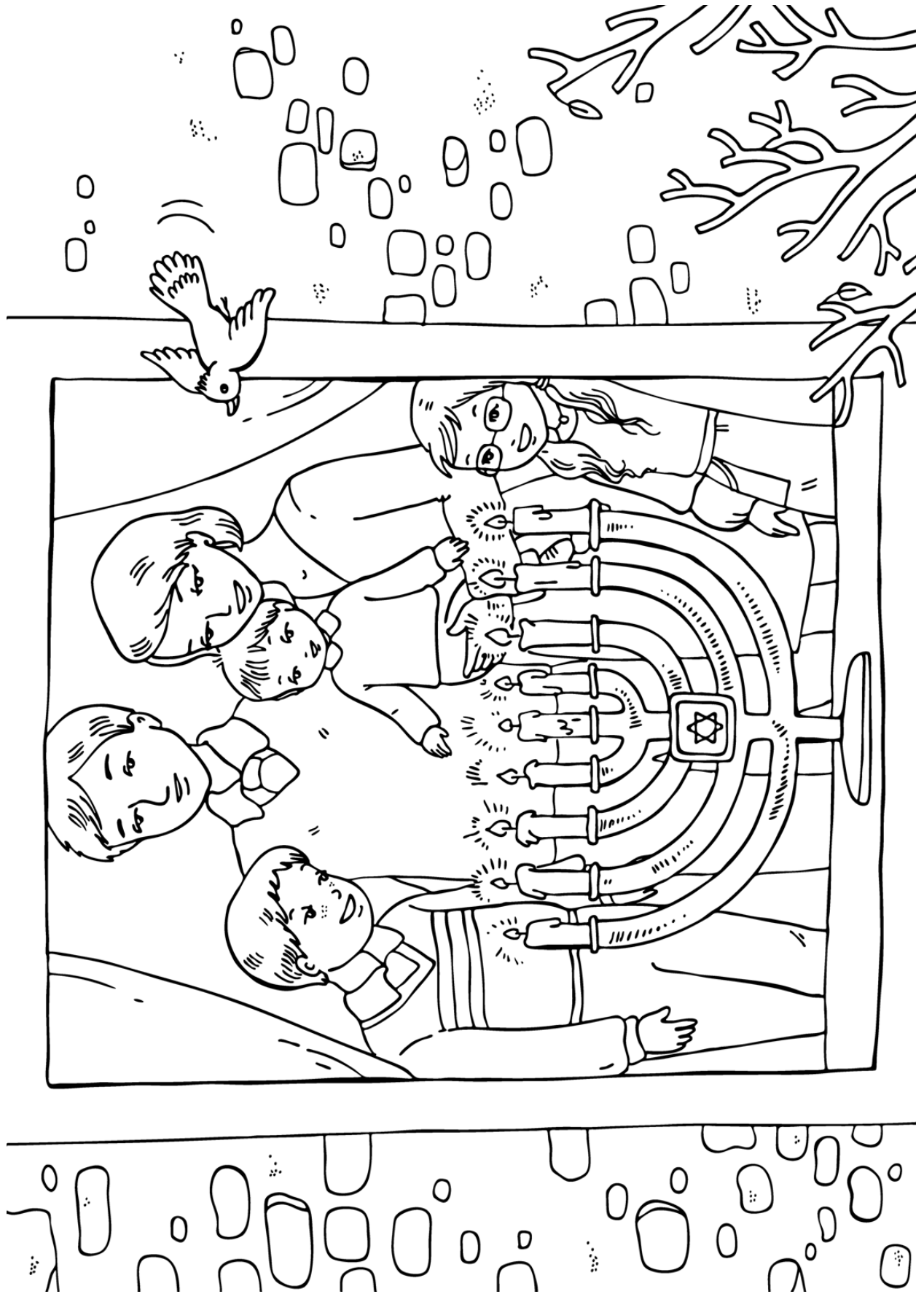
INSTRUCTIONS

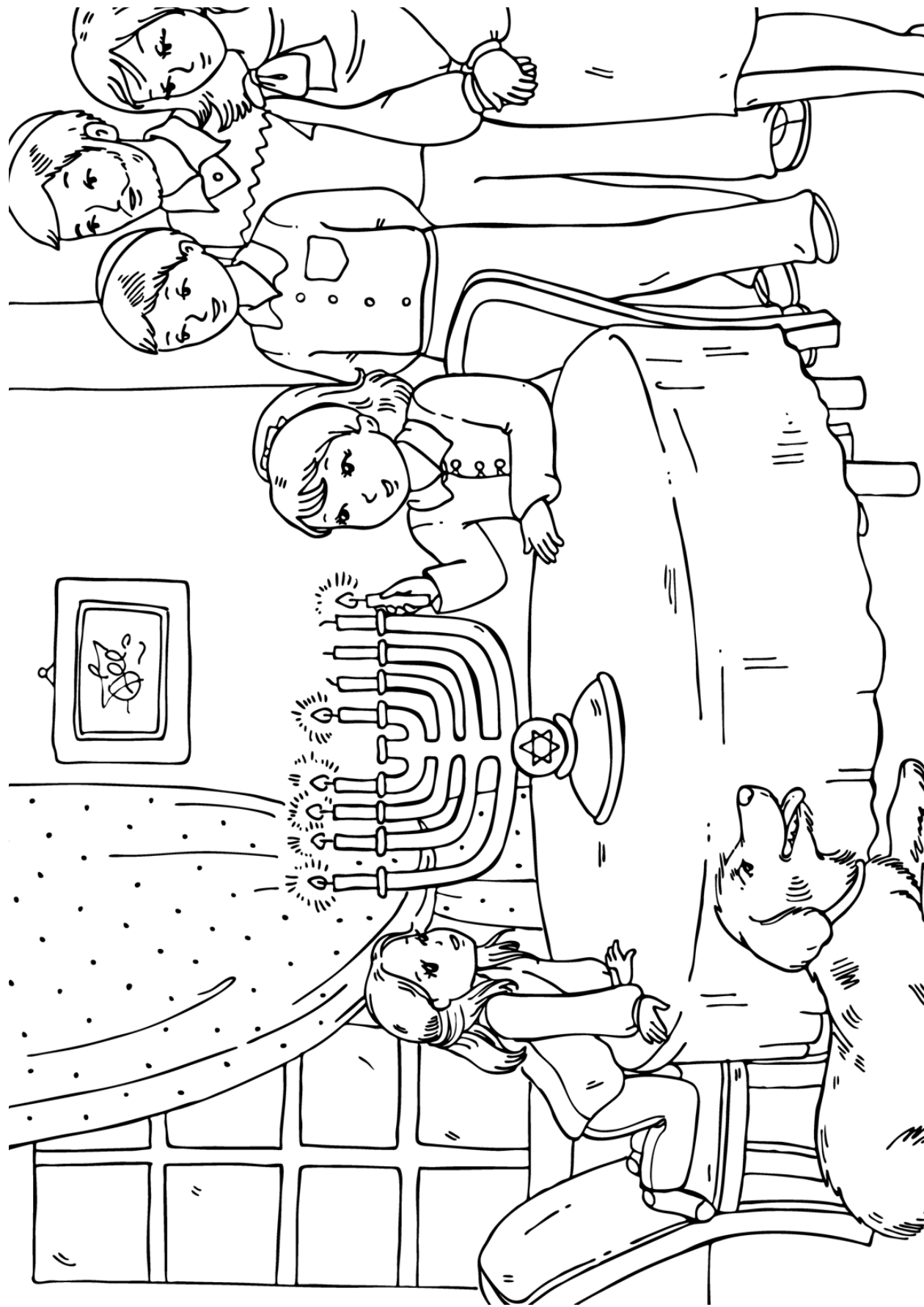

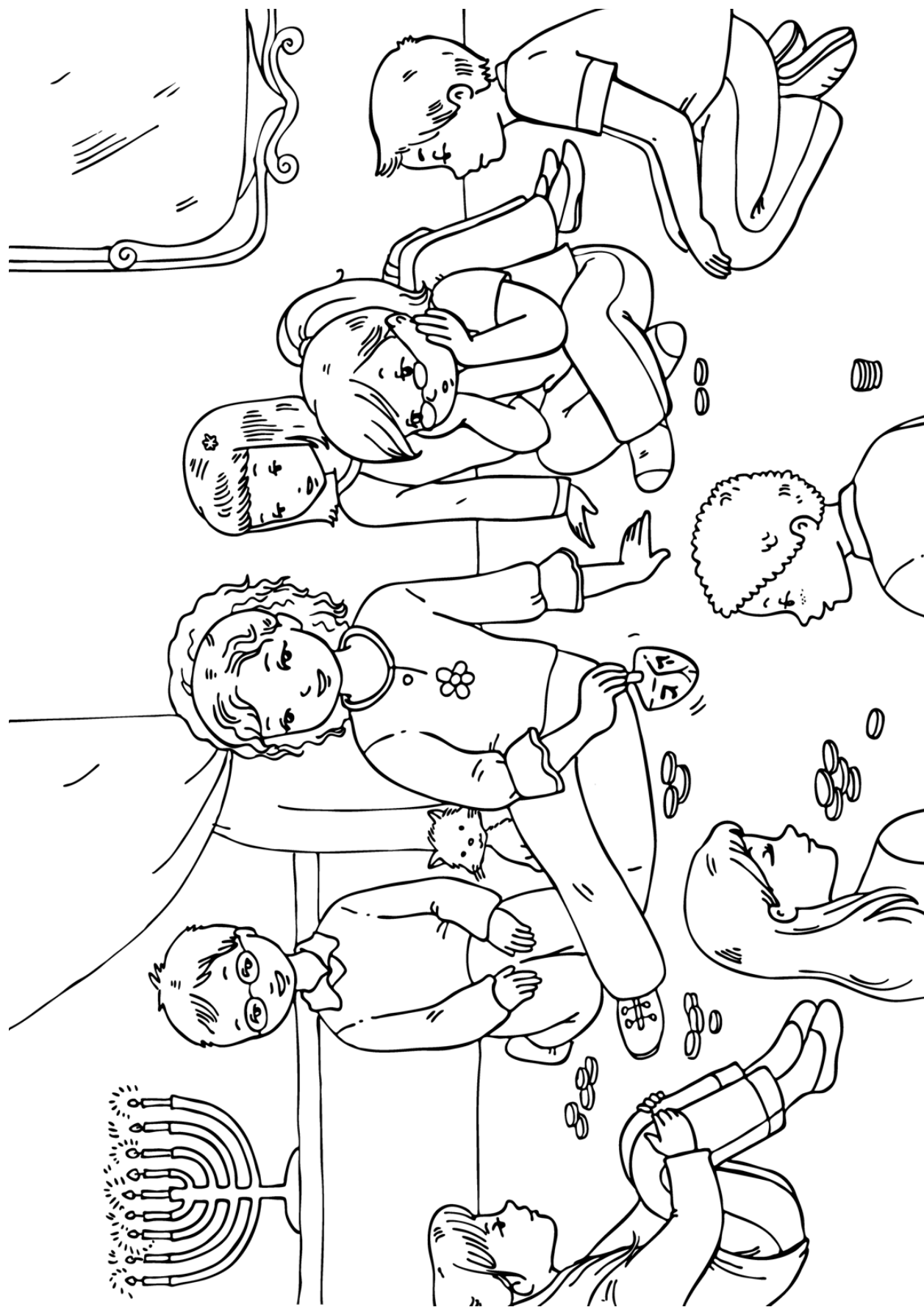
Your Menorah is now ready to use!

back to the beginning

Załącznik 4 Kolorowanka Świecznik chanukowy

Załącznik 5 Dreidel

Obok prezentów dzieci cieszą się zabawą tradycyjnym czworobocznym bączkiem, zwanym „drajdel”. Dzieci puszczają w ruch bączek, który zatrzymując się wskazuje czy i co dziecko wygrało (cukierki, ciastka lub monety). Na każdej z czterech ścianek bączka znajduje się jedna hebrajska litera: n (nun), g (gimel), h (hej), f (szin). Razem tworzą one akrostych, który jest skrótem hebrajskiego zdania: „nes gadol haya sham” („wielki cud zdarzył się tam”). Wraz z powstaniem Państwa Izrael zmieniła się jedna litera na izraelskich bączkach, i akrostych ma obecnie postać: „Wielki cud zdarzył się tu w Izraelu.” W ten sposób ta dziecinna zabawa oddaje przewodnią myśl święta - pamięć o cudzie chanukowym.

Zasady gry są bardzo proste: grają cztery osoby, które siadają w czterech kątach trzymając pośrodku siebie bączek (drajdel). Każdy z graczy otrzymuje określoną ilość monet (można użyć kostek cukru, cukierków, kawałków czekolady itp.). Przed rozpoczęciem gry pierwszy z graczy ustala wysokość wejścia i oddaje do „banku” określoną ilość monet lub cukierków (np. jedną czekoladkę). Następnie po kolei kręci się bączkiem i bierze z banku lub oddaje do niego swoje monety w zależności od tego, na którą stronę bączek upadnie.

Strony bączka oznaczają:

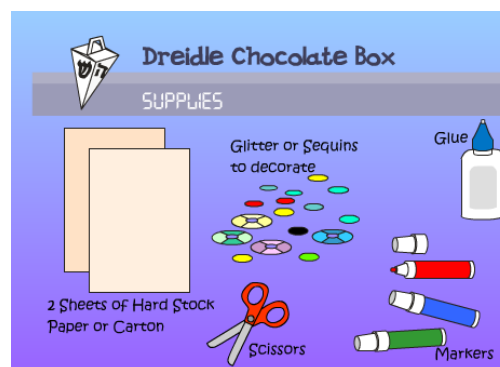
Gdy skończą się monety, kończy się gra. Aby nie trwała zbyt długo, każdy z graczy może oddać do banku po jednej monecie podczas każdej nowej kolejki.

Załącznik 5a Słodki drajdel

Jak to zrobić?

Krok 1: Będziesz potrzebować:

- kartki,
- kolorowych pisaków,
- nożyczek,
- kleju,
- cukierków.

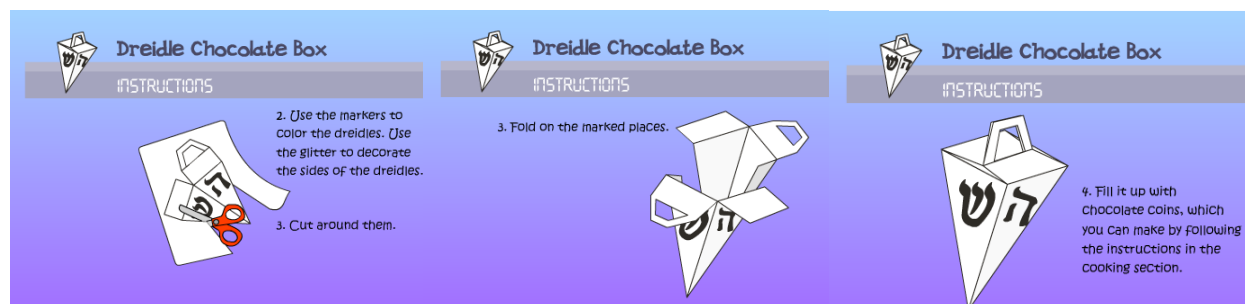

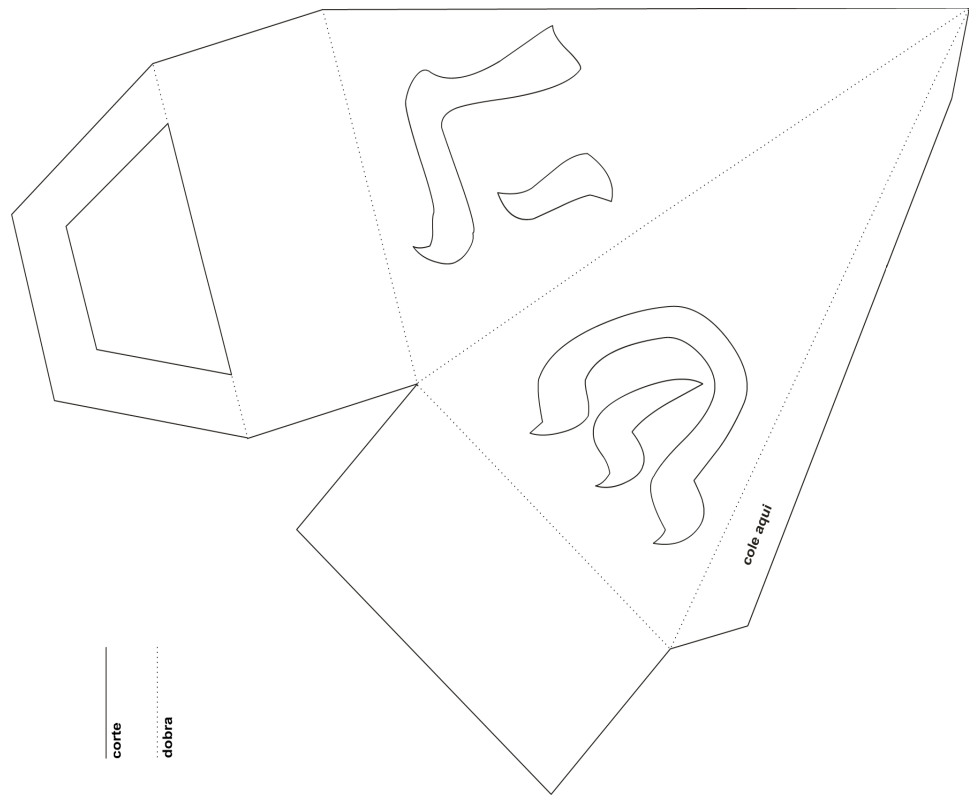
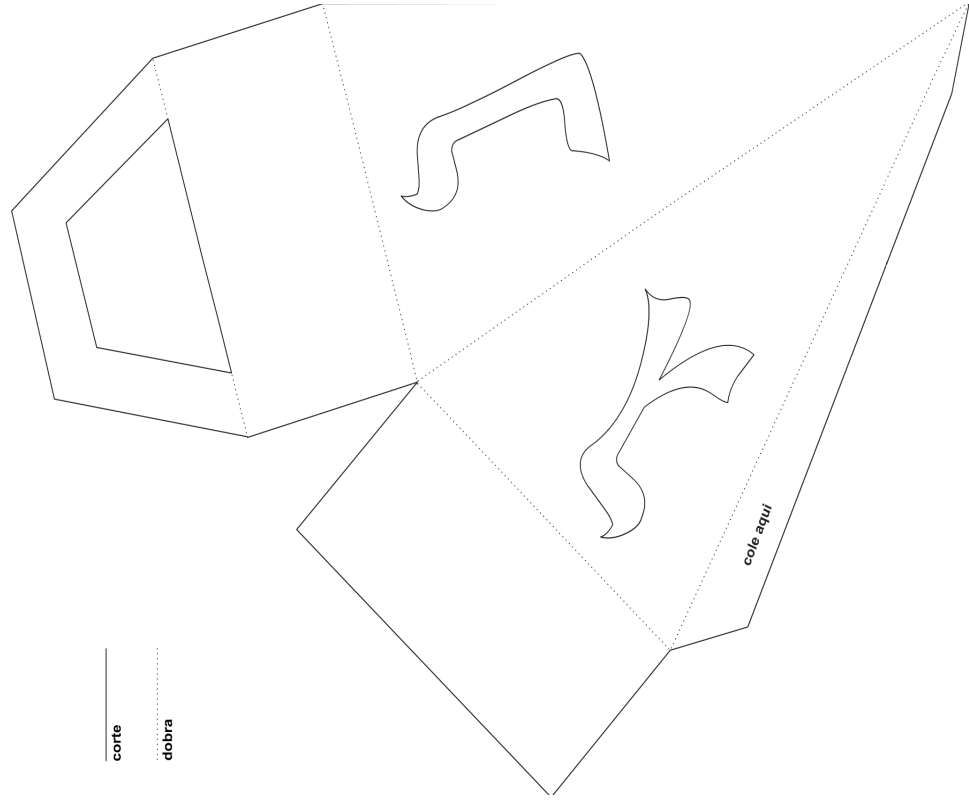
Krok 2: Odrysuj model drejdlu według wzoru:

Krok 3: Pokoloruj, a następnie wytnij drejdel.

Krok 4: Sklej poszczególne elementy drejdlu. Wypełnij go cukierkami i zamknij.

Krok 5: Podaruj przygotowany drejdel wybranej przez siebie osobie.

Załącznik 6

<http://goo.gl/4gnZcn>

Wymowa:

הַנֵּרוֹת הַלֵּלוּ אֲנִי מִדְּלִיקוֹן, עַל הַתְּשׁוּעוֹת, וְעַל
הַנִּסִּים, וְעַל הַנִּפְלְאוֹת, שֶׁעָשִׂיתָ לְאַבוֹתֵינוּ
בְּיָמֵינוּ הַהֵם בְּזִמְנֵנוּ הַזֶּה, עַל יְדֵי כַּהֲנֵי הַקֹּדֶשִׁים. וְכֹל
שְׂמוֹנֵת יָמֵי חֲנֻכָּה, הַנֵּרוֹת הַלֵּלוּ קֹדֶשׁ הֵם, וְאִין לָנוּ
רְשׁוּת לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶן, אֲלֵא לְרִאוֹתָן בְּלִבְךָ, כְּדֵי לְהוֹדוֹת
וְלְהַלֵּל לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל, עַל גִּסְיֹךָ וְעַל גִּפְלֹאוֹתֶיךָ וְעַל
יְשׁוּעוֹתֶיךָ:

Ha-nei-rot ha-lo-lu o-nu mad-li-kin
Al ha-te-shu-ot ve-al ha-ni-sim ve-al ha-nif-la-ot,
She-a-see-ta la-avo-tei-nu ba-ya-mim ha-heim
biz-man ha-zeh,
Al ye-dei ko-ha-ne-cha ha-ke-do-shim,
Ve-chol she-mo-nat ye-mei cha-nu-kah ha-nei-
rot ha-la-lu ko-desh hem,
Ve-ein la-nu re-shut le-hish-ta-meish ba-hen,
E-lo lir-o-tan bil-vad, ke-dei le-ho-dot u-le-ha-leil
le-shim-cha ha-ga-dol
Al ni-se-cha ve-al nif-le-o-te-cha ve-al ye-shu-o-
-te-cha.

Tłumaczenie:

Zapalamy te światła na pamiątkę czynów, zapisów, znaków i cudów dokonanych przez naszych przodków, przez Twoich świętych kapłanów, w tych dniach i w tym czasie. Przez osiem dni Chanuki, światła te są święte i nie wolno z nich korzystać, ale tylko patrzeć na nie, aby podziękować Ci i wielbić Cię za wielkie cuda, na Twoje cuda i Twoje zbawienie.

Załącznik 7 Przepis na placki ziemniaczane

Składniki:

- 6 dużych ziemniaków,
- 1-2 jajka,
- 3-4 łyżki mąki,
- szczypta soli,
- pieprz,
- olej.

Sposób przygotowania:

Ziemniaki umyć, obrać. Zetrzeć na tarce (małe otwory,). Wymieszać z mąką, jajkiem, solą i pieprzem. Rozgrzać patelnię z olejem. Placki smażyć z obu stron. Aby pozbyć się nadmiaru tłuszczu, placki należy odkładać na papierowy ręcznik, a potem na talerz. Można do ciasta dodać łyżkę śmietany, placki będą bardziej puszyste.

Lista synagog w Polsce:

Czynne synagogi przedwojenne:

- **Synagoga im. Małżonków Nożyków w Warszawie** – jedyna czynna przedwojenna synagoga w Warszawie, w której nabożeństwa odbywają się codziennie;
- **Synagoga Remuń w Krakowie** – jedyna czynna ortodoksyjna synagoga w Krakowie, w której regularnie odbywają się nabożeństwa we wszystkie szabaty oraz święta;
- **Synagoga Tempel w Krakowie** – jedyna czynna reformowana synagoga w Krakowie, w której nabożeństwa odbywają się wyłącznie od czasu do czasu ze względu na brak stałego minjanu;
- **Synagoga Reicherów w Łodzi** – jedyna czynna przedwojenna synagoga w Łodzi, w której nabożeństwa odbywają się tylko w największe święta i uroczystości;
- **Synagoga Chewra Nosim w Lublinie** – jedyna z trzech czynnych synagog w Lublinie, w której nabożeństwa odbywają się okazjonalnie. Pełni również rolę izby pamięci;
- **Synagoga w Jeszycach Chachmej Lublin** – synagoga znajdująca się w dawnym budynku Jeszycach Chachmej Lublin. Ponownie została otwarta 11 lutego 2007 roku;
- **Synagoga Pod Białym Bocianem we Wrocławiu** – jedyna czynna przedwojenna synagoga we Wrocławiu, w której nabożeństwa odbywają się tylko w największe święta i uroczystości;
- **Nowa Synagoga w Gdańsku-Wrzeszczu** – jedyna czynna przedwojenna synagoga w Gdańsku, w której nabożeństwa odbywają się regularnie;
- **Synagoga Chewra Lomdei Misznajot w Oświęcimiu** – jedyna czynna synagoga w Oświęcimiu, w której nabożeństwa odbywają się wyłącznie od czasu do czasu. W nabożeństwach uczestniczą głównie przyjezdni spoza Oświęcimia, którzy odwiedzają obóz Auschwitz-Birkenau;
- **Synagoga BajsNusn w Nowym Sączu** – jedyna w Polsce czynna, prywatna bożnica chasydzka, w której nabożeństwa odbywają się od czasu do czasu, podczas pielgrzymek chasydów do Nowego Sącza;
- **Synagoga w Bobowej** – synagoga w której nabożeństwa odbywają się wyłącznie podczas pielgrzymek chasydów do Bobowej. Synagoga pełni również rolę muzeum.

Czynne synagogi powojenne:

- **Synagoga w Bielsku-Białej** - gminny dom modlitwy założony w budynku gminy żydowskiej przy ulicy 3 Maja 7. Nabożeństwa odbywają się regularnie we wszystkie szabaty i święta;
- **Synagoga w Bytomiu** - gminny dom modlitwy założony w budynku mieszkalnym przy placu Grunwaldzkim 6, niedaleko dawnej bytomskiej synagogi. Nabożeństwa odbywają się regularnie we wszystkie szabaty i święta;
- **Synagoga w Gliwicach** - gminny dom modlitwy założony w budynku gminy żydowskiej przy ulicy Dolne Wały 2. Nabożeństwa odbywają się regularnie we wszystkie szabaty i święta;
- **Synagoga w Katowicach** - gminny dom modlitwy założony w budynku gminy żydowskiej przy ulicy Młyńskiej 13. Nabożeństwa odbywają się regularnie we wszystkie szabaty i święta;
- **Synagoga w Legnicy** - gminny dom modlitwy założony w budynku gminy żydowskiej przy ulicy Chojnowskiej 12. Nabożeństwa odbywają się regularnie we wszystkie szabaty i święta;
- **Synagoga w Łodzi** - gminny dom modlitwy założony w budynku gminy żydowskiej przy ulicy Pomorskiej 18. Nabożeństwa odbywają się codziennie;
- **Synagoga w Poznaniu** - gminny dom modlitwy założony w budynku gminy żydowskiej przy ulicy Stawnej 10. Nabożeństwa odbywają się regularnie we wszystkie szabaty i święta;
- **Synagoga w Szczecinie** - gminny dom modlitwy założony w budynku gminy żydowskiej przy ulicy Niemcewicza 2. Nabożeństwa odbywają się regularnie we wszystkie szabaty i święta;
- **Synagoga w Wałbrzychu** - gminny dom modlitwy założony w budynku mieszkalnym przy ulicy Mickiewicza 18. Nabożeństwa odbywają się regularnie we wszystkie szabaty i święta;
- **Mała Synagoga we Wrocławiu** - gminny dom modlitwy założony w budynku gminy żydowskiej przy ulicy Włodkowicza 9. Nabożeństwa odbywają się regularnie we wszystkie szabaty i święta;
- **Synagoga w Żarach** - gminny dom modlitwy założony w budynku gminy żydowskiej przy ulicy Zaułek Klasztorny 3. Nabożeństwa odbywają się regularnie we wszystkie główne święta;
- **Synagoga Towarzystwa Beit Warszawa w Warszawie** - dom modlitwy założony w budynku Towarzystwa Kultury Żydowskiej Beit Warszawa przy ulicy Wiertniczej 113. Nabożeństwa odbywają się regularnie we wszystkie szabaty i święta w nurcie judaizmu postępowego.

Inne synagogi:

- **Synagoga chasydów z Chabad-Lubavitch w Warszawie** - przy ulicy Słomińskiego 19;
- **Synagoga na nowym cmentarzu żydowskim w Lublinie** - przy ulicy Walecznych;
- **Synagoga w Leżajsku** - przy ulicy Studziennej 2;
- **Synagoga w Lelowie** - przy ulicy Ogrodowej 3.

Źródło: <http://goo.gl/7HCuGE>

ZBIÓRKA: SŁUŻBA, BRATERSTWO I PRACA NAD SOBĄ

Zbiórka Zastępu Zastępowych, drużyny HS lub W

Nastrojowa zbiórka w formie kuźnicy, korespondująca z ideą BŚP, odkrywaną w zasadach harcerskiego wychowania (służbie, braterstwie i pracy nas sobą). Uczestniczący w niej zastępowi będą mieli okazję przemyśleć temat w kontekście własnego życia i pracy swojego zastępu.

CELE:

- Stwarzanie warunków do wszechstronnego, intelektualnego, społecznego, duchowego, emocjonalnego i fizycznego rozwoju człowieka,
- Nieskrępowane kształtowanie osobowości człowieka przy poszanowaniu jego prawa do wolności i godności, w tym wolności od wszelkich nałogów,
- Upowszechnianie i umacnianie w społeczeństwie przywiązania do wartości: wolności, prawdy, sprawiedliwości, demokracji, równouprawnienia, samorządności, tolerancji i przyjaźni,
- Stwarzanie warunków do nawiązywania i utrwalania silnych więzi międzyludzkich ponad podziałami rasowymi, narodowościowymi i wyznaniowymi.

Zamierzenia – harcerz będzie:

- miał własne przemyślenia odnośnie tego, co to znaczy żyć w zgodzie z Prawem i Przyrzeczeniem Harcerskim oraz według zasad harcerskiego wychowania;
- przygotowany do świadomego przeżywania świąt Bożego Narodzenia oraz przekazywania Betlejemskiego Świata Pokoju.

Stopnie i sprawności:

próba na odkrywcę/ pionierkę - Aktywnie realizuję obowiązki wynikające z mojej wiary.

próba na samarytanę/ćwika - Czynnie uczestniczę w formach rozwoju duchowego, np. kuźnica, dyskusja, rekolekcje, pielgrzymka.

Próba Harcerza Orlego/Harcerki Orlej, Siła ducha:

- Na podstawie Prawa Harcerskiego buduję swój system wartości. Potrafię otwarcie i konsekwentnie go bronić.
- Samodzielnie podejmuję stałą służbę w dziedzinie życia duchowego.
- Staram się zrozumieć innych i uznaję ich prawo do odmienności. Poznałem/am kilka kultur (np. narodowych, wyznaniowych).

Próba Harcerza RP/Harcerki RP

„Rozwija swoją osobowość przez udział w różnych formach życia duchowego i kulturalnego.”

próba na sprawność Poszukująca wartości/poszukujący wartości **

- Zorganizował/a dla zastępu lub drużyny zbiórkę, w czasie której harcerze mogli porozmawiać o swoim światopoglądzie i nauczyć się tolerowania różnic w tym względzie.

Materiały:

- dzwoneczek,
- podgrzewacze,
- zapałki,
- kompas lub przedmiot do podawania w kręgu,
- kartki z napisami (SŁUŻBA, BRATERSTWO, PRACA NAD SOBĄ),
- gitara,
- śpiewniki.

Przebieg zbiórki:

1. Uczestnicy zbiórki przed wejściem do harcówki, w której będą mieli świeczkowisko, dostają 1 podgrzewacz, który mają odpalić od świeczek już zapalonych w pomieszczeniu. Po wejściu do środka każdy musi najpierw zdecydować przy jakiej kartce siądzie (SŁUŻBA, BRATERSTWO, PRACA NAD SOBĄ), czyli jaką da odpowiedź na pytanie o istotę harcerstwa.
2. Prowadząca tłumaczy uczestnikom, na czym polega kuźnica i w jaki sposób powinno się na niej wypowiedzieć swoje poglądy, a następnie wszyscy śpiewają piosenkę pt. "Ogień".

Kuźnica, miejsce wykuwania myśli. Miejsce, gdzie odkrywa się harcerstwo i wypełnia w nim białe plamy. Kuźnica nie jest zwykłą dyskusją, czy rozmową, jakich wiele w życiu, jakie w różnych sytuacjach, także na zbiórkach, prowadzimy. Nie jest „takim sobie” pogadaniem o wszystkim i o niczym. Nie polega też na tym, że każdy mówi co chce i jak chce. Nie jest też miejscem, gdzie „znaleźć” można jednoznaczne rozwiązanie problemu czy nurtującej wątpliwości. Możesz tutaj powiedzieć swoje zdanie, podzielić się swoimi odczuciami, porozmawiać o rzeczach ważnych, szukać jak najbardziej różnorodnych form spojrzenia na problemy. Daj innym prawo do tego, aby myśleli inaczej niż Ty. Nie bój się mieć wątpliwości. Nie bój się podzielić z nami swoimi myślami! Nie bój się powiedzieć swojego zdania!

Dźwięk dzwoneczka i otwiera i zamyka poszczególne tematy. Każdy, kto chce się wypowiedzieć, powinien wziąć do ręki kompas. Tutaj każde słowo jest ważne...

Prowadząca rozpoczyna zbiórkę, wskazując, że światło, jakie mamy przekazać w ramach kolejnego już BŚP, jest symbolem najwyższych wartości, dla nas – harcerzu – ukrytych w Prawie i Przyrzeczeniu Harcerskim i realizowanych w zasadach harcerskiego wychowania (służbie, braterstwu, pracy nad sobą).

Służba

Prowadząca czyta uroczyście tekst Przyrzeczenia Harcerskiego i po krótkiej chwili zadaje następujące pytania:

1. Co to znaczy służyć Bogu i Polsce?
2. Czy można tekst Przyrzeczenia Harcerskiego traktować wybiórczo, przestrzegać tylko niektórych elementów? Jak ma służyć Bogu osoba niewierząca?
3. Na jakich polach może harcerz lub harcerska służyć innym ludziom?

Po zakończeniu wypowiedzi dzwoni dzwoneczek, a następnie śpiewamy piosenkę pt. "Harcerskie ideały".

Braterstwo

Prowadząca odczytuje omówienie 4 i 5 punktu Prawa Harcerskiego przez hm. Stefana Mirowskiego, następnie zdaje zebrany takie pytania:

1. Na czym polega braterstwo?
2. W jaki sposób możemy pokazywać naszą wieź ze skautami całego świata?
3. Do czego prowadzi brak braterstwa w zastępie czy drużynie?

Na zakończenie tej części kuźnicy (po dzwoneczku) uczestnicy odśpiewują piosenkę "Moi przyjaciele".

Praca nad sobą

Prowadząca prosi kilka osób o przeczytanie ze swoich książeczek harcerskich następujących punktów Prawa Harcerskiego: 7, 8, 9, 10, następnie zadaje pytania:

1. W jaki sposób te punkty Prawa wpływają na samodoskonalenie harcerzy i harcerek?
2. Jaką dodatkową wartość ma zastępowy, który wciąż pracuje nad sobą, w porównaniu z innymi?
3. Jakie narzędzie daje ZHP, aby zastępowi i ich zastępy mogły się samodoskonalić?

Po zakończeniu wypowiedzi i ostatnim dźwięku dzwoneczka wszyscy śpiewają piosenkę "Wiklina".

Kiedy uczestnicy kuźnicy stoją już w kręgu, prowadząca komentuje zawiązanie się węzła między wszystkimi osobami, bez względu jaką kartkę na początku wybrały, porównaniem do zasad harcerskiego wychowania. Służba, braterstwo i praca nad sobą muszą zawsze iść w parze i przenikać się wzajemnie.

ZBIÓRKA: IDĘ ZE ŚWIATŁEM?

Nastrojowa zbiórka w formie kuźnicy, korespondująca z hasłem BŚP 2014 „Idę ze światłem”, w której wędrownicy będą mieli okazję pochylić się nad znaczeniem „świata” we współczesnym świecie oraz sposobami jego szerzenia.

CELE:

- Stwarzanie warunków do wszechstronnego, intelektualnego, społecznego, duchowego, emocjonalnego i fizycznego rozwoju człowieka,
- Nieskrępowane kształtowanie osobowości człowieka przy poszanowaniu jego prawa do wolności i godności, w tym wolności od wszelkich nałogów,
- Upowszechnianie i umacnianie w społeczeństwie przywiązania do wartości: wolności, prawdy, sprawiedliwości, demokracji, równouprawnienia, samorządności, tolerancji i przyjaźni,
- Stwarzanie warunków do nawiązywania i utrwalania silnych więzi międzyludzkich ponad podziałami rasowymi, narodowościowymi i wyznaniowymi.

Zamierzenia – harcerz będzie:

- miał własne przemyślenia odnośnie tego, co to znaczy przekazywać światło;
- przygotowany do świadomego przeżywania świąt Bożego Narodzenia oraz przekazywania Betlejemskiego Świata Pokoju.

Stopnie i sprawności:

Próba Harcerza Orlego/Harcerki Orlej, Siła ducha:

- Na podstawie Prawa Harcerskiego buduję swój system wartości. Potrafię otwarcie i konsekwentnie go bronić.
- Samodzielnie podejmuję stałą służbę w dziedzinie życia duchowego.
- Staram się zrozumieć innych i uznaję ich prawo do odmienności. Poznałam/em kilka kultur (np. narodowych, wyznaniowych).

Próba Harcerza RP/Harcerki RP

- „Rozwija swoją osobowość przez udział w różnych formach życia duchowego i kulturalnego.”

Materiały:

- Młoteczek/dzwoneczek lub inne źródło dźwięku sygnalizujące przechodzenie do kolejnych faz kuźnicy,
- ok. 15 świeczek lub ognisko (jeśli zbiórka odbywa się na zewnątrz),
- zapałki,
- inne elementy wspierające nastrojowy wystrój miejsca,
- sprzęt muzyczny + nastrojowa muzyka/gitara

Przebieg zbiórki:

- Po dotarciu wszystkich członków, zebrani witają się obrzędowo.
- Prowadzący zbiórkę przygotowuje nastrojowy klimat, a następnie odczytuje w podniosłym nastroju tekst, wyjaśniający kuźnicę, jako formę dyskusyjną.

Kuźnica, miejsce wykuwania myśli. Miejsce, gdzie odkrywa się harcerstwo i wypełnia w nim białe plamy. Kuźnica nie jest zwykłą dyskusją, czy rozmową, jakich wiele w życiu, jakie w różnych sytuacjach, także na zbiórkach, prowadzimy. Nie jest „takim sobie” pogadaniem o wszystkim i o niczym. Nie polega też na tym, że każdy mówi co chce i jak chce. Nie jest też miejscem, gdzie „znaleźć” można jednoznaczne rozwiązanie problemu czy nurtującej wątpliwości. Możesz tutaj powiedzieć swoje zdanie, podzielić się swoimi odczuciami, porozmawiać o rzeczach ważnych, szukać jak najbardziej różnorodnych form spojrzenia na problemy. Daj innym prawo do tego, aby myśleli inaczej niż Ty. Nie bój się mieć wątpliwości. Nie bój się podzielić z nami swoimi myślami! Nie bój się powiedzieć swojego zdania!

Dźwięk dzwoneczka i otwiera i zamyka poszczególne tematy. Tutaj każde słowo jest ważne...

Prowadzący rozpoczyna kuźnicę pytaniem:

1. Czym jest światło? Jasnością, ciepłem, przeciwieństwem ciemności? Jak ja rozumiem to słowo? Co wywołuje w moim sercu? Jakich wartości jest symbolem?

Po sygnale dzwoneczka każda osoba może podzielić się swoimi przemyśleniami, kiedy prowadzący poczuje, że temat się wyczerpał, ponownie dzwoni i po kilku minutach ciszy podaje kolejne pytania.

2. Jak rozprzestrzenia się światło? Jak my jako wędrownicy powinniśmy je nieść? Co i kto może nam w tym pomóc?
3. Gdzie idziemy ze światłem? Komu, jako wędrownicy, powinniśmy je nieść?
4. Idziemy ze światłem? Czy my, którzy tu jesteśmy, naprawdę niesiemy światło? Komu i jak? Co jeszcze możemy zrobić, aby na świecie było więcej światła niż ciemności.

Poszczególne tematy można także przeplatać nastrojową muzyką.

- Po wyczerpaniu ostatniego tematu chwila ciszy powinna być nieco dłuższa, a sam prowadzący dość ogólnie może podsumować wykute myśli i podziękować za obecność.
- Uczestnicy zbiórki obrzędowo się żegnają.

POMYSŁ NA PROJEKT/ELEMENT ZNAKU SŁUŻBY. **CZYLI JAK HARCERZE STARSI I WĘDROWNICY MOGĄ** **WŁĄCZYĆ SIĘ W SZLACHETNĄ PACZKĘ.**

SZLACHETNA PACZKA to projekt, który w przemyślany sposób łączy tysiące osób: wolontariuszy, rodziny w potrzebie, darczyńców i dobroczyńców.

Wolontariusze, czyli **Super W** szukają rodzin w potrzebie, następnie spotykają się z nimi, diagnozują ich sytuację, poznają konkretne potrzeby i podejmują decyzję o włączeniu do projektu. Darczyńcy przygotowują konkretną pomoc dla konkretnej rodziny. Rodziny w potrzebie oprócz konkretnej pomocy otrzymują nadzieję na lepsze jutro i impuls do zmiany.

Stowarzyszenie WIOSNA wyznaje ideę „mądrej pomocy” - pomaga osobom, co do których ma nadzieję, że paczka będzie dla nich impulsem do zmiany. Nie włącza do

projektu rodzin, które są roszczeniowe i utrzymują się ze swojej biedy. Wierzy, że pomagając rodzinie w potrzebie, można zmienić świat na lepsze!

Włączyć się w akcję można jako LIDER, WOLONTARIUSZ lub DARCYŃCA.

LIDER to osoba, która zarządza rejonem, czyli podstawową jednostką organizacyjną Szlachetnej Paczki odpowiadającą miastu lub dzielnicy. Lider działa od września do stycznia. Najpierw bierze udział w kompleksowym szkoleniu, potem m. in. rekrutuje wolontariuszy, współpracuje ze szkołami, parafiami i innymi instytucjami, aby pozyskać adresy rodzin w potrzebie, następnie nadzoruje przebieg wizyt u rodzin i organizuje zaplecze logistyczne akcji (magazyn, transport paczek).

WOLONTARIUSZ, czyli Super W, może zostać każdy, kto ukończył 18 lat. Zgłosić należy się przez stronę www.superw.pl, wybierając rejon, do którego się aplikuje. Następnie lider rejonu umawia się z kandydatem na rozmowę rekrutacyjną. Po niej zapada decyzja czy jest się wolontariuszem. Wolontariusz działa w okresie od października do grudnia. Najpierw przechodzi szkolenie, następnie opiekuje się jedną, dwoma lub trzema rodzinami – odwiedza je, przygotowuje listę potrzeb, kontaktuje się z darczyńcą, który robi paczkę według tej listy, wreszcie w dniu finału akcji zawozi podarunki do rodzin i przekazuje darczyńcy, jaka była reakcja na otrzymane paczki.

DARCYŃCA. Darczyńcą może zostać każdy, kto w czasie trwania projektu wejdzie na stronę www.szlachetnapaczka.pl, w znajdującej się tam bazie wybierze rodzinę potrzebującą w swojej okolicy i przygotowuje dla niej Paczkę, która będzie odpowiedzią na konkretne potrzeby tej rodziny. Darczyńcy przeważnie przygotowują Paczki w grupach – wraz ze swoją rodziną, przyjaciółmi, kolegami z pracy czy ze studiów. Darczyńcami zostają też całe klasy szkolne, firmy i działy większych firm. Chodzi o to, aby spełnić jak najwięcej potrzeb danej rodziny i aby pomoc była dobrej jakości. Średnio Paczkę dla jednej rodziny przygotowuje około 12 osób.

Jak trafić do
Zespołu Paczki?

TERMINARZ AKCJI

WRZESIEŃ - PAŹDZIERNIK - LISTOPAD

Odwiedzanie rodzin potrzebujących przez wolontariuszy
Opracowywanie danych o rodzinach do publikacji w Internecie

POŁOWA LISTOPADA - uruchomienie bazy rodzin w Internecie, start promocji akcji.

Możliwość wybrania rodziny, którą chcemy obdarować.

GRUDZIEŃ

11-12.XII – przywożenie paczek przez darczyńców do magazynu

12-13.XII – rozwożenie paczek przez wolontariuszy do rodzin potrzebujących

13.XII – plenerowe finały na zakończenie akcji w regionach, z udziałem wolontariuszy, darczyńców oraz obdarowanych

<https://www.superw.pl>

<http://www.szlachetnapaczka.pl>

AKCJA PROMOCYJNA.

Każdy rejon/miasto w połowie listopada organizuje akcję promocyjną SZLACHETNEJ PACZKI. Zazwyczaj jest przemarsz wolontariuszy przez centrum lub stare miasto. Organizacja takiego wydarzenia to duże wyzwanie. Trzeba przygotować rekwizyty, transparenty, balony i ulotki dla przechodniów, wyznaczyć trasę przemarszu. Zgłóście się do LIDERA REJONU, który znajduje się najbliżej Was (kontakt do niego znajdziecie na stronie www.superw.pl) i zapytajcie w jaki sposób możecie włączyć się w przygotowania akcji promocyjnej.

MAGAZYN.

Magazyn to bardzo ważne miejsce dla całej akcji. Tam darczyńcy przywożą paczki i czekają aż wolontariusz dostarczy je rodzinie. Bardzo ważne jest aby w magazynie panowała świąteczna atmosfera, a wolontariusze i darczyńcy mogli miło spędzić tam czas. Przed otwarciem magazynu trzeba zadbać o uprzątniecie miejsca, zorganizowanie ławek i stolików, przygotowanie świątecznych dekoracji. W czasie finału w magazynie potrzebne są osoby, które będą przyjmowały darczyńców, przygotowują poczęstunek, zadbają o ład i porządek. Zgłóście się do LIDERA REJONU, który znajduje się najbliżej Was (kontakt do niego znajdziecie na stronie www.superw.pl) i zapytajcie w jaki sposób możecie włączyć się do pracy w magazynie akcji.

DARCZYŃCA.

Jako drużyna/patrol starszoharcerski możecie zostać DARCZYŃCĄ. Waszym zadaniem będzie przygotowanie paczki dla rodziny, którą wybierze. Możecie włączyć w akcję inne drużyny z waszego szczepu/hufca. Na samym początku musicie wybrać swój rejon (rejony odpowiadają miejscowościom lub dzielnicom większych miast), a następnie na podstawie opisu wybrać w swoim rejonie rodzinę, której będziecie chcieli pomóc. Żeby wybrać rodzinę musicie zarejestrować się w systemie internetowym www.szlachetnapaczka.pl. Baza rodzin zostaje otwarta w połowie listopada. Wybierając rodzinę zwróćcie uwagę na to, czy jesteście w stanie zaspokoić wszystkie lub prawie wszystkie jej potrzeby. Z niektórych rzeczy na liście można zrezygnować, jeżeli nie są to produkty z listy najpotrzebniejszych rzeczy, a bez nich paczka wciąż będzie dla rodziny czymś wyjątkowym. W przygotowaniach będzie pomagał wam wolontariusz, który opiekuje się daną rodziną. Na przygotowanie paczki macie czas do połowy grudnia. Wtedy odbywa się finał akcji, a waszym ostatnim zadaniem będzie dostarczenie paczki do magazynu. Przygotowanie paczki może być okazją do wspaniałej zabawy, wspólnie poczujecie, że więcej radości jest w dawaniu!

Czuwanie przed odebraniem Betlejemskiego Światła Pokoju

Święta Bożego Narodzenia poprzedza okres Adwentu, czyli czuwania przed przyjściem Chrystusa na świat. Czuwanie, jest wpisane w etos harcerstwa, skautingu. Z okresem Adwentu wiąże się wiele zwyczajów, które są charakterystyczne dla poszczególnych regionów. Istnieje wiele opracowań etnograficznych, historycznych dostępnych nie tylko w wersji tradycyjnej (w postaci książek i innych drukowanych publikacji), ale również w wersji elektronicznej w Internecie. Wystarczy poszukać. Harcerz potrafi. A może warto byłoby, aby środowiska harcerskie postarały się zwyczajnie te odszukać i kontynuować na swoim terenie, we współpracy ze środowiskiem lokalnym, miejscowymi parafiami, nie tylko rzymskokatolickimi. Święta Bożego Narodzenia wspólne są dla wszystkich chrześcijan, podobnie jak poprzedzający je okres przygotowań – Adwent. Różnie się tylko nazywa. Czas wyciszenia, pracy nad sobą, nad własnymi wadami i ograniczeniami, nad własnym rozwojem duchowym, nad czynieniem dobra. W Kościele Rzymskokatolickim istnieje tradycja mszy św. adwentowych. Mszy czuwania w oczekiwaniu na przyjście Chrystusa. Msze te nazywane są roratami. Odbywają się one o różnej porze – albo skoro świt, albo w godzinach wieczornych. Rozpoczyna je wprowadzenie światła do kościoła w zupełnej ciemności. Ciemnym kościołem podąża wtedy procesja niosąca świece. Istnieje taki zwyczaj, gdzieśgdzie kultywowany, że dzieci na te procesje przygotowują lampiony. Ładne kolorowe lampiony, które następnie mogą być oceniane, by wyłonić dziecko, które wykonało najlepszy lampion. Kiedy kończy się msza, świece w tych lampionach są ponownie zapalane i światło w nich zawarte jest niesione do domów przez pogrążone w mroku ulice. Zadaniem światła jest przecież oświetlanie mroku. W niektórych kościołach młodsze dzieci – zuchy gromadzą dobre uczynki. Na karteczkach w kształcie serca wypisują co dobrego, jaki dobry czyn wykonały danego dnia np. posprzątały swój pokój, biurko, zaopiekowały się młodszym rodzeństwem, pomagały rodzicom, były grzeczne, dostały dobrą ocenę w szkole. Po mszy, przed rozestaniem

do domów, spośród złożonych serduszek, losowane są figurki albo Pana Jezusa, albo Matki Boskiej, które dzieci – zuchy mogą zabrać do domu na jeden dzień, aby być dobrym przez kolejny dzień, aby pracować nad sobą. Gdy dziecko – zuch wylosowane zostanie trzy razy może taką figurkę zabrać ze sobą do domu na zawsze.

Istnieją specjalne kalendarze adwentowe. Niektóre ze specjalnymi kieszonkami, do których wkładane są smakołyki. Kieszonek jest tyle, ile dni Adwentu. Każdego dnia z kolejnej kieszonki za dobry czynek wyciągany jest kolejny smakołyk.

W niektórych środowiskach harcerskich przygotowuje się stroiki świąteczne, które wraz ze światłem pokoju przekazywane są do zaprzyjaźnionych instytucji. Organizowane są konkursy na najpiękniejszy stroik.

Kiedy przybędzie Betlejemskie Światło Pokoju dobrze jest przyjąć je i przekazać godnie. Przecież pochodzi ono z Betlejem, miejsca narodzenia Chrystusa. Może przyjąć je w kościele, podczas mszy roratniej, gdzie otwierałoby procesję światła. Po Mszy odbyłby się opłatek harcerski. Może wprowadzić je procesyjnie do kościoła podczas pasterki - przy dźwiękach kolędy „Wśród nocnej ciszy”? W niektórych kościołach podczas tej procesji wnoszona jest figurka Dzieciątka, która następnie układana jest w żłóbku. Warto koło żłóbka ustawić zapalone Światło. Na Wigilię Betlejemskie Światło Pokoju zapalane jest przy stole wigilijnym jako symbol nieobecnego gościa, jako świadek ciepła rodzinnego. Wiele osób zanoszą Betlejemski płomień na groby bliskich.

Kiedy środowiska harcerskie roznoszą Betlejemskie Światło Pokoju panuje święto, oczekiwanie. Wcześniej kupowane lub samodzielnie przygotowane są lampiony. Kiedy harcerze przynoszą Światło, lampiony są zapalane i Światło pali się do Wigilii albo i dłużej. Środowiska harcerskie powinny tak przygotować logistycznie roznoszenie Światła, aby nikogo nie pominąć, aby dotrzeć do wszystkich czekających na Światło.

Kalendarz adwentowy

Mamy za sobą już zadania związane z rozpoczęciem roku harcerskiego/szkolnego/akademickiego. Zbliża się czas weryfikacji i rozliczeń podjętych działań. To dobry moment, aby podjąć nowe wyzwania, które być może staną się impulsem do rozpoczęcia z impetem nowego roku kalendarzowego. Może staną się inspiracją do zainteresowania się nowym polem służby.

Zaczął się Adwent. Zapewne wielu z nas podjęło jakieś wyrzeczenia czy postanowienia. Może będziemy się więcej modlić, może podejmiemy dodatkową służbę, może regularnie będziemy uczestniczyć w roratach. Poza modlitwą przy wieńcu adwentowym, przygotowaniem lampionów oraz bardzo popularnym ograniczeniem spożywania niezdrowego jedzenia czy słodyczy, pracą nad bogaceniem swojego słownictwa można pokusić się o coś wyjątkowego - specjalny kalendarz adwentowy. Nie taki, który za kilka czy kilkanaście złotych można kupić w sklepie spożywczym, ale taki, który przygotowujemy z zuchami czy harcerzami.

Kalendarz można zrobić samemu, ze starych rękawiczek zimowych, pudełek po zapałkach lub ponumerowanych klamerek do bielizny. Trzeba policzyć dni Adwentu, zrobić okienka, kieszonki lub szufladki. A do środka wrzucić np. coś słodkiego i zadanie, albo rozdział z książki Josteina Gaardera „Tajemnica Bożego Narodzenia” lub „Wszyscy na Ciebie czekamy” Marka Kity, jako zaproszenie do niezwykłej wędrówki, w której przyłączamy się do orszaku podążającego do Betlejem. Możemy również Adwent spędzić z zadaniami.

Kalendarz z zadaniami. Zapewne każdy zuch czy harcerz ma jakieś trudności – jedni z porannym wstawaniem do szkoły czy na uczelnie, inni z systematycznym zdobywaniem stopni i sprawności. Jeszcze inni z samodzielnym podejmowaniem się nowych wyzwań na polu drużyny, szczepu czy hufca. W okienkach kalendarza mogą zatem pojawić się zadania, które pomogą członkom naszej organizacji ćwiczyć się w czynnościach sprawiających im trudności. Nagrodą za wypełnione zadanie może być na koniec dnia coś słodkiego lub drobny upominek rzeczowy.

Gawęda Fiat - do wykorzystania podczas zbiórki poprzedzającej przekazanie Betlejemskiego Świata Pokoju

Fiat...

Było to przed wiekami w małej wiosce Nazaret. Była Maryja, młoda dziewczyna z rodu Dawida i był Anioł – posłaniec Boży. Anioł oznajmił dziewczynie, że porodzi dziecko, pomimo, że nie zna męża i nada mu imię Jezus.

I Maryja odpowiedziała: Fiat...

Był Józef. Mąż Maryi. Przestraszył się, gdy się o tym dowiedział. Ale było również i jego fiat – niech się tak stanie.

Byli pasterze, trzej królowie, Herod i było także Betlejem ze stajenką – Grotą Narodzenia.

Było Dzieciątko imieniem Jezus.

Dziecko rośnie, mężczyźni, tak jak to się dzieje w każdym życiu człowieka, każdego Człowieka.

I było wielkie Fiat odpowiadane Ojcu, który jest w Niebie. Wielkie Fiat...

Dziecko rośnie, kiedy było mężczyzną powiedziało – Czuwajcie i módlcie się...

Dało Pokój – inny niż daje świat.

W wielkim Fiat wzięto na swoje barki krzyż i mękę śmierci. Za nas...

W wielkim Fiat – zmartwychwstało i wstąpiło do Domu Ojca, do Swego Ojca, tam, gdzie i dla nas jest mieszkań wiele. Było Betlejem.

Na pamiątkę tamtego wydarzenia sprzed wieków w Grocie Narodzenia Chrystusa pali się stale oliwna lampka przypominając wszystkim potomnym, że to miało miejsce naprawdę i na tej ziemi. Kiedy kończy się oliwa dbają o to, aby jej nie zabrakło, aby płomień światła nie zgasł – jak te panny od tych lampek oliwnych, jak to światło, którego nie stawia się pod korcem. Bo światło jest po to, aby rozjaśniało mroki, aby świeciło tam, gdzie panują ciemności, tam gdzie jest źle, gdzie panuje niepokój – przeróżny niepokój i aby mówić o pokoju, o dobru, o tym, aby czuwać, aby mroki duszy człowieczej nie zagłuszyły tego co w nim dobre. Aby przypominało o wydarzeniu sprzed wieków.

Kilkanaście lat temu skauci austriaccy zaczęli realizować pomysł, aby to szczególne światło nieść innym ludziom, początkowo w Austrii, potem coraz szerzej, szerzej, po innych krajach Europy. Aby ludziom przypominać o ich przeznaczeniu ku miłości, bo kiedyś przed wiekami dała o sobie znać wielka Miłość.

Światło trafia również do Polski. Wędruje od sąsiadów z południowej strony – skautów ze Słowacji. Poprzez Łysą Polanę, Głodówkę (schronisko harcerskie), poprzez Kraków, gdzie kłania się królom polskim na Wawelu. W tym roku po raz kolejny. I znowu dociera do wszystkich, którzy go potrzebują, oznajmiając, że ten co przed wiekami narodził się jest i trwa i żywa również i współczesnych do Miłości, czuwania, pokoju i czynienia dobra. W tym życiu, na tej ziemi. W duchu wielkiego Fiat. Tak jak On to czynił.

„Abyście się wzajemnie miłowali”, „Czuwajcie i módlcie się”, „Błogostawieni Pokój czyniący...”, „Błogostawieni...”, „Nikt nie zapala lampy, aby ją schować pod korcem...”

Gdyby nie to wielkie Fiat przed wiekami nie byłoby dzisiaj tego Świata. Betlejemskiego Świata Pokoju – płomyka, który potrafi zdmuchnąć byle podmuch, byle wiatr – i już go nie ma. Ale jest Czuwaj, ale jest Pokój – nie taki jaki daje świat. I wielkie Fiat wciąż trwa i będzie trwało aż do skończenia świata. Tu i teraz i w przyszłości, jak przed wiekami...

„Przyjdź na świat

By wyrównać rachunki strat

Aby zająć wśród nas

Puste miejsca przy stole...”

Przyjdź...

W postaci Świata...

PRZYKŁADOWY SCENARIUSZ PRZEKAZANIA BETLEJEMSKIEGO ŚWIATŁA POKOJU PODCZAS MSZY ŚWIĘTEJ.

Przygotowanie:

Należy poprosić księdza, aby tydzień wcześniej w ogłoszeniach parafialnych zaprosił wiernych na Mszę, w trakcie której będzie przekazane Światło. Warto przygotować w porozumieniu z proboszczem specjalne miejsce dla Światła, które będzie stało w kościele po przekazaniu aż do końca okresu Bożego Narodzenia, np. na bocznych ołtarzach można zawiesić dekorację i położyć obok ulotki z informacją o akcji Betlejemskie Światło Pokoju. W dobrym tonie jest ustalić z księdzem przebieg liturgii na tydzień przed planowaną Mszą z rozestaniem Światła. Samo Światło może stać obok żółbka. Warto na taką mszę zaprosić lokalne władze: dzielnicy, miasta, gminy itp.

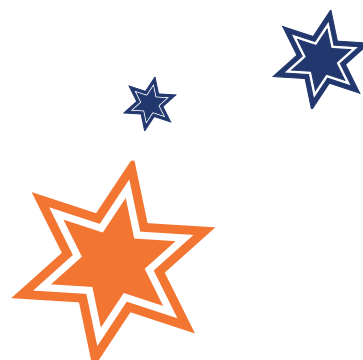
Msza św. – Przekazanie BETLEJEMSKIEGO ŚWIATŁA POKOJU

Pieśń na wejście – „Ogień”

Ref.: Zwyczaj to stary jak świat,
Ogień, ogień, ogień.
Rozpalmy blisko nas,
Ogień, ogień, ogień.
Dla spóźnionego wędrowca,
Dla wszystkich spóźnionych w noc
Rozpalmy tu, rozpalmy tu
Ogień, ogień, ogień.

Pierwsza gwiazdka już wzeszła,
Czas by ogień rozpalić.
Lipy, sosny i buki
Chylą gałęzie ku nam.

Najpiękniejsze ogniska,
Z trzaskiem sypią się skry,
Wokół samych przyjaciół masz
Śpiewaj z nami i ty

BŚP wnosi się do kościoła w uroczystej procesji wejścia zaraz za krzyżem.

Po przyjsciu do ołtarza

OKADZENIE

Rozpoczęcie Mszy św. i pozdrowienie
Powitanie Akt pokuty – „Spowiadam się Bogu Wszechmogącemu”
„Panie zmiłuj się nad nami”

LITURGIA SŁOWA

Po homilii i wyznaniu wiary następuje modlitwa wiernych

Modlitwa wiernych

Zebrani dziś przed Panem na wspólnej modlitwie, przeżywając radość przyjęcia Betlejemskiego Światła Pokoju, przedstawimy Mu nasze pokorne prośby i błagania:

1. Módlmy się za Kościół Święty – Wspólnotę Uczniów Chrystusa, aby dochowując wierności Ewangelii głosił codziennym życiem wszystkim ludziom przykazanie miłości Boga i bliźniego.
Ciebie prosimy...
2. Módlmy się za Papieża Franciszka, aby nieustrudzenie głosił Dobrą Nowinę o Bogu, który przychodząc na świat w Betlejem „stał się podobnym do nas we wszystkim z wyjątkiem grzechu”.
Ciebie prosimy...
3. Módlmy się za naszą Ojczyznę, prosząc Boga, by raczył obdarzyć ją pokojem, mądrymi rządami i pozwolił rozwijać się w duchu chrześcijańskich wartości.
Ciebie prosimy...
4. Módlmy się za wszystkich Zuchów, Harcerzy, Instruktorów i Seniorów Związku Harcerstwa Polskiego i członków wszystkich organizacji harcerskich w naszej Ojczyźnie i poza jej granicami, aby pomni na Prawo i Przyrzeczenie Harcerskie wiernie służyli Bogu, Ojczyźnie i Bliźniemu.
Ciebie prosimy...
5. Módlmy się za wszystkich zmarłych, a szczególnie za ..., by Dobry Bóg nagroził ich życiem wiecznym w Niebie.
Ciebie prosimy...
6. Módlmy się za nas zgromadzonych na tej modlitwie, abyśmy umocnieni Duchem Świętym na spotkaniu z Betlejemskim Światłem Pokoju dawali w naszych środowiskach świadectwo wiary, nadziei i miłości.
Ciebie prosimy...

Jeśli odbywa się procesja z darami poprzedzać ją może komentarz:

Komentarz przed wniesieniem darów

Do ołtarza w procesji z darami:

ZUCHY przynoszą ...

HARCERZE przynoszą ...

NASI RODZICE przynoszą ...

BIAŁA HOSTIA – chleb, który stanie się dla nas Ciałem Chrystusa.

WINO I WODA - połączone w kielichu staną się Krwią Chrystusa. Tak jak kielich łączy kropel wiele, tak nas Chryste połącz w swym Kościele.

Pieśń na przygotowanie darów „Ofiaruję Tobie”

Ofiaruję Tobie Panie mój
Całe życie me, cały jestem Twój
Oto moje serce, przecież wiesz
Tyś miłością mą jedyną jest.

Modlitwa nad darami

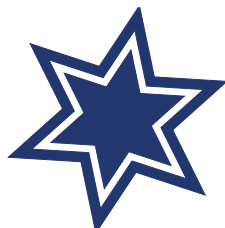
Prefacja

„Święty, Święty”

II Modlitwa Eucharystyczna

Przekazanie znaku pokoju

„Baranku Boży”

Proponowane śpiewy na komunię świętą i dziękczynienie:**Pieśń – „Pan jest Pasterzem moim”**

Pan jest Pasterzem moim
 Niczego mi nie braknie
 Na zielonych niwach mnie pasie.
 Prowadzi mnie
 Żywą wodą mnie poi tak że już nie pragnę
 Nie pragnę już, nie pragnę.

Przyjaciela mam,
 Co pociesza mnie.
 Gdy o Jego ramię,
 Oprę się.
 W nim nadzieję mam,
 Uleciał strach.
 On najbliżej jest,
 Zawsze troszczy się.
 Królów Król, Z nami Bóg Jezus

Po zakończeniu śpiewu na dziękczynienie i po modlitwie po komunii następuje uroczyste przekazanie BŚP: proboszczowi, zaproszonym gościom (przedstawicielom władz, dyrektorom szkół, komendantom Policji, straży Pożarnej, itp.) – Harcerze przekazują BŚP grupom parafialnym, a one dalej parafianom i zaproszonym gościom.

W czasie rozdawania światła śpiew odpowiednich pieśni np. Ognioobranie.

Tam czas nie jest tylko czekaniem
 A godziny jak paciorki barwne
 Godziny urodzajne
 Przesuwają się brane zachłannie
 Czemuś taki zamyślony
 W co tak mocno zapatrzony
 Czy ci ktoś powiedział przykre słowo
 Czy ci błędów twoich nie darował?

Trzeba tylko znać drogę
 Trzeba tylko chcieć tam dojść
 Do tego miejsca ognioobrania
 Do miejsca chciwego czerpania
 I uważnie się rozglądać
 By nikt nie czekał daremnie
 I nie omijać tchórzliwie tego
 Co twoim udziałem
 I cierpliwie szukać światła
 Nawet gdy najstraszniej, najciemniej
 I wierzyć w sprawy wielkie
 Choć cię zmęczą nieważne i małe

Nawet nie wiesz, że jest takie miejsce
 To miejsce ognioobrania
 Trafisz tam o każdej porze
 Tylko przed tym się nie wzbraniaj
 Tam bierze się pełnymi garściami
 Wesoły płomień i tchnienie
 I radość, radość bez granic
 Radość jak świtanie

A gdy biegiem zwykłych spraw znużony
 Gdy się wiara w ich sens zachwieje
 Tam na jasnej znajdziesz polanie
 Zielony dzbanuszek nadziei
 Tam jak krągłe, dojrzałe owoce
 Dźwięki się nagle roztoczą
 Temu dadzą radości miarę
 Tego zasmucą, zaskoczą

Trzeba tylko znać drogę...

Trzeba tylko znać drogę...

Gdy wszyscy zapalą świece: „CAŁOŚĆ BACZNOŚĆ! Do Modlitwy harcerskiej”

O Panie Boże, Ojczy nasz
W opiece Swej nas miej
Harcerskich serc Ty drgnienia znasz
Nam pomoc zawsze chciej
Wszak Ciebie i Ojczyznę
Miłując chcemy żyć
Harcerskim prawom życia, dnia
Wiernymi zawsze być
O daj nam zdrowie dusz i ciał
Swym światłem zanurz noc
I daj nam hart tatrzańskich skał
I twórczą wzbudź w nas moc
Wszak Ciebie i Ojczyznę
Miłując chcemy żyć
Harcerskim prawom życia, dnia
Wiernymi zawsze być

Podziękowanie

BŁOGOSŁAWIENSTWO

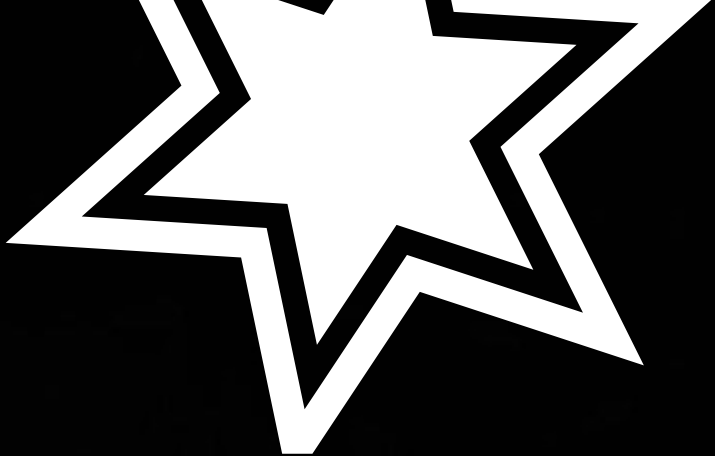
Pieśń – „Niechaj zstąpi duch Twój”

Niechaj zstąpi Duch Twój i odnowi Ziemię
Życiodajny spłynię deszcz na spragnione serce
Obmyj mnie i uświęć mnie
Uwielbienia niech popłynię pieśń.

Chwała Jezusowi który za mnie życie dał
Chwała temu, który pierwszy umiłował mnie
Jezus, tylko Jezus Panem jest

Życzenia, zawiązanie kręgu i „Bratnie Słowo”.

PROPOZYCJA WPROWADZENIA BETLEJEMSKIEGO ŚWIATŁA POKOJU W CZASIE MSZY ŚWIĘTEJ RORATNIEJ

Światła w kościele są wygaszone, świece niezapalone. W procesji wejścia nie uczestniczy BŚP ale oczekuje w kruchcie kościoła (w pobliżu głównych drzwi). W czasie, gdy śpiewa się hymn **Chwała na wysokości Bogu**, od drzwi kościoła zostaje wniesione Betlejemskie Światło Pokoju, na które celebrans oczekuje przed ołtarzem. Zapalają się światła w kościele. Po dojściu przed ołtarz i zakończeniu śpiewu przewodniczący delegacji wypowiada słowa:

Czcigodny Ojcze! (Czcigodny Księżu Proboszczu) Z betlejemskiej groty przynosimy ten płomień, zwiastujący narodziny Chrystusa. Składamy go w twoje ręce, aby w czasie nadchodzących świąt jaśniał blaskiem dla wszystkich mieszkańców naszego miasta (naszej miejscowości, naszej gminy, itp.).

Latarnia zostaje umieszczona na stosownym miejscu obok ołtarza. Harcerze odpalają od światła świece ołtarzowe.

Modlitwa wiernych

K: Razem z Maryją stańmy z ufnością przed Jezusem Chrystusem, który jest dla nas Światłością świata, złączmy się we wspólnej modlitwie:

Módlmy się za wszystkich wierzących w Chrystusa, aby otworzyli swoje serca na przyjęcie Jego Ewangelii bez żadnych zastrzeżeń i ograniczeń, a przez to przygotowali drogę przychodzącemu Panu i Jego Królestwu.

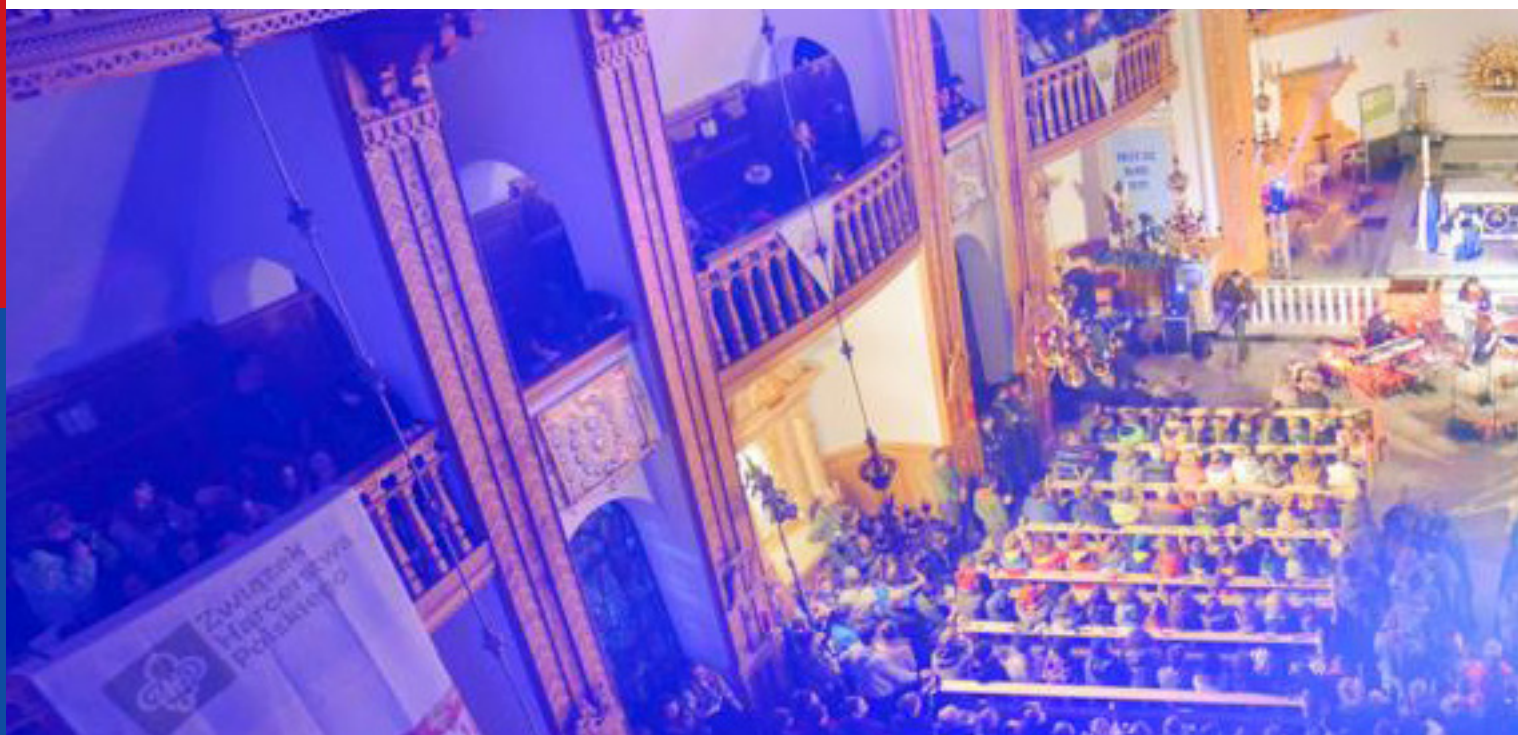
Módlmy się za wszystkich ludzi nieznających Chrystusa, a szczerym sercem poszukujących prawdy i miłości, aby w Nim znaleźli odpowiedź na swoje oczekiwania.

Módlmy się za młodzież i dzieci, aby nie ulegały złudzeniom grzechu i zgorzeleniom współczesnego świata, ale potrafiły uwierzyć w wartości płynące z Ewangelii i być im wiernymi.

Módlmy się za cały ruch harcerski, za zuchów, harcerki i harcerzy, wędrowniczki i wędrowników aby wspierani sumienną służbą i dobrym przykładem instruktoerek i instruktorów mogli kształtować swoje charaktery w oparciu o ideały służby Bogu i Polsce oraz niesieniu chętniej pomocy bliźnim.

Módlmy się za zmarłych i poległych w obronie Ojczyzny harcerzy, aby za ofiarę swojego życia mogli się teraz cieszyć światłością wiekiustą przy Chrystusie.

Módlmy się za nas, zgromadzonych wokół światła symbolizującego obecność naszego Zbawiciela, abyśmy zawsze pamiętali, że to przez nas On chce objawiać się światu.

K: Panie Jezu, przyjdź szybko i nie zwlekaj, aby radość z Twojego przyjścia podniosła na duchu ufających Twojej dobroci. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków. Amen.

Rozdanie światła Po modlitwie po komunii harcerz zwraca się z prośbą do głównego celebransa:

Czcigodny Ojcze (Księżę Proboszczu)! Prosimy Cię, aby przyniesiony przez nas ogień z betlejemskiej grotty i oddany w Twoje dłonie, mógł teraz stać się częścią radości nas wszystkich. Rozdaj go nam tu wszystkim zgromadzonym, abyśmy niosąc Betlejemskie Światło Pokoju do naszych domów, szkół, szpitali i urzędów mogli zanieść naszym braciom dobrą nowinę o przyjściu na świat Zbawiciela.

Od płomienia z latarni zapalone zostają przygotowane świece, wszyscy obecni duchowni udają się przed ołtarz. Wierni podchodzą, aby od nich zapalić swoje świece i latarnie. W pierwszej kolejności otrzymują światło goście obecni w prezbiterium.

W czasie rozdawania światła śpiew odpowiednich pieśni (np. Światło z Betlejem)

Ref. Światło z Betlejem nową światu da nadzieję
Pokoju płomyk niech ogrzewa nas. X2

1. Jak miła to nowina,
Maryja porodziła Syna
W stajence ta ubogiej
Syna co jest naszym Bogiem.

Ref. Światło z Betlejem nową światu da nadzieję
Pokoju płomyk niech ogrzewa nas. X2

2. Na Łysej polanie,
dzisiaj cud się stanie.
Przezysta Dziecina,
dzieło swe zaczyna.

Ref. Światło z Betlejem nową światu da nadzieję
Pokoju płomyk niech ogrzewa nas. X2

Linki i inspiracje na czas adwentu:

Materiały graficzne oraz programowe znajdują się w repozytorium „Betlejemskie Światło Pokoju”.
<https://drive.google.com/a/zhp.net.pl/folderview?pli=1&id=0B7jQiVGAFX1OUFJoeU14djNjU2c&tid=0B4rIMIU-UKURDZnFFRTYzRWtKQ3M>

Rekolekcje online:

<http://dastudnia.pl/mp3-rek.php>

<http://e-dr.jezuici.pl/category/rekolekcje/adwent-2011/>

<http://radiowarszawa.com.pl/tag/rekolekcje-adwentowe/>

<http://tygodnik.onet.pl/wwwylacznie/ks-jan-kaczkowski-o-zapomnianym-bohaterze-bozego-narodzenia/yxn75>

<http://www.beczka.krakow.dominikanie.pl/index.php?section=audio>

<http://www.deon.pl/religia/rekolekcje-adwentowe/>

<http://www.langustanapalmie.pl/wilki-dwa2>

<http://www.sluzew.dominikanie.pl/nagrania/index.php?co=rekolekcje>

Sposób na kalendarz adwentowy

<http://www.pinterest.com/celinap/advent-calendars/>

<http://www.mamawdomu.pl/2013/12/kalendarz-adwentowy.html>

<http://papier-tkanina.blogspot.com/2010/11/kalendarz-adwentowy.html>

<http://eregalik.blox.pl/2013/12/kalendarz-adwentowy.html>

<http://namiotle.pl/2752/kalendarz-adwentowy-cukierkowy/>

<http://blog.e-tata.eu/2011/12/04/kalendarz-adwentowy-recykling/>

<http://www.smakizycia.pl/dom-i-wnetrza/inspiracje-352/kalendarz-adwentowy-domowej-roboty/>

<http://rozmowyprzykawie.blog.pl/2013/12/04/kalendarz-adwentowy/>

SMS na adwent

<http://mlodzi.adwent.pl/biblijny-sms/>

<http://www.dobregopasterza.org.pl/611-sms-ze-s%C5%82owem-bo%C5%BCym-na-adwent>

<http://www.smsznieba.pl/jak-to-dziala/115-aktywacjaidezaktywacja.html>

Warto zajrzeć dodatkowo do:

- Adam Ligęza, Czekając na Pana. Gry, zabawy, rebusy, krzyżówki i kolorowanki na Adwent,
- Adwent i Boże Narodzenie ze św. Alfonsem Liguorim,
- Andrzej Sochacki, Dzieci odkrywają Adwent,
- Georg Schwikart, Praktyczne materiały na Adwent i Boże Narodzenie Do wykorzystania w liturgii i katechezie,
- Jostein Gaarder, Tajemnica Bożego Narodzenia,
- ks. Eugeniusz Burzyk, Adwentowa reanimacja,
- ks. Romano Guardini, Być blisko Boga Adwent - Boże Narodzenie - Nowy Rok - Objawienie Pańskie,
- Marek Kita, Wszyscy na Ciebie czekamy,
- o. Anzelm od Św. Andrzeja Corsini OCD, Mała historia Dzieciątka Jezus,
- Piotr Koźlak CSsR Red., Modlitwy na każdy dzień Adwentu,
- http://www.opoka.org.pl/varia/bn/adwent/812.1,Benedykt_XVI_i_Jan_Pawel_II_o_adwencie.html
- <http://www.nauczaniejp2.pl/dokumenty/wyswietl/id/378/pkt/3/pos/6/haslo/adwent>
- <http://www.nauczaniejp2.pl/dokumenty/wyswietl/id/1301/pkt/0/pos/1/haslo/adwent>
- <http://www.swiatlo.zhp.pl/>

Podnoszą

wyrozumiały dla innych

szczęśliwy

